೭೬

ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ

ಶಿವಾನುಭವ ದರ್ಪಣ

(೨) [illegible],
III [illegible].

III

ಡಾ. ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ

1930

೪೯೦
1497

ಶಿವಾನುಭವ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ಸಂ॥ ೧೯

ಮೈಲಾರ ಬಸಪ್ಪನವರ

ಶಿವಾನುಭವ ದರ್ಪಣ.

ಸಂಪಾದಕರು

ರಾ॥ ಸಾ॥ ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ

ಬಿ. ಎ. ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ. ವಕೀಲ.

ವಿಜಾಪುರ.

೧೯೩೦

ಬೆಲೆ ೪ ಆಣೆ.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಮೈಲಾರ ಬಸಪ್ಪನೆಂಬ ಶಿವಶರಣರು ಹೋದಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಕವನಗಳು ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಾಣೇಬಿನ್ನೂರು ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಾವವೂ ಈ ವರೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧವಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಿಂದ ಅಚ್ಚುಹಾಕುವದು ಕಷ್ಟತರವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾ|| ರಾ|| ಗುರುನಂಜಪ್ಪಾ ನೀಲಪ್ಪ ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಸ್ಕೂಲ ಮಾಸ್ತರ ರಾಣೇಬಿನ್ನೂರು ಮತ್ತು ರಾ|| ರಾ|| ಬಸಪ್ಪಾ ಅಂಕಲಕೋಟಿ ಸಾ|| ರಾಣೇಬಿನ್ನೂರು ಈ ಉಭಯ ಮಹನೀಯರು ನಮಗೆ ಬಹು ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಪದ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾವು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಬಹಳ ಸಹಾಯ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ರಾ|| ರಾ|| ಬಸಪ್ಪ ಅಂಕಲಕೋಟಿಯವರ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ೨ ಪದ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಗಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಪದ್ಯಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಮೈಲಾರ ಬಸಪ್ಪನವರು ವೀರಶೈವ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಹು ಚನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯತತ್ವಗಳು ಬಹು ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗವು ಒಂದು ವಿಶೇಷತರ ಸ್ವರೂಪದ್ದಿದ್ದು ಅದರ ವರ್ಣನೆಯು ಇತರ ವೀರಶೈವ ಸಾಧುಸತ್ಪುರುಷರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೈಲಾರ ಬಸಪ್ಪನವರ ಪದ್ಯಗಳು ಹೀಗಿರದೆ ಅವು ಬಸವಾದಿಪ್ರಮುಖರ ತತ್ವಗಳನ್ನೇ ಬಹು ವಿಶದವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮಹತ್ವವು ಬಹಳವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿಯ ರಚನಾ ಶೈಲಿಯಾದರೂ ಬಹು ಸುಬೋಧವೂ ಲಲಿತವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ದೊರೆದ ಪ್ರತಿಗಳು ಅಶುದ್ಧವಾದವುಗಳು. ಇವು ಹಾಡಿದವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಬರೆದಿಟ್ಟವುಗಳಿರುವದರಿಂದ ಇವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯು

ಹೀಗಾಗಿರುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದು. ಬೇರೆ ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಹಾಡುಗಳ ಪ್ರತಿಗಳು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ವಿನಂತಿ ಇದೆ. ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶುದ್ಧ ಪಡಿಸಲು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುವದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಶುದ್ಧವಾದಾಗ್ಗೆಯೇ ಈ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕುವದನ್ನು ನಾವು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಅನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಹುದಿವಸ ಉಳಿಯಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿ ನಾವು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಾಚಕರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಮೈಲಾರ ಬಸಪ್ಪನವರ ಇನ್ನೂ ಅಸಂಖ್ಯ ಪದ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ಯಾರಲ್ಲಾದ್ದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದರೊಡನೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವೆವು.

ವಿಜಾಪುರ. **ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ.**

ತಾ॥ ೨೦-೧೨-೨೯ ಸಂಪಾದಕ.

ಮೈಲಾರ ಬಸಪ್ಪನವರ ಚರಿತ್ರೆ.

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಹಾ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ತಾಲೂಕು ಮೈಲಾರವೆಂಬ ಗ್ರಾಮವುಂಟು. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶೆಟ್ರ ಬಸಪ್ಪನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರನಾಯಕರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಶೆಟ್ರ ಎಂಬ ಇವರ ಅಡ್ಡಹೆಸರು ಹೋಗಿ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಹೆಸರೇ ಇವರ ಅಡ್ಡಹೆಸರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರಬರುತ್ತ ಇವರಿಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯುಂಟಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಈ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆತುರತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಸದಾ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಮೈಲಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಹತ್ತರಿರುವ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಪರಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಾದ ನಿರಂಜನ ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಚನ್ನವೀರ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬ ಯತಿವರ್ಯರು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಲಿಂಗಾನಂದದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಅವರು ಗಿಡದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ಪುರಾಣದಪ್ಪನವರೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಅಯ್ಯನವರ ಆಕಳು ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಹಾಲು ಕರೆದು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಳು ಹಿಂಡದಾಗಲು ದನಕಾಯುವ ಹುಡುಗನನ್ನು ಪಟ್ಟುಮಾಡಿ ಕೇಳಲು ಅವನು ಈ ಸಂಗತಿಯು ತನಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವನೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಆ ಆಕಳ ಸಂಚಾರವನ್ನು ದಿನಾಲು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಆಗ ಆ ಹುಡುಗನು ಅರಣ್ಯದ ಗಿಡಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಆ ಆಕಳು ನುಗ್ಗಿ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಪುರಾಣದಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಆತನು ಮರುದಿವಸ ಆಕಳ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಿ ಅದು ಗಿಡಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಲಾಗಿ

ತಾನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಆತುರದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲು ಅವನು ಪರಮ ಶಿವಯೋಗಿಯಾದ ತಪಸ್ವಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಮಾಡಿ ಏಳದಿರಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಾವು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಡೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಹಾಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಬಾರದೆಂದು ಪುರಾಣದಪ್ಪನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಯಾಕಾಗವಲ್ಲದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಂಗಾನಂದದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ವೈಲಾರ ಬಸಪ್ಪನವರು ಕೇಳಿ ಆ ಮಹಿಮರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬರಹತ್ತಿದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾರುಣ್ಯವು ಬಸಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ಆಯಿತು. ಆನಂತರ ಬಸಪ್ಪನವರು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲದ ಶಿವಶರಣರಂತೆ ಕಾಯಕ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತ ದಾಸೋಹಿಯಾಗಿ ಶಿವಾನುಭವದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಇವರು ಕವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೇ ಮುದ್ರಿಕೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು.

ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಹಳ ಮಹಿಮಾ ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ತಮ್ಮ ಮರಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೆ ಒಂದು ಹುಲಿಯು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಇವರ ಮರಿಯ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿಯಲು ಆ ಮರಿಯು ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಆ ಹುಲಿಯು ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ನಾಯಿಯಂತೆ ಬಾಲ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಮುಂದೆ ಈ ಮರಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಬಸಪ್ಪನವರಿಗೂ ವಾದವಿವಾದ ಉಂಟಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಬಸಪ್ಪನವರು ಹಟಹಿಡಿಯಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೀನು ಬಸಪ್ಪನಲ್ಲ, ಮುಸಪ್ಪ ಎಂದು ಅನ್ನಲಾಗಿ ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ಬಸಪ್ಪನವರ ಮುಖವು ಇದ್ದಲಿಯಂತೆ ಕಪ್ಪು ಆಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೊಟ್ಟಾಯಿತು. ಆಗ ಬಸಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತರಾಗಿ ತನ್ನದು ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ೩೬೦ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸೆಂದು ರಚಿಸಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂಟಿಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹಾಡಿ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನು ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಪುನಃ ಕರುಣ ಹುಟ್ಟಿ

ನೀನು ಮುಸಪ್ಪನಲ್ಲ, ಬಸಪ್ಪ ಎಂದು ಅನ್ನಲಾಗಿ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಅವನ ಮೋರೆಯಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಯೋಗಸಮಾಧಿಯು ತುಂಗಭದ್ರಾನದೀ ತೀರದ ಮೇಲೆ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ತಾಲೂಕ ಲಿಂಗನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲುಂಟು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನೂ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಸಪ್ಪನವರ ಕಾಲವು ಸುಮಾರು ೧೨೦ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರಬಹುದು. ಯಾಕಂದರೆ ಕಲ್ಲುಮುಳುಗುಂದ ಮಹಾಂತಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಬಸಪ್ಪನವರು ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಜನರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಪದ್ಯಸಂಗ್ರಾಹಕ
ಗುರುಸಂಜಪ್ಪ ನೀಲಪ್ಪ ಕಟ್ಟೀಮನೆ,
ಸ್ಕೂಲ ಮಾಸ್ತರ ರಾಣೆಬೆನ್ನೂರ.

ಮೈಲಾರ ಬಸಪ್ಪನವರ

ಶಿವಾನುಭವ ದರ್ಪಣ.

(೧) ಛೀ ಹೆಡ್ಡ ನೀನೆಂಥ ಶಿವಭಕ್ತ । ಕ್ರಿಯ । ಬಾಹ್ಯದೈವಂಗಳಿಗೆರಗುವೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಉರದ ಸೆಜ್ಜೆಯೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗವು । ಇರೆ ತಾಂ । ಬರದ ದೇವರನೆದೆಯೊಳು ಕಟ್ಟಿ । ಕರ ಜಿಹ್ವೆ ಕೊನೆಯೊಳು ಶಸ್ತ್ರವ ಹಾಕಿ । ಮರುಳುಗೊಂಡವನಂತೆ ಕುಣಿಯುವಿ ॥೧॥

ಗಂಡನೆ ಶಿವಲಿಂಗವೆನ್ನುವೆ । ನೀ । ಕಂಡ ದೈವಕೆ ಕೈಯ ಮುಗಿಯುವೆ । ಕೆಂಡದ ಗಡಿಗೆ ಮಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು । ಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕುವೆ ॥೨॥

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವೆ । ಬಹು । ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವೆ । ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳ ಮೆರೆಸುವೆ । ಜಾತಿ । ಭ್ರಷ್ಟದೈವಂಗಳಿಗೆರಗುವೆ ॥೩॥

ಒಡೆಯ ಸದ್ಗುರುವಿತ್ತ ಲಿಂಗವು । ನಿನ್ನ । ಒಡಲಸಂಗವು ಹಿಂಗದಂತಿರ್ದು । ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ನೀನು ಸಹವಾಗಿ । ಹೋಗಿ । ಗುಡಿಯ ದೈವಂಗಳಿಗೆರಗುವೆ ॥೪॥

ಸತ್ಯ ಸದ್ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವ । ನೀನು । ನಿತ್ಯ ಪೂಜಿಸಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯದೆ । ಎತ್ತು ಕಂಟಲ ತೊತ್ತು ಬಂಟರು । ಹೋಗಿ । ಕ್ಷೇತ್ರದೈವಂಗಳಿಗೆರಗುವೆ ॥೫॥

ಕಟ್ಟಿದ ಲಿಂಗವ ನಡಿಮಾಡಿ । ನೀ । ಮೆಟ್ಟುಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವೆ । ನೆಟ್ಟಗಲ್ಲದು ನಿನ್ನ ದೈವವೋ ನೀ । ಕೆಟ್ಟಕೇಡಿನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ ॥೬॥

ಜಾಣ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವೆ । ಮುಕ್ತಿ । ತಾಣವೆಂದರಿಯದೆ ನೀ ಹೋಗಿ । ಕೋಣ ಮನುಜ ನೀನು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ । ಬೇಡಿ । ಕ್ಷೀಣ ದೈವಂಗಳೆಂಜಲ ತಿನ್ನುವೆ ॥೭॥

ಶುನಿಗನ್ನ ಪಾನವನಿಕ್ಕಲು। ತನ್ನ। ಮನೆಯನಿರುಳೆಲ್ಲ ಪರಿಕಾಯ್ವುದು। ಶುನಿಗಿಂತ ಕನಿಕಷ್ಟ ದೈವವ। ನಿನ್ನ। ಮನೆಯ ದೇವರೆಂದು ಭಜಿಸುವೆ ॥೮॥

ಹಿಂಗದೆ ಸೋಮಮಂಗಳವಾರ। ನೀನು। ಜಂಗಮವನು ಕರೆದುಣಿಸುವೆ। ಲಿಂಗಜಂಗಮ ನಿನ್ನ ದೈವವೊ। ವಾ। ರಂಗಳು ನಿನಗೆ ದೈವಂಗಳೋ ॥೯॥

ಧರೆಯ ಪಂಚಾಳರಿಂದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ। ತಾಂ। ಬರ ಭೂತಾಲದ ಮರದೊಳಗಿರ್ದು। ನರಮನುಜರ ಕಾಡಿಬೇಡುಂಬ। ದೇವ। ರೊರವ ಬೇಡಿದರೇನು ಕೊಡುವದು ॥೧೦॥

ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸದ್ಗುರು। ಚನ್ನ। ವೀರನ ಕರುಣವ ಪಡೆಯದೆ। ವೀರಣ್ಣ ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವ। ಭೂರಿ ದೈವಂಗಳ ಭಜಸುವೆ ॥೧೧॥

---

(೨) ನರರ ದುರ್ನಡತೆಗಳಂತಲ್ಲ ಶಿವ। ಶರಣರಾಚರಣೆಯ ಪರಿಬೇರೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಶರೀರದ ರುಜೆಗಂಜಿ ಪರಕೆಯ। ಪೊತ್ತು। ನರರಂತೆ ಪರದೈವಕೆರಗದೆ। ಗುರುವಿತ್ತ ನಿರುಪಮಲಿಂಗವ ವಾಮ। ಕರ। ಪೀಠದೊಳು ಭಜಿಸುವರಾಗಿ ॥೧॥

ಕಾಮ ವಿಕಾರದುನ್ಮತ್ತದೆ ಪರ। ಕಾಮಿನಿಯರನೊಮ್ಮೆ ನೆನೆಯದೆ। ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವ ಲಿಂಗದೋ। ಳ್ಮನ। ಪ್ರೇಮವಿರಿಸಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವರಾಗಿ ॥೨॥

ತನುವ ದಂಡಿಸಿ ತಂದ ಧನವನ್ನು ಮುಂದೆ। ಮನೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಂದು ಬಳಸದೆ। ಅನಘ ಜಂಗಮಕೆ ದಾಸೋಹವನೊಂ। ದಿನಿತು ವಂಚಿಸದೆ ಮಾಳ್ಪವರಾಗಿ ॥೩॥

ಮಡುಹೊಂಡಕೆರೆಭಾವಿನದಿಹಳ್ಳ ಚಿಲ್ಮಿ। ಜಡನೀರನೊಲಿದೊಮ್ಮೆ ಬಳಸದೆ। ಒಡೆಯ ಜಂಗಮಲಿಂಗದೇವನ ನಿರ್ಮ। ಲಡಿಯುದಕವ ಬಳಸುವರಾಗಿ ॥೪॥

ಹಸುವಿನಿಚ್ಛೆಗೆ ಭೌಕ್ತಿಕನ್ನವ। ನೊಮ್ಮೆ। ರಸನೆಯೊಳಿಟ್ಟು ತಾ ರುಚಿಸದೆ। ಅಸಮಭಕ್ತಿಗೆ ಸುಪ್ರಸಾದವ ನನು। ವಿಮಲಿಂಗ ಸಹಿತ ಭೋಗಿಸುವರಾಗಿ ॥೫॥

ಅಂಗದ ಕುರು ತದ್ದು ತುರಿಗಳ್ಳಿ ಔಷ। ಧಂಗಳ ನೊಲಿದೊಮ್ಮೆ ಧರಿಸದೆ। ಲಿಂಗಚಿತ್ಕಳೆಯು ಶ್ರೀ ಭಸಿತವ ಸ। ರ್ವಾಂಗದೊಳಗೆ ಧರಿಸುವರಾಗಿ ॥೬॥

ಪ್ರೇತ ಭೂತ ಗ್ರಹ ಭಯಕಂಜಿ ಮನ। ಸೋತು ಮಂತ್ರವನೊಮ್ಮೆ ನೆನೆಯದೆ। ಓತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಾಲೆಯ। ಸಂ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಧರಿಸುವರಾಗಿ ॥೭॥

ಗಾರುಡ ಕುಟಿಲ ಕುಹಕವಿದ್ಯೆ ಯೆಂಬ। ನೂರಾರು ಮಂತ್ರವ ಕಲಿಯದೆ। ವೀರಶೈವಾಚಾರಷಡ್ವಿಧ। ಲಿಂಗ। ದಾರು ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸುವರಾಗಿ ॥೮॥

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಜಡ ನರರಂತೆ। ದು। ರ್ವರ್ತನೆಗಳನೊಂದಾಚರಿಸದೆ। ಕರ್ತೃ ಸದ್ಗುರು ಚನ್ನವೀರನ। ಸದು। ವರ್ತನೆಗಾಚರಿಸುವರಾಗಿ ॥೯॥

---

(೩) ಜೀವನವಾಗಿ ಪೇಳಿದನೋಲ್ದು ಘನ ಗುರು ದೇವಸದ್ಭಕ್ತಗಾರ್ಚಾರದ ಬಗೆಯ ॥ಪ॥

ಗುರುಕರುಣವ ಪಡೆದವಿರಳ ಲಿಂಗಾಂಗ। ದೆರಕತ್ವವುಳ್ಳ ಸದ್ಭಕ್ತತಾನೋರ್ವ। ಧರೆಯೊಳು ನೆಲಿಸಿರ್ಪ ಭವಿಶೈವ ದೈವವ। ಬೆರಸದೆ ಭಾವಿಸದಿಹುದೆ ಲಿಂಗಾಚಾರ ॥೧॥

ವರಸತ್ಯಶುದ್ಧಕಾಯಕದಿಂದ ಬಂದ। ಪರಿಣಾಮ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲವನು ಶ್ರದ್ಧೆಯೊಳು। ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೈದೆ ದಾಸೋಹವ। ಹರುಷದಿಂ ಮಾಡಿ ನೀಡುವುದೇ ಸದಾಚಾರ ॥೨॥

ಪರತತ್ವಜಂಗಮಲಿಂಗದ ಭಕ್ತರೆ। ಪಿರಿದೆಂದವರಿಗಾನು ಲೆಂಕನೆಂದಂಜಿ। ನಿರಹಂಕಾರದ ಭಕ್ತಿಯೋಳ್ತ್ರಿಪದಾರ್ಥವ। ನಿರವಂಚನೆಯೊಳರ್ಪಿಸುವದೆ ಭೃತ್ಯಾಚಾರ ॥೩॥

ಭಕ್ತದೇಹಿಕ ದೇವನಂಬುದನರಿದು ಸ। ದ್ಭಕ್ತ ಜನಗಳೋಳ್ ಜಾತ್ಯಾಶ್ರಮಕುಲದ। ಯುಕ್ತಿಯನರಸದೆ ಭಕ್ತರೆ ಘನವೆಂದು। ಭಕ್ತರೊಕ್ಕುದ ಕೊಳ್ಳುವದೆ ಶಿವಾಚಾರ ॥೪॥

ವರಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಪಾದೋದಕ। ಪರಮ ಪ್ರಸಾದ ಭಕ್ತಾಚಾರಂಗಳನು। ದುರುಳತನದ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದೊರಲ್ವದಿಂ ಬಂದ ದೂಷಣೆ ಕೇಳದಿಹುದೆ ಗಣಾಚಾರ ॥೫॥

ಗುರುಭಕ್ತಿಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯು ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹ। ಚರತೀರ್ಥ ಸೇವನೆ ಪ್ರಸಾದಭೋಗ। ನಿರುಪಮಖಂಡ ಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳ ಭಕ್ತರ್ಗೆ। ಹರಣಕಿರಣವಾಗೊಪ್ಪುವದೇ ಧರ್ಮಾಚಾರ ॥೬॥

ಅಷ್ಟಾವರಣವೆ ಅಂಗ ಪಂಚಾಚಾರವೆ ಪ್ರಾಣ। ಇಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯರ್ಪಿತವಧಾನ। ನೈಷ್ಠೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಡೆನುಡಿಯೊಳು ಕೃಪಾ। ದೃಷ್ಟಿ ಸೂಸುವ ಚನ್ನವೀರನ ಪದಸೇವೆ ॥೭॥

---

(೪) ನರಸುತ ಗುರುಸುತರೀರ್ವರ ಚರಿತೆಯ। ನರಿದು ಜನರು ವಿಚಾರಿಪುದು ॥ಪಲ್ಲ॥

ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯ ವಿಕಾರದಿಂದಲ। ನೇಕ ಭವಕೆ ಬಹ ನರಸುತನು॥ ಏಕಾದಶ ಸುಪ್ರಸಾದವ ಸವಿದು ಶಿ। ವೈಕ್ಯನೆನಿಸುತಿಹ ಗುರುಸುತನು ॥೧॥

ದಶ ವಿಧ ವಾಯು ಪ್ರವರ್ತನೆಯೊಳು ಮತಿ। ಮಸಣಿಸಿ ಕೆಡುತಿಹ ನರಸುತನು। ದಶವಿಧಾಚರಣೆ ಜಲಾಚರಣೆಯ ಬಿಡ। ದಸಮ ಸುಖದೊಳಿಹ ಗುರುಸುತನು. ॥೨॥

ನವವಿಧದ್ವಾರದೆ ಸುಖವನನುಭವಿಸುತ। ಭವದೊಳು ಬರುತಿಹ ನರಸುತನು। ನವದ್ವಾರದೆ ನವಲಿಂಗವ ಕೀಲಿಸಿ। ಪವಿರಳ ನಿಜಸುಖ ಗುರುಸುತನು. ॥೩॥

ಅಷ್ಟ ಮದಂಗಳ ಭ್ರಷ್ಟ ಚರಿತದಿಂ। ಕಷ್ಟಬಡುತಲಿಹ ನರಸುತನು। ಅಷ್ಟವರಣವೆ ತನಗಂಗವಾಗಿಹ ವಿ।ಶಿಷ್ಟ ಪರಮಸುಖ ಗುರುಸುತನು ॥೪॥

ಸಪ್ತ ವ್ಯಸನಗಳ ಚಿತ್ತದೆ ಕಾಮಿಸಿ। ಗುಪ್ತಪಾತಕನಹ ನರಸುತನು। ಸಪ್ತವಿಧದ ಸದುಭಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ಲೋ। ಲುಪ್ತನೆನಿಸುತಿಹ ಗುರುಸುತನು ॥೫॥

ಅರಿಷಡುವರ್ಗದ ಚರಿತದೊಳಗೆ ಘನ। ದುರಿತ ನೆನಿಸುತಿಹ ನರಸುತನು। ಪರಮ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ಸ। ಚ್ಚರಿತ ನೆನಿಸುತಿಹ ಗುರುಸುತನು ॥೬॥

ಪಂಚ ವಿಷಯದೊಳು ಸಂಚರಿಸುವ ಮಹ। ಪಂಚಪಾತಕನಹ ನರಸುತನು। ಪಂಚವಿಷಯದೊಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳ ಸಂಚವನರಿದಿಹ ಗುರುಸುತನು ॥೭॥

ಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯ ದುರಿತ ಚರಿತ್ರದೆ। ಮರಣವನೊಂದುವ ನರಸುತನು। ನಿರುಪಮ ಚತುರ್ವಿಧ ಸಾರಾಯವೆ ನಿಜ। ಹರಣವಾಗಿಹನು ಗುರುಸುತನು ॥೮॥

ತನುತ್ರಯ ಸುಖವನು ಮನದಿಂ ಭೋಗಿಸಿ। ಘನ ಪಾತಕನಹ ನರಸುತನು। ತನುತ್ರಯ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂ। ಗಾನುಭವದ ಸುಖದನುವನರಿದ ಘನಗುರುಸುತನು ॥೯॥

ಧರೆಯೊಳಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರಗಳೆಂ। ಬೆರಡರೊಳಿರುತಿಹ ನರಸುತನು। ಶರಣನೆ ಸತಿ ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಪತಿ ಎಂಬೆರಡರರುವಿನೊಳಿಹ ಗುರುಸುತನು ॥೧೦॥

ಏಕಾತ್ಮನೇ ತ್ರೈಲೋಕ ಭರಿತನೆಂ। ದೇಕೀಕರಿಸುತಿಹ ನರಸುತನು। ಏಕೋದೇವಾ ಮದ್ಗುರು ಚನವೀರನ ಸಾಕಾರವೆ ನಿಜ ಗುರುಸುತನು ॥೧೧॥

---

(೫) ಬಾರೊ ಗುರುಲಿಂಗ ದೇವನೆ ತ್ರೈಕರ ಸಾರಸಪೀಠಕೆ ಕರುಣದೊಳೆದ್ದು ॥ಪ॥

ಆಚಾರಾಂಗದ ಹಸ್ತಪೀಠಕೆ ಪಂಚಾಚಾರ ನಿಜೇಷ್ಟ। ಲಿಂಗಯ್ಯನೆ ಎದ್ದು ॥೧॥

ಜ್ಞಾನಾಂಗದ ಕರಪೀಠಕೆ ಮಂತ್ರ। ಧ್ಯಾನಸ್ತೋತ್ರ ಜಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗೈಯನೆದ್ದು ॥೨॥

ಯೋಗಾಂಗದ ಕರಕಮಲಕೆ ನಡೆನುಡಿ। ಯೋಗ ಸಮಂಚಿತ ಚನ್ನವೀರನೆ ಎದ್ದು ॥೩॥

---

(೬) ಪಂಚಾಚಾರ ಸುಮಾರ್ಗದೊಳು। ಸಂಚರಿಸುತ ಘನ ಲಿಂಗಯ್ಯ ॥ ಪಲ್ಲ॥

ಕರದೊಳು ಪರಶಿವಲಿಂಗವ ಭಜಿಸುತ। ಪರದೈವಂಗಳ ತ್ಯಜಿಸುತಲಿ। ಪರತರ ನೈಷ್ಠೆಯೊಳಿರಲದುಲಿಂಗಾ। ಚರಣೆಕ್ರಿಯಾಚಾರ ಲಿಂಗಯ್ಯ ॥ ೧ ॥

ಆವರವರೊಡವೆಯುನವರಿಗೆ ಸಲಿಸುತೆ। ವಿವರದೆ ತನುಮನಧನವ ಗುರು। ಶಿವ ಚರ ತ್ರಿವಿಧಕೆ ಕೊಡುವ ಸದಾಚಾ। ರವನರುಪಿದ ಗುರು ಲಿಂಗಯ್ಯ ॥ ೨ ॥

ಕಂಗಳ ಕೋಡಿನೊಳುದಿಸಿದ ಲಿಂಗವ। ನಂಗದ ಕರ ಮನ ಭಾವದೊಳು। ಅಂಗವಿಸಿರುತಿಹ ವ್ರತವೆ ಶಿವಾಚಾ। ರಂಗದ ಕಳೆ ಶಿವ ಲಿಂಗಯ್ಯ ॥೩॥

ಉತ್ತಮ ಗುರುಚರಲಿಂಗ ಭಕ್ತರ। ಕರ್ತರೆನಗೆ ನಾ ಬಳಿದೊತ್ತು। ಸತ್ಯವಿದೆಂಬುದು ಭೃತ್ಯಾಚಾರದ। ವರ್ತನೆ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗಯ್ಯ ॥೪॥

ಚಾರುವ್ರತ ಸುಶೀಲರ ಕಂಡರೆ। ಸೇರದೆ ನಿಂದಿಸಿ ಬೊಗಳುವರ। ದೂರ ತ್ಯಜಿಸುವದು। ವೀರಶಿವಗಣಾ। ಚಾರ ಪ್ರಸಾದವು ಲಿಂಗಯ್ಯ ॥೫॥

ಸದಮಲ ಲಿಂಗ ಸದಾಶಿವ ಭೃತ್ಯ। ವಧಿಕ ಗಣಾಚಾರಂಗಳನು। ಮುದದಿಂದಾಚರಿಸುವ ಸದ್ಭಕ್ತರ। ಹೃದಯದೊಳಿಹ ಮಹಲಿಂಗಯ್ಯ ॥೬॥

ಪಾವನಕರ ಶ್ರೀಪಂಚಾಚಾರವೆ। ಜೀವನವಾಗಿರುತಿಹ ವೀರ। ಶೈವ ಸುಧಾಬ್ಧಿಗೆ ಚನ್ನವೀರಗುರು। ದೇವ ಸುಧಾಕರ ಲಿಂಗಯ್ಯ ॥ ೭ ॥

(೭) ಜಯಜಯ ಗುರುವೆ ಪಾ। ಲಿಸಿ ದಯಮಾಡೊ ಪದವ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಗಣ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಹಿತತ್ರೈದೀಕ್ಷೆಯನೀನೊಲಿದಿತ್ತೆ ॥೧॥
ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ವಸ್ತುವಿದೆ ಎಂದುತ್ತಮ ಹಸ್ತದೊಳಿತ್ತೆ ॥೨॥
ಲಿಂಗದ ನಡೆ ನಿಜಲಿಂಗದ ನುಡಿ ಚಿಲ್ಲಿಂಗದ ಜ್ಞಾನವನಿತ್ತೆ ॥೩॥
ಸ್ವಯಚರ ಪರಜಂ। ಗಮಚರಣದಚಿ। ನ್ಮಯತೀರ್ಥವಸಲಿಸುತ್ತೆ ॥೪॥
ಸಿದ್ಧ ಸುಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವ। ನಿರ್ಧಾರದಿಂದುಣಲಿತ್ತೆ ॥೫॥

ನಿನ್ನ ಪದಾಬ್ಜದ ರೇಣುಭಸಿತವ। ನನ್ನ ಲಲಾಟದೊಳಿಟ್ಟೆ ॥೬॥
ಆರುಮೊಗನ ಮೊಗವಾಗಿಹ ಮಣಿಗಳ। ಸೇರಿಸಿಕೊರಳೊಳಗಿಟ್ಟೆ ॥೭॥
ಶಿವಪೆಸರಾದ ಮಹಮಂತ್ರವನೆ। ನ್ನ ವಿರಳ ಕಿವಿಯೊಳು ಪೇಳ್ದೆ ॥೮॥
ಅಷ್ಟವರಣವ ತನುವಿಗಳವಡಿಸಿ। ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವ ಪೇಳ್ದೆ ॥೯॥
ಚನ್ನವೀರೇಶ ಮಹೇಶ ಶಿಖಾಮಣಿ। ಎನ್ನನುದಯದಿಂ ಪೊರೆಯೊ ॥೧೦॥

(೮) ಶರಣಾಗೈ ಗುರುವೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾ। ದೊರವಿತ್ತು ಪೊರೆಯೋ ॥ಪಲ್ಲ॥
ವರನೆಯಳಿದ ಮಹದರುವಿನೊಳಗೆ ನಿಜ। ಗುರುವಿನಿರವನು ಪೇಳ್ದೆ ॥೧॥
ಕಂಗಳಕೊನೆಯೊಳಗಂಗೈಸಿದ ನಿಜ। ಲಿಂಗವ ಪ್ರಾಣದೊಳಿಟ್ಟೆ ॥೨॥
ಲಿಂಗದ ನಡೆನುಡಿ। ಸಂಗಸುಜ್ಞಾನದೆ। ಜಂಗಮದಿರವನು ಪೇಳ್ದೆ ॥೩॥
ಚರಪಾದೋದಕದಿರವನು ಎನ್ನಯ। ಸುರಸ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳಿಟ್ಟೆ ॥೪॥
ಸದಮಲ ಭಕ್ತಿಯೊಳುದಿಸಿದ ಶೇಷವ। ಮುದದಿ ನಾಸಿಕದೊಳಿಟ್ಟೆ ॥೫॥
ಅಂಗದ ಮನಗುಣಂಗಳ ದಹಿಸಿನಿ। ಜಾಂಗದೆ ಭಸಿತವನಿಟ್ಟೆ ॥೬॥
ಅನಘ ಶಿವಾಕ್ಷಿಯ ಮನುಮುಖಮಣಿಗಳ। ನನುವಿಷನೇತ್ರದೊಳಿಟ್ಟೆ ॥೭॥
ಸಂಚಿತ ಲಿಖಿತವನೊಂಚಿಸಿ ಕರ್ಣದೆ। ಪಂಚಮನುಗಳನು ಪೇಳ್ದೆ ॥೮॥
ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನೆನ್ನೊಳಗರುಹಿದೆ ಚನ್ನವೀರೇಶಮಹೇಶ ॥೯॥

(೯) ಲಿಂಗವೆಗತಿ ಎನಗೆ ಸದ್ಗುರು ಚರಲಿಂಗವೆ ಗತಿ ಎನಗೆ।
ಕಂಗಳಕೊನೆಯೊಳು ಬೆಳಗಿ ತೋರುವ ಪ್ರಭುಲಿಂಗವೆ ಗತಿ ಎನಗೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ವರ ಸದಾಚಾರ ಸಂಯುತ ಗುರುಭಕ್ತನ। ಕರಕಮಲದೊಳಿಡೆ ವಿಡದೆರಾಜಪಕ್ರಿಯೆ ॥೧॥

ಇಷ್ಟ ಸೃಷ್ಟಿಕಶೀಲನೇಮ ವ್ರತಾಂಚಿತ। ಶಿಷ್ಟಮಹೇಶಂತರದೊಳು ಪ್ಪುವಗುರು ॥೨॥

ರೂಪುರುಚಿತೃಪ್ತ್ಯವಿಶೇಷ ಸವಿವ ಚಿತ್ಕ। ಲಾಪ ನಿರ್ಲೇಪ ಪ್ರಸಾದಿಯೊಳಿಹಶಿವ ॥೩॥

ಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದೋಳ್ನಡೆವ ಲಿಂ। ಗಾನುಭವದಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೊಳಿಹಾಚಾರ ॥೪॥

ಶಿವಪದ ಭಜನ ಶಿವಾರ್ಚನ ರತ ಪರ। ಶಿವನೊಡತಣ ಶಿವಶರಣನೊಳಿಹಶೇಷ ॥೫॥

ಸೋಹ ದಾಸೋಹವೆಂಬರಡಳಿದಚಲನಿ। ರ್ದೇಹ ಶಿವೈಕ್ಯನೋಳ್ನೆಲಸಿಶೋಭಿಪಮಹ ॥೬॥

ಕರಮನ ನಯನದೋಳ್ ಮೆರೆವ ಪ್ರಾಣೇಶಮ। ದ್ಗುರುವರಚನ್ನವೀರೇಶ ನಿರಂಜನ ॥೭॥

(೧೦) ತೂಗಿರೆ ಶರಣ ಸತಿಯರು ಶಿವ। ಯೋಗಸಂಪದದೊಳು ಬಿಡದೆ ಲಿಂಗವನು ॥ಪಲ್ಲ॥

ಗುರುವರ ಹಸ್ತಾಬ್ಜ ಮಧ್ಯದೊಳೊಪ್ಪುವ। ನಿರುಪಮಸತ್ಕ್ರಿಯಲಿಂಗ ಗುರುಮೂರ್ತಿ। ಪರಮ ಸತ್ಕ್ರಿಯ ಸ್ಥಾನಭರಿತ ಶರಣರಿಗೆ ವರವೀವ ಪರತರ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನು ॥೧॥

ವರಸುಮನ್ಯೈಕಕರಾಬ್ಜಾಂತರದೊಳು। ಮೆರೆದ ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗ ಚರ ಲಿಂಗಸಂಗ॥ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಡೆನುಡಿ ಸಮರಸ ಭಕ್ತರ। ಪೊರೆವ ದಯಾಪಾಂಗಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ॥೨॥

ನಿರುತ ಸದ್ಭಾವ ಪಾಣಿಪೀಠದೊಳಿಹ। ಚರಶೇಷಲಿಂಗ ಚಿನ್ಮಯಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ॥ ನಿರಘ ನಿರಂಜನ ನಿರವಯ ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀ ಗುರುಚನ್ನವೀರಮದ್ಭಾವಲಿಂಗವನು ॥೩॥

ಭೈರವಿ.

(೧೧) ಲಿಂಗವೆ ಗತಿ ಎನಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಸಂಗವೆ ಮತಿ ಎನಗೆ। ಸಂಗನ ಶರಣರಂಗದೊಳಿಹ ಇಷ್ಟ। ಲಿಂಗವೆ ಗತಿ ಎನಗೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ನಾಸಿಕ ಮುಖದ ಸದ್ವಾಸನೆ ಶೇಷವ। ಸೂಸದಂತೀವ ಮಂತ್ರನ್ಯಾಸ ನಕಾರ ಕ್ರಿಯ ॥೧॥

ರಸನೆಯ ಮುಖದ ಚಿನ್ಮ। ಸಸುಪ್ರಸಾದವ॥ ಸಸಿನೆಯಿಂದೀ ಮಂತ್ರ। ವಿಸರ ಮಕಾರ ಗುರು ॥೨॥

ಕಂಗಳ ಮುಖದ ಚಿವಂಗ ಪ್ರಸಾದವ। ಪಿಂಗವಂತೀವ ಮಂತ್ರ ॥ ದಂಗ ಶಿಕಾರ ಶಿವ ॥೩॥

ವರ ತತ್ವಾಂಗ ಮುಖದ ಸುಸ್ಪರ್ಶನ ಶೇಷವ। ತ್ವರಿತದಿಂದೀವ ಮಂತ್ರ। ದಿರವೆ ವಕಾರ ಚರ ॥೪॥

ಶ್ರವಣ ಮುಖದ ಶಬ್ದ ಪ್ರವರ ಪ್ರಸಾದವ। ತವಕ ದಿಂದೀವ ಮಂತ್ರದ ಯಕಾರ ಶೇಷ ॥೫॥

ಹೃದಯ ಮುಖದ ತೃಪ್ತಿ ಸವಮಲ ಶೇಷವ ಒದವಿಸಿಂದೀವುದೆ ಮಂತ್ರ ಓಂಕಾರ ಮಹಾ ॥೬॥

ಚಾರು ಷಣ್ಮುಖ ಮಂತ್ರ ದಾರುವೇಷವ ಕೊಂಡ ಸಾರ ಸದ್ಗುರು ಚನ್ನವೀರ ಮಹೇಶ ಪ್ರಭು ॥೭॥

(೧೨) ಕರೆದಳು ಲಿಂಗಪತಿಯ। ಶರಣ ಸತಿ। ಕರೆದಳು ಲಿಂಗ ಪತಿಯ। ॥ಪಲ್ಲ॥

ಭವಗಿರಿಕುದೀಶ ಶ್ರೀಗುರು ಕರುಣಾಮೃತ। ದವಿರಳದಾಚಾರ ಲಿಂಗವೆ ಬಾರೆಂದು ॥೧॥

ಭಾವ ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯ ಮುಕ್ತ ಚಿನ್ಮಂತ್ರ ಸಂ। ಜೀವನೆ ಗುರು ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯೆ ಬಾರೆಂದು ॥೨॥

ಅತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದ ಶಾಂಗುಲತ್ವದಯುಗ ವಿಭು। ನಿತ್ಯಜಂಗಮ ಶಿವ ಲಿಂಗವೆ ಬಾರೆಂದು ॥೩॥

ದೀಕ್ಷೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಜ್ಞಾನ ಪಾದೋದಕ ತ್ರಿವಿಧವಿ। ಚಕ್ಷಜಂಗಮ ಲಿಂಗವೆ ಬಾರೆಂದು ॥೪॥

ಕಾಯ ಚಿತ್ಕಾರಣ ಭಾವಾರ್ಪಿತ ಶೇಷನ್ನೈ। ಜಾಯುವೆ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗವೆ ಬಾರೆಂದು ॥೫॥

ಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರಾಷ್ಟಾವರಣಂಗೈಕ್ಯ। ಖ್ಯಾತಪುನೀತ ಮಹ ಲಿಂಗವೆ ಬಾರೆಂದು ॥೬॥

ಚಾರು ಪಂಚಾಚಾರ ಪ್ರಾಣಸಂಯುತ ಚನ್ನ। ವೀರ ನಿರಂಜನ ಲಿಂಗವೆ ಬಾರೆಂದು ॥೭॥

ಭೈರವಿ.

(೧೩) ಪಾದವೆ ಗತಿ ಎನಗೆ ಜಂಗಮ ಶ್ರೀಪಾದವೆ ಗತಿ ಎನಗೆ॥ ಆದಿ ಚೈತನ್ಯ ರೂಪನಾದಿ ಜಂಗಮ ಶ್ರೀಪಾದವೆ ಗತಿ ಎನಗೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಶೈವ ಮೊದಲಾದನ್ಯ। ದೈವಪೂಜೆಯನನು ಗೈವನಲ್ಲ ವೀರ। ಶೈವ ಜಂಗಮ ಶ್ರೀ ॥೧॥

ಆಸೆ ರೋಷ ಹಮ್ಮಾದ ಪಂಥಗಳಿಂದ ಗಾಸಿಯಾಗದ ಸುಪ್ರಕಾಶ ಜಂಗಮದ ಶ್ರೀ ॥೨॥

ತಮೆಭ್ರಮೆಗಳನೀಗಿ। ಶಮೆದಮೆಯಾಗಿ ಸ। ತ್ಕ್ರಮಸುಮನದೊಳಹ। ವಿಮಲ ಜಂಗಮದ ಶ್ರೀ ॥೩॥

ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಭೇದ। ವೇನು ತೋರದೆ ನಿತ್ಯ। ತಾನು ತಾನಾದ ಮಹಾ। ಜ್ಞಾನಜಂಗಮದ ಶ್ರೀ ॥೪॥

ಶಕ್ತಿ ಸಹಿತ ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತ ಸ್ವರೂಪವಿ। ರಕ್ತನೋಳ್ನಿರುಪಾಧಿ ಭಕ್ತಜಂಗಮದ ಶ್ರೀ ॥೫॥

ಈಷಣ ತ್ರಯದ ಅಭಿಲಾಷೆದೋರದ ಮಾಯಾ। ಪಾಶವಿನಾಶಮಹೇಶ ಜಂಗಮದ ಶ್ರೀ ॥೬॥

ಭೇದವೋರದನಿರು। ಪಾಧಿಭಕ್ತಿಯಸುಪ್ರ। ಸಾದ ತೃಪ್ತಿಯೊಳಿರ್ಪ। ನಾದಿ ಜಂಗಮದ ಶ್ರೀ ॥೭॥

ಅಂಗವಕರವಿಷ್ಟ। ಲಿಂಗವ ತನ್ನನು ಮಿಷ। ಕಂಗೊಳಿಹ ಪ್ರಾಣ। ಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಶ್ರೀ ॥೮॥

ಹಗಣಾದ್ವೈವಿಂದ್ರಿಯ ಕರಣಮನೆಲ್ಲಲಿಂಗ। ಕಿರಣಮೆಂದಿನಿಸಿದ। ಶರಣ ಜಂಗಮದ ಶ್ರೀ ॥೯॥

ಮುಖ್ಯವಾಗಿಹಪರ। ಸೌಖ್ಯದೋರದ ಚಿತ್ಸಾ। ದಾಖ್ಯಷಡ್ವಿಧಲಿಂ। ಗೈಕ್ಯಜಂಗಮದ ಶ್ರೀ ॥೧೦॥

ಬೀರುವರಂಗಸ್ಥಲದ। ಚಾರುಲಿಂಗಾನುಭವದ। ಸಾರಸದ್ಗುರು। ಚನ್ನವೀರ ಮಪ್ರಭುವಿನ ॥೧೧॥

---

(೧೪) ಅರಿನೆಯ ಕರುಣೆಸೈ ಗುರುವೆ। ನಿತ್ಯ। ವರ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಪತರುವೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಆರೈದು ನೂತ ಕುಕ್ಕಡಿಯ। ತಂದು। ಮೂರೇಳು ಸಾಸಿರದರು ನೂರು। ನಿಡಿಯ। ಸೇರಿಸಿ ಹೊಯ್ದು ಸಣ್ಣಡಿಯ। ಹುಂಜ। ಈರೈದು ಹಣಿಗೆಯಿಂ ನೆಯ್ದ ಚಿತ್ಕೊಡೆಯ ॥೧॥

ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣದ ಚಿತ್ಕಳೆಯ। ಕಣ್ಣ। ತೆಗೆದು ನೋಡಲು ನಿತ್ಯ ನಿಜಮೋಕ್ಷ ನಿಳಯ॥ ಅಗಲಾರು ಮೊಳದ ಸಣ್ಣೆಳೆಯ। ನೂರ। ಮಿಗಿಲೊಂದು ಮೊಳದುದ್ದ ನಿಡಿದುಳ್ಳ ಬಿಳಿಯಾ ॥೨॥

ಚಲುವ ಚಿಪ್ಪೆಳಗಿನಂತಿರುವ। ಎಂದು। ಮಲಿನವಾಗದ ನಿತ್ಯ ಮಡಿಯಾಗಿ ಮೆರೆವ। ನೆಲೆಗಾಣಲರಿದಿವರಿರವ। ಮಿಕ್ಕ। ಬಲುವರ್ಣಗಳನು ಮೀರಿದ ಚಿದಂಬರವ ॥೩॥

ಧನವಿಲ್ಲದವ ಬೆಲೆಗೊಟ್ಟ। ಅಲ್ಲಿ। ಮಾನವಿಲ್ಲದವನೊಬ್ಬ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ॥ ತನುವಿಲ್ಲದವನವನುಟ್ಟ। ಎಮ್ಮ। ಘನ ಶಿವಶರಣರೆಲ್ಲರು ಸುಖಬಟ್ಟ ॥೪॥

ಎರಡಳಿದೇಕಾದ ಬಗೆಯ। ನೆಲ್ಲ। ಮರುಹಿ ಪಾಲಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ನಂಬುಗೆಯ ॥ ಮರವೆಯ ಜೇರ ಕಿತ್ತೊಗೆಯ। ಬಲ್ಲ। ಗುರು ಚನ್ನವೀರ ನೀನುಟ್ಟ ಮೈಲಿಗೆಯ ॥೫॥

---

(೧೫) ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮನುಗ್ರಹದಿಂದೆನ್ನ। ಕರ್ಮ। ಹರಿದು ನಿರ್ಮಳ ನಿಜದಿರವಾದೆ ||ಪಲ್ಲ||

ಶರೀರವೆ ನಾನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರ। ದಿಂದ। ನರರೊಳು ನರನಾಗಿ ಚರಿಸುವಗೆ। ಕರೆದು ಮಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕರವಿಟ್ಟು। ನೀ। ನರನಲ್ಲ ಪರವಸ್ತುವೆನಲಾಗಿ ||೧||

ನಾನು ನನ್ನದು ಎಂಬ ಹಮ್ಮುಮತಿ। ಯಿಂದ। ಜ್ಞಾನ ಬಾಹ್ಯರೊಡನಾಡುವಗೆ। ನೀನೆ ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗವೆ ಪತಿವಸ್ತು। ತಾನೆ ಒಂದೆರಡಾದುದೆನಲಾಗಿ ||೨||

ಅಂಗದ ವಿಶ್ವ ತೈಜಸಪ್ರಾಜ್ಞ। ಜೀ। ವಂಗನೆಂಬ ತ್ರೈತನುವನುಜೀವಿಗೆ। ಮಂಗಳ ಕರದಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವತ್ರೈ। ಲಿಂಗ ಸಜ್ಜೀವಿ ನೀನೆಲಾಗಿ ||೩||

ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರ। ಜಾತು। ಬಿರ್ನಗು ದುಃಕರಣಂಗಳಾದೆನಗೆ। ಅನಘ ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗ ಚರಶೇಷ। ಚಾರು। ಘನಸಾರಾಯವೆ ನೀನೆನಲಾಗಿ ||೪||

ಐದು ಭೂತಗಳಾದಿ ಗರ ಸೋಂಕಿ। ತ। ನ್ನಾದಿಯ ಮರೆದ ಭೂತಾತ್ಮನಿಗೆ। ಐದಕ್ಷರದ ಮೂಲ ಮಂತ್ರವನು। ನೀ। ಬೋಧಿಸಿ ಮರೆಯದಿರೆನಲಾಗಿ ||೫||

ಕಾಮಾದಿ ಅರಿಷಡುವರ್ಗವ। ಕೂಡಿ। ದಾ ಮಂದಮತಿಯ ದುರ್ಮತ್ರನಿಗೆ। ಆ ಮಹಷಟ್ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗದೊಳು। ಸ। ತ್ಪ್ರೇಮದೊಳಾ ಚರಿಸೆನಲಾಗಿ ||೬||

ಏಳು ವ್ಯಸನದೊಳು ತೊಳತೊಳಲಿ। ಬಹು। ಕೀಳು ಮಾನವನಂತೆ ಬಳಲುವಗೆ। ಏಳು ನೆಲೆಯ ಭಕ್ತಿ ಮಂಟಪದೆ। ಮೂ। ರೇಳು ದೀಕ್ಷೆಯ ಕರುಣಿಸಲಾಗಿ ||೭||

ದುರಿತ ದುರ್ಮದವೆಂಟು ತಲೆದೋರಿ। ತನ್ನ। ಮರೆದಷ್ಟತನುವೆ ತಾನಾಗಿರ್ಪಗೆ। ಶರಣನೆ ನೀನು ನಿನ್ನವೆ ಅಷ್ಟಾ। ವರಣವೆಂಬುದನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿ ||೮||

ಒಂಬತ್ತು ತೂತಿನ ಘಟದೊಳು। ಜೀವ। ನಾಂಬು ಪೂರಿತವಾದ ಜಡದೇಹಿಗೆ। ಒಂಬತ್ತು ರಾಜೀವದೊಳಿಷ್ಟ। ಲಿಂಗ। ತುಂಬಿ ಕಾಣಿಪುದು ನೋಡೆಲಾಗಿ ||೯||

ಹತ್ತು ವಾಯುವಿನ ಸಂಚಲದಿಂದ। ತನ್ನ। ಗೊತ್ತು ತಾನರಿಯದೆ ಚರಿಸುವಗೆ। ಹತ್ತು ಪಾದೋದಕದಾ ಚರಣೆಯ। ನಿಜ। ಸತ್ಯ ಸತ್ಯೋದಕವೆನಲಾಗಿ ||೧೦||

ಆರೈದಿಂದ್ರಿಯ ಭೋಗವನು ಮೆಚ್ಚಿ। ಸಂ। ಸಾರ ಬಂಧನಕೊಳಗಾದವಗೆ। ಸಾರ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸುಪ್ರಸಾದವ। ನಿನ್ನೊ। ಳಾರೈದು ಭೋಗಿಪವೆನಲಾಗಿ ||೧೧||

ದುರ್ಮಾಯ ಮರವೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ। ಇಂಥ। ಕರ್ಮ ದೇಹವ ತಾಳಿ ಚರಿಸುವಗೆ। ಧರ್ಮ ನೀ। ಪರ ತತ್ವಾಚರಣದ। ನಿಜ। ಮರ್ಮವ ನೆನಗೆ ಬೋಧಿಸಲಾಗಿ ||೧೨||

ಘೋರ ಸಂಸಾರ ವಿಕಾರಿಯ। ನಿಮ್ಮ। ಕಾರುಣ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ನೋಡಿ। ವೀರಶೈವಾಚಾರ ನಡೆನುಡಿಯ। ಚನ್ನವೀರ ನೀನೆನಗೆ ಬೋಧಿಸಲಾಗಿ ||೧೩||

---

(೧೬) ಸಲಹಲಿ ತಾನೆ ಒಲಿಯಲಿ ಬಹು। ಸುಲಭದೋರುವ ನಿಜಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||ಪಲ್ಲ||

ಅರುಹಿನಾ ಚರಣೆಯ। ಕುರುಹಿನಂಗದ ವಾಮ। ಕರಸಿಂಹಾಸನವಿಷ್ಟಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೧||

ನೇತ್ರಪ್ರಕಾಶದ। ಸೂತ್ರವಿಡಿದು ಜ್ಞಾನ। ಮಾತ್ರವಾಗಿಹ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೨||

ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಮಂತ್ರ। ದೆಚ್ಚರಗುಂದದ। ಒಚ್ಚಬರಿಯ ಭಾವಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೩||

ಸಾಧು ಸಜ್ಜನ ಮುಕ್ತಿ। ಹಾದಿ ಎಂದೆನಿಸುವ। ನಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ ಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೪||

ಈಕ್ಷಿಸಿ ಭಕ್ತರಾ। ಪೇಕ್ಷೆಯ ಸಲಿಸುವ। ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಗುರುಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೫||

ಅಂಗದ ವಿಶ್ವಜೀವಂಗಳೊಳಗೆ ತಾನು। ಸಂಗವಾಗಿಹ ಶಿವಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೬||

ಸ್ವಯ ಚರ ಪರ ಮೂರ। ದ್ವಯವಮಾಚರಿಸುವ। ಕ್ಷಯನಿಧಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೭||

ಉದ್ಧರಿಸುವ ಘನ ಸಿದ್ಧ ಸುಸಿದ್ಧ ಪ್ರ। ಸಿದ್ಧ ತ್ರೈವಿಧಶೇಷಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೮||

ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ। ಖಂಡಿತವಿಲ್ಲದ। ಖಂಡಭರಿತ ಮಹಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೯||

ಮೆರೆವ ಬಾಂದಳಕೆ ಭಾ। ಸ್ಕರನಾಗಿ ಬೆಳಗುವ। ನಿರುಪಮ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೧೦||

ಅಕಳಂಕ ಸುಖದ ಸ। ನ್ಮುಖವ ಕಾಣಿಸುವಲ್ಲಿ। ಮುಕುರವಾಗಿಹ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೧೧||

ನರರ ವಾಙ್ಮನಕಗೋ। ಚರವಹ ಶರಣರ। ಪೊರೆವ ನಿರಂಜನಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೧೨||

ನೂರೊಂದು ಸ್ಥಲದ ವಿ। ಚಾರ ವಿಗ್ರಹ ಚನ್ನ। ವೀರಮುದ್ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಂಘ್ರಿಗಳೆನ್ನ ||೧೩||

ರಾಗ-ಕಾಂಬೋದಿ.

(೧೭) ಅಂಗದಲತೆ ಕಮಲಂಗಳೊಳಗೆ ನವಲಿಂಗ ತುಂಬಿ। ಮಂಗಳಘೋಷದೆ ಝೇಂಕರಿಸುತಲಿದೆ ಲಿಂಗ ತುಂಬಿ। ||ಪಲ್ಲ||

ಚಾರು ಚೌದಳದರವಿಂದ ದೊಳಾಚಾರಲಿಂಗ ತುಂಬಿ। ಆರುದಳದ ಸರಸಿಜದೊಳು ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗ ತುಂಬಿ। ಈರೈದು ದಳದ ವಾರಿಜದೊಳು ವರ ಶಿವಲಿಂಗ ತುಂಬಿ। ಮೀರಿ ದ್ವಾದಶದಳ ನಳಿನದೊಳು ಜಂಗಮಲಿಂಗ ತುಂಬಿ || ||೧||

ಪದಿನಾರೆಸಳ ಪದುಮದೊಳು ಸುಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ತುಂಬಿ। ದ್ವಿದಳ ಸರೋಜದ ಸೌರಭದೊಳು ಮಹಲಿಂಗ ತುಂಬಿ|| ವಿದಿತಸಾಸಿರ ದಳದಬ್ಜದೆ ನಿಷ್ಕಳಲಿಂಗ ತುಂಬಿ। ತ್ರಿದಳ ತಾಮರಸದೊಳು ನಿಃಶೂನ್ಯಲಿಂಗ ತುಂಬಿ ||೨||

ಏಕೈಕದಳದ ಕಂಜದೊಳು ನಿರಂಜನಲಿಂಗ ತುಂಬಿ। ಸಾಕಾರಾಂಗದ ವಾಮ ಕರ ಪೀಠದೊಳಗಿಷ್ಟಲಿಂಗ ತುಂಬಿ|| ತ್ರೈಕರಣಾದಿ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ತುಂಬಿ। ಶ್ರೀಕರ ಗುರು ಚನ್ನವೀರ ತಾನಾದುದು ಲಿಂಗ ತುಂಬಿ ||೩||

ರಾಗ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

(೧೮) ಪಾಲಿಸು ಪರಮ ಸುಜ್ಞಾನ ಕಾರಣ ಮೂರ್ತಿ। ಮೂಲ ಷಡಕ್ಷರಲಿಂಗವೆ। ಸಾಲೋಕ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಪದವನುಳಿದು ಸ। ಕೀಲವ ನೆನಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ಜಂಗಮದೇವ ||ಪಲ್ಲ||

ಗುದದೊಳಗೊಪ್ಪುವಾಧಾರ ಚಕ್ರ ಚಾದಳದ ಮಧ್ಯದೊಳು ಶೋಭಿಸುವ ನಕಾರ ಮಂತ್ರವದಕೆ ಸದ್ಭಕ್ತನಂಗವಾಚಾರಲಿಂಗ ಘ್ರಾಣ ವದನಸಕ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿ ವಿದಿತ ಸುಚಿತ್ತಹಸ್ತ ಗಂಧಪದಾರ್ಥ ಸೂಸಮ ಗಂಧಶೇಷವೆಂದೊರೆದ ಜಾಗಮದೇವ ||೧||

ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರದ ಷಡ್ದಳಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಮಕಾರ ಮಂತ್ರದಂಗ ಮಾಹೇಶ ಗುರುಲಿಂಗ ಮಹೇಶ ಮುಖ ವಾಂಗಲ್ಯ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿ ಹಾಂಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿಹಸ್ತ ರಸದ ಪದಾರ್ಥ ಸ್ವಾದಂಗಳೇ ಶೇಷವೆಂದೊರೆದ ಜಂಗಮದೇವ ||೨||

ನಡು ನಾಭಿ ಮಣಿಪೂರಕ ದಶದಳದೆಡೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಶಿಕಾರ ಪ್ರಣವದೊಡಲು ಪ್ರಸಾದಿ ಶಿವಲಿಂಗನಯನ ಮುಖವಿಡಿದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಸಾವಧಾನ ಭಕ್ತಿ ಕಡುನಿಗರ್ವವೆ ಹಸ್ತ ರೂಪಪದಾರ್ಥ ನಿರ್ಜಡ ರೂಪುಶೇಷವೆಂದೊರೆದ ಜಂಗಮದೇವ ||೩||

ರಸಿಕ ಹೃದಯದನಾಹತ ಚಕ್ರ ದ್ವಾದಶ ಎಸಳ ಮಧ್ಯದ ವಕಾರ ಪ್ರಣವುವ ಸುಲಿಂಗಿಯಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ತ್ವಾಂಶುಮುಖ ವೆಸೆವಾದಿ ಶಕ್ತಿಯನುಭವ ಭಕ್ತಿ ಅಸಮ ಸುಮನಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶನ ಪದಾರ್ಥ ಸಂತತ ಸೋಂಕು ಶೇಷವೆಂದೊರೆದ ಜಂಗಮದೇವ ||೪||

ಗಳದೊಳೊಪ್ಪುವ ವಿಶುದ್ಧಿಯ ಚಕ್ರಷೋಡಶದಳದ ಮಧ್ಯದೆ ಯಕಾರ ಪ್ರಣವ ಪ್ರಳವಂಗ ಶ್ರವಣ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಾನನ ತಿಳಿ ಶ್ರೋತ್ರಾನಂದ

ಭಕ್ತಿ ಪರಶಕ್ತಿಮಿಳಿತ ಸುಜ್ಞಾನಹಸ್ತಶಬ್ದ ಪದಾರ್ಥ ನಿಷ್ಕಳಲಿಂಗ ಶಿವ ವೆಂದೊರೆದ ಜಂಗಮದೇವ ॥೫॥

ಭ್ರೂಮಧ್ಯ ದಾಗ್ನೇಯ ಚಕ್ರದುಭಯ ದಳದ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿಹ ಮೂಲ ಮಂತ್ರಕಾ ಮಹಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಹೃದಯವೆ ಮುಖಸಮರಸವೆ ಭಕ್ತಿ ಚಿತ್ತಶಕ್ತಿನಾಮಸದ್ಭವ ಹಸ್ತ ತೃಪ್ತಿ ಪದಾರ್ಥಸುಪ್ರೇಮವೇ ಶಿವವೆಂದೊರೆದ ಜಂಗಮದೇವ ॥೬॥

ಆರು ಸ್ಥಳದೊಳೊಪ್ಪುವಾರು ಚಕ್ರದ ಮಧ್ಯದಾರು ಸತ್ಪ್ರಣವಾದಿ ಶೋಭಿಸುವ ಆರುಲಿಂಗ ಷಣ್ಮುಖ ಹಸ್ತ ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಆರುಪದಾರ್ಥಪ್ರಸಾದಂಗಳನು ತೋರಿ ಎನ್ನನು ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯೊಳಿರಿಸಿದ ವೀರಮಹೇಶ ಚನ್ನವೀರ ಜಂಗಮದೇವ ॥೭॥

(೧೯) ಬಸವಲಿಂಗವೆಂಬೈದಕ್ಷರಗಳು ರಸನೆಯೊಳಿರಬೇಕು । ಶಶಿಕಾಂತದೊಳಿಹ ರಸದ ಪರಿಯೊಳಿವಸುಧೆಯೊಳಿರಬೇಕು ॥ಪ॥

ಆರುಹಿನ ಕುರುಹಿಡಿದವನೀ ತಲದೊಳವಧರಿಸಿದ ಗಣಪಾಲ । ಪರಗುರು ಲಿಂಗಸು-ಜಂಗಮ ಸೌಖ್ಯಾಕರ ಪಾವನಶೀಲಾ ॥ ಪರಮ ಷಡಕ್ಷರ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬೆರಡರಾದಿ ಮೂಲ । ಶರಣಕರಮನಭಾವದಿಂದಲು ಪಚರಿಸಿಕೊಂಬ ಲೋಲ ॥೧॥

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪೌರಾಣನಿಗಮ ದಧಿ ಮಥನದ ನವನೀತ । ಸಂದೇಹದೊಳಿಹ ನಾದ ಬಿಂದುಕಳೆಗಳಿಗತ್ತಲತ್ತತೀತ ॥ ಮೂದೇವರ ಮುತ್ತಯ್ಯನ ಪೊತ್ತು ಸಲಹಿದೆನ್ನದಾತಾ । ಭೇದಿಸಲಗಣಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನುದ್ಧರಿಸುವ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ॥೨॥

ಭಕ್ತಿಯನೊಲ್ಲದ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸದ್ಭಕ್ತರಂಗ । ಮುಕ್ತಿಯ ಸೀಮೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದ ವರ ಬಹಿರಂಗದಿಷ್ಟಲಿಂಗ ॥ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡು ವರಂಗ ಲಿಂಗಸಂಗ । ಶಕ್ತಿಸಮೇತ ವಿರಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವ ದೇಶಿಕರುತ್ತುಂಗ ॥೩॥

ಕಲಿಯುಗದೊಳು ಕಲ್ಯಾಣಪುರವರಾಧೀಶ್ವರ ಪ್ರಧಾನಿ । ಹಲಬರ ಮಧ್ಯದೆ ಬಿದ್ದ ಲಿಖಿತವ ತೆಗೆದೋದಿದ ಸನ್ಮಾನಿ ॥ ಕುಲಚರ ಮೊದಲಾ ದಷ್ಟಮದಂಗಳ ನೀಗಿದ ಸುಯಜ್ಞಾನಿ । ನೆಲಜಲಾಗ್ನಿ ಮರುತಂಬರಾತ್ಮ ಷಡುತತ್ವದ ಸುಜ್ಞಾನಿ ॥೪॥

ಭಿನ್ನಭಕ್ತಿಯನನನ್ಯವೆಂಬ ಸದ್ಭಕ್ತ ದೇಹಿಕ ದೇಹಿ । ತನ್ನ ಭಜಿಸಿ ಬಳಿಕನ್ಯವನರಿಯದ ಸಜ್ಜನ ಮನ ಮೋಹಿ ॥ ಚಿನ್ನಬಣ್ಣದಂತೆರಡರಿಯದ ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿ । ಚನ್ನವೀರಮಹೇಶ ನಿರಂಜನಜಂಗಮ ದಾಸೋಹಿ ॥೫॥

(೨೦) ಪಾದೋದಕವೆ ದೇವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸಂಜೀವನಾದುದೆಂಬುದನೈದೆ ತಿಳಿಯನುಭಾವದೊಳು ॥ ವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕ್ರಿಯಜ್ಞಾನ ಬಾಹ್ಯದುರ್ಬೋಧಕರಿಗೆ ನೆಲೆಗಾಣದೊಪ್ಪ ಗುರು ॥ಪಲ್ಲ॥

ಗುರುಲಿಂಗದಂಘ್ರಿ ಯುಗಳ ಮೂಲದೆಡೆಯೊಳು । ಪರಿವಿಡಿದು ಮೂರು ಮೂರು ವೇಳೆ । ಕರಸ್ಪರ್ಶವನು ಗೈಯ್ಯಲದೆಯಭಿಷೇಕದಾಚರಣೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸದ್ಗುರು ಧೂಳದೀಕ್ಷಾ ॥೧॥

ಕೆರೆಬಾವಿ ಹೊಳೆ ಹಳ್ಳ ಮಡುಹೊಂಡ ಕಾಲುವೆ । ಒರತೆ ಹೊಕ್ಕರಣೆ ಕಲ್ಲೋಣಿ ಜಡಜಲವ ॥ ಗುರುಕರುಣದಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮುಟ್ಟಿದ । ನಿರುಪಮ ಷಡ್ವಕ್ತ್ರ ಶೀಲ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮಯ ॥೨॥

ಶಿವಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದ ಉಂಗುಷ್ಠ ಯು । ಗ್ಮವನು ತ್ರೈ ತ್ರೈ ವೇಳೆಯೊಳಂಗುಲ್ಯಾಷ್ಟಕನೋರ್ಮೆ ತರ್ಜನಿಬೆರಳು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲದೆ । ತವ ಭಸ್ಮಶುದ್ಧ ಕಾರಣ ಲಿಂಗಕ್ರಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ ॥೩॥

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ಮಲಾ ಘನಶ್ಯಾಮ ಜಡ ಶ್ರೀ । ಕರ ತ್ರಿಪಾದೋದಕ ನಿಜರೂಪ ಭೂತಿ-। ಶರಣನಂಗವನೆ ಸ್ನಾನೋದ್ಧೂಳನ ಧಾರಣ । ಕರದಿಂದ ಹರಮಂತ್ರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಬೆಳಗುವ ॥೪॥

ಪರಮ ಚೈತನ್ಯ ಜಂಗಮಲಿಂಗದಮಳ ಶ್ರೀ । ಚರಣವನರ್ಚಿಸಿ ನಮಿಸಿ ಬಳಿಕಾಗ । ಲೆರಡಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದೋಳ್ ಮಾತ್ರದಿಂ ಪಾದಾಂಬು ವೆರೆಯಲಂತದೆ ಮಹತ್ವದ ಚರ ಸುಜ್ಞಾನ ॥೫॥

ಪ್ಪರುಶಕವಧಾರವಾಪ್ಯಾಯನ ಹಸ್ತತತ್ವರಿಣಾಮನಿರ್ನಾಮ। ಗುರು ಲಿಂಗಚರದ । ವರಸತ್ಯದಶವಿಧೋದಕ ಮುಖ್ಯವಾಗಳಾ। ಚರಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ರಾಜಿಸ ಪ್ರಭು ॥೬॥

ವರಪೇಕ ಸುಪ್ರಸಾದ ರಸವೊಲ್ದವಧರಿಸಿ ಪಟ್ಟ್ಯತಿಯಾಂತು । ಕರಣಹಸಿಕೇಕೋತ್ತರ ಷಟುಸ್ಥಲ ಮಂತ್ರಗೋಪ್ಯಕೆ ಟಿಪಣಿಯು । ವಿರಚಿಸಿದ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವಾಮಿಚನ್ನವೀರನ ॥೭॥

---

(೨೧) ಪಾದೋದಕದೊಳಂಗ ಲಿಂಗ ಮಜ್ಜನಗೈವನಾದಿ ಶ್ರೀ ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಭಕ್ತಾ। ಭೇದರಹಿತ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರ।ಸಾದ ಚಿತ್ಕಾಯ ಸದ್ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮನು ॥ಪಲ್ಲ॥

ತಾನಾಗಿ ಬಂದಡಿಗೆರಗಿದ ಶಿಷ್ಯ ಸು।ಜ್ಞಾನಿಯಂದವಗಿಷ್ಟಲಿಂಗ ವಿತ್ತು। ಧ್ಯಾನ ಮೌನವು ನೇಮ ನಿತ್ಯ ಚತುರ್ವಿಧ। ಸ್ವಾನುಭಾವದ ಸುಸದ್ಬೋಧೆಯನು॥ ತಾನೆ ಬೋಧಿಸಿಯಂಗಲಿಂಗ ಸಂಯೋಗ ಸಂಧಾನವ ತೋರಿ ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡಿದ ಗುರು ॥೧॥

ಭಕ್ತನ ಚಿತ್ಕಳೆಯು ಕಂಗಳ ಮುಖ।ದಿತ್ತಲ್ಕೈತಂದು ಕರಕಂಜದೊಳು। ವೃತ್ತವರ್ತುಳಮಧ್ಯ ಗೋಮುಖನಾಳಪೀಠ। ಸತ್ಯಸಮ್ರೂಪತಾಳಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬ॥ ಅತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂಗುಲ ಮಧ್ಯವೆಂಬ ವೇದ। ಸ್ತೋತ್ರಕೆ ಪಾತ್ರ ಪಾವನ। ಘನದಿಷ್ಟಲಿಂಗ ॥೨॥

ಆರಂಗ ಲಿಂಗ ಷಣ್ಮುಖ ಹಸ್ತ ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ। ಆರು ಪದಾರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಂಗಳೆಂಬ। ಆರೆಂಟು ತೆರದ ಸಕೀಲ ಮಾರ್ಗವ ತಿಳಿ।ದಾರು ಸ್ಥಾಪಿಯುಂಗದಾಚರಣೆ॥ ನೂರೊಂದು ಸ್ಥಲವು ಸಂಬಂಧವಾಗಿರುತಿಹ। ವೀರಮಹೇಶ ಚನ್ನವೀರ ಸುಜಂಗಮ ॥೩॥

---

(೨೨) ಪಡೆದನುಭವಿಸು ಪ್ರಸಾದವನು। ಎಡೆವಿಡದಿಹ ಸುಖ ಮೋದವನು ॥ಪಲ್ಲ॥

ತನುವನು ಗುರುವಿಗೆ ನೆರೆ ಕೊಟ್ಟು। ಮನವನು ಲಿಂಗದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು। ಧನವನು ಚರಕೆ ಹರಿಗೊಟ್ಟು। ಅನಘ ಶರಣಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ॥೧॥

ಅಂಗಶುದ್ಧದ ಕ್ರಿಯದೀಕ್ಷವನು। ಲಿಂಗಸಿದ್ಧದ ಮಂತ್ರಶಿಕ್ಷವನು। ಸಂಗಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೇದಮೋಕ್ಷವನು। ಕಂಗಳ ಕಳೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವನು ॥೨॥

ಗುರುವಿನೊಳುದಿಸಿದ ಶುದ್ಧವನು। ಚರಲಿಂಗದ ನಿಜಸಿದ್ಧವನು। ಪರಜಂಗಮಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧವನು। ಗುರುಚರವರದ ನೈವೇದ್ಯವನು ॥೩॥

ತ್ಯಾಗಾಂಗದ ವರ ಸಮಗತಿಯ। ಭೋಗಾಂಗದ ಘನ ಸನುಮತಿಯ। ಯೋಗಾಂಗದ ನಿಜದುನ್ನತಿಯ। ಜೋಗೈಸುವ ಶಿವ ಸುಖರತಿಯ. ॥೪॥

ನಡೆನುಡಿಗಳ ಚೈತನ್ಯವನು। ಬಿಡದೆ ಭೋಗಿಸರ ಸುಸಂಗವನು। ಷಡುರುಚಿದೋರದ ಚಿನ್ಹವನು। ವೃಡನ ಭಕ್ತಿಯ ಸುಪ್ರಸನ್ನವನು ॥೫॥

ನರಜನ್ಮದ ಭವದೂರವನು। ಅರಿವರ್ಗದ ಸಂಹಾರವನು। ಶರಣ ಹರಣದುಪಕಾರವನು। ನಿರುಪಮ ನಿಜಸುಖಸಾರವನು ॥೬॥

ಶರಣ ಸಂತತಿಗಳ ಹರಣವನು। ಹರಣಲಿಂಗದ ನಿಜಕಿರಣವನು। ಶರಣಜಂಗಮದ ವರಣವನು॥ ಗುರುಚನ್ನವೀರನ ಕರುಣವನು ॥೭॥

---

(೨೩) ಘನ ಶಿವಭಕ್ತರು ಒಲಿದು ಧರಿಸಿಹ।ಮನಕರ ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯು। ಚಿನುಮಯ ಮಂತ್ರ ಶರೀರಿಯ ಮಾಡುವ।ದನುಪಮ ನಡೆನುಡಿಗಲಿಸುವದು ॥ಪಲ್ಲ॥

ಆದಿ ಪರಶಿವನಂಗಚ್ಛಾಯುವ। ನಾದಿಜಂಗಮನಂತ್ಯ ಜ್ಞಾನವ। ಶೋಧಕ ಭಕ್ತನ ಸರ್ವಾಂಗದ ಮಂಗಳ ವಿಭೂಷಣವ। ಆದಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರ ಸುದೀಕ್ಷಾ। ಬೋಧೆಗೆ ಕಾರಣ ಘನಪರಬ್ರಹ್ಮವಿ।ನೋದಿಗೆ ಕಾಣುವ ಕಂಗಳ ಬೆಳಗಿನ ತೇಜದ ಪುಂಜವನು ॥೧॥

ಸಕಲಾಚಾರ ಕ್ರಿಯಂಗಳ ಕವಚವ। ಸಕಲ ಸುವಶ್ಯದ ಶುಭ ತಿಲಕವ। ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ ಸುಸಂಪದ ಸೌಖ್ಯಾನಂದದ ತಾಣವನು॥ ಸಕಲಾಗಮ ನಿಗಮಂಗಳ ಸಾರವ। ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಳ ಉಭಯಾಕಾರವ। ಅಖಿಳಾಂಡಗಳನೊಳಕೊಂಡೊಪ್ಪುವ। ಚುಳಕ ಚಿದಾನಂದವನು ॥೨॥

ಇಂತೆಸೆವನಾದಿ ಚಿದ್ಭಸಿತವ ಕಾಲಾಂತಕನೈವೊಗದಿಂ ಮಹರುಷಿಗಳು। ಚಿಂತಿಸಿ ಪಡೆದೈದಾಕಳ ಬಳಿಕ ಗೋವಿನ ಸಗುಣವನು। ತಂತ್ರಾಗಮದಿಂದೈಕ್ಷಿಸಿದ ಭಸಿತ। ಚಿಂತಾಯಕ ಚಿಧ್ಘನ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ। ಮಂತ್ರನ್ಯಾಸ ಸ್ಥಾನದೊಳವಧರಿಸುವ ತ್ರೈಪುಂಡ್ರವನು ॥೩॥

ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶದ ತೇಜ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ವಾನುಭಾವ ಸದ್ಗುರುವರನಂಘ್ರಿಗೆ। ಆನತನಾಗುತ ಭಯಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ಭಸಿತವಾಂತುಕೊಂಡು ॥ ಮಾನಸವಾಚಕ ಕಾಯಕ ತ್ರಿವಿಧದೆ। ಧ್ಯಾನಸ್ತೋತ್ರನ್ಯಾಸಂಗಳ ಮಾಡುತ। ಸ್ಥಾನಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಧೂಳಣ ಧಾರಣಗೈವುತಲಿ ॥೪॥

ಶ್ರೀಗುರುದೇವನು ತನ್ನಂಘ್ರಿಗೆ ತಲೆ।ವಾಗಿದ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನ ಲಲಾಟದೆ ರಾಗ ವಿರಾಗ ವಿದೂರ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದೊಳು ॥ ತ್ರೈಗುಣ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯ ಜಡದೇಹವ ನೀಗಿ ಸುಮಂತ್ರ ಶರೀರಿಯ ಮಾಡಿಹ ಭೋಗವನುರೆ ಪರಮೋಕ್ಷವ ನೀಗಿ ಸುಧರ್ಮದಸಾರವನು ॥೫॥

ವಾಣಿ ಷಡಕ್ಷರಮಂತ್ರವ ನುಡಿವುತ। ಮಾಣದೆ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳು ವಿಭೂತಿಯನೊಲಿದು ಧರಿಸಲಾಗಿ। ಜಾಲಾಜಲದೊಳಿದೊಳಿದಂತೆನ್ನಯ। ಆಣವ ಮಾಯಾ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಲದತಿ। ಕ್ಷೀಣವನೆಲ್ಲವ ತೊಳೆದು। ನಿರಂತರ ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆಕೊ ॥೬॥

ಕಿಂಚಿತು ಭಸಿತವ ಭಾಳದೆ ಧರಿಸಲು। ಸಂಚಿತ ಲಿಖಿತವ ತೊಡೆದಾಕ್ಷಣ। ಘನ ಪಂಚಪ್ರಣಮವನು ಲೇಖನಗೈದ ಬಳಿಕ ನಾನೆಂಬ। ವಂಚಕತನವನಳಿದು ಎನ್ನನು ನಿ।ರ್ವಂಚಕ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಷಟಸ್ಥಲ। ವಾಂಛಿತನೆನಿಸಿದ ಚನ್ನವೀರೇಶ್ವರನಂಘ್ರಿಯ ಧೂಳಿತವ ॥೭॥

---

(೨೪) ಭಸಿತವ ಧರಿಸುವಾತನೆ ಯೋಗಿ। ಶೋಭಿಸುವಡೆ ಮೃಡ ಲಿಂಗದೊಡಲಾಗಿ ॥ಪಲ್ಲ॥

ವಾಯು ಭೂತೇಂದ್ರಿಯ ಗುಣಂಗಳ। ಮಾಯಾ ಮೋಹವ ಮೂರು ಕಲೆಗಳ। ಕಾಯ ಕರ್ಮ ಕೋಟಲೆಗಳ ಸ।ತ್ಕ್ರಿಯ ವಹ್ನಿಯೊಳೊಂದಿ ದಹಿಸಿದ ॥೧॥

ಹಸಿವು ತೃಷೆಗಳೇಳು। ವ್ಯಸನವ ಪಂಚ। ವಿಷಯಗಳರಿಷಡುವರ್ಗದ। ವಿಷಮಷ್ಟ ಮದ ಮೋಹ ಲಿಂಗದ ಸವ್ಯಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಿಂ ದಹಿಸಿದ ॥೨॥

ದುರಿತ ಪಂಚಕದ ದುರ್ಗತಿಯನು। ದುಃಕರಣದುಪಹತಿಯನು। ಮರಹುಗೊಂಡಿಹ ಮಂದಮತಿಯನು ಲಿಂಗ।ದರುಹೆಂಬ ವಹ್ನಿಯೊಳುರುಹಿದ ॥೩॥

ಅಂಗದ ಗುಣವನೆಲ್ಲವ ನೀಗಿ ಸ।ರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲವು ಲಿಂಗಮಯವಾಗೆ। ಸಂಗಸುಖದ ಶಿವಯೋಗಿ ಈತ। ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನೆನಿಸನಾಗಿ ॥೪॥

ವಂಚನೆಗಳನೆತ್ತಿ ತೂರುವ ನಿಃ ಪ್ರ।ಪಂಚಭಾವವ ಕೈಸಾರುವ ಸಂಚಿತಾದಿಗಳು ಮೀರುವ ನಿಜ। ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮವ ತಂದು ತೋರುವ ॥೫॥

ಸ್ನಾನಧೂಳಣಧಾರಣಗಳಿಂದ ತತ್‌ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ತ್ರೈ। ಕರಣಗಳಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚರಣಗಳಿಂದ। ಮಹಜ್ಞಾನ ಭಸ್ಮವಿದೆಂದು ಮುದದಿಂದ ॥೬॥

ಚಾರು ಸತ್ಕ್ರಿಯ ಸಂಹಿತವನು ನಿತ್ಯ। ಧಾರಣಂಗೈವರೂರ್ಜಿತವನು। ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಮತವನು। ಚನ್ನವೀರನಂಘ್ರಿಯ ಧೂಳಿತವನು ॥೭॥

---

(೨೫) ಧರಿಸಿದೆ ನಂಬಿ ಧರಿಸಿದೆ ಆದಿ। ಪುರುಷನಾಭರಣವೆಂದರಿದು ಧರಿಸಿದೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಎರಡಾರು ಮಣಿಗೊಂದೆರಡು ಮಾಲೆಯನದ್ವಿ।ಕರದ ಮುಂಗಡೆಯೊಳು। ಹರಡಿ ಕಂಕಣವೆಂದು ಧರಿಸಿದೆ. ॥೧॥

ಪದಿನಾರು ಮಣಿಗೇಕ ದ್ವಿವಿಧ ಮಾಲೆಯನು । ಮದ್ವಿವಿಧ ಬಾಹು ಗಳಲ್ಲಿ ತೋಳ ಭಾಪುರಿ ಎಂದು ಧರಿಸಿದೆ ॥೨॥

ಬೆರಳವೆನ್ನದಲೆನ್ನ । ಕೊರಳಿಗೊಪ್ಪುವ ಮೂವ । ತ್ತೆರಡು ಮಣಿ ಗಳ ಮಾಲೆಯನೇಕಾವಳಿ ಎಂದು ಧರಿಸಿದೆ. ॥೩॥

ಚನ್ನ ಷಡಕ್ಷರದುನ್ನತ ಮಣಿಯ ದ್ವಿ । ಕರ್ಣದೊಳಾರಾರು ರನ್ನ ದೋಲೆಗಳೆಂದು ॥೪॥

ನೆತ್ತಿ ತ್ರೈಶಿಖಿಗೊಂದು ಸುತ್ತು ಮೂವತ್ತಾರು । ಮುತ್ತಿನ ದಂಡೆಯೆಂ ದುತ್ತ ಮಾಂಗದೊಳಾನು ॥೫॥

ಕರಕಂಠಕರ್ಣಮಸ್ತಕಬಾಹು ಶಿಖಿಯೊಳು । ಧರಿಸಿ ಶೋಭಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂದು ॥೬॥

ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗದ ಶರಣಸತಿಯಳೆಂದು । ಶರಣರುತಮ್ಮ ಕರೆದು ಮನ್ನಿಪರೆಂದು ॥೭॥

ಪರತತ್ವ ಮೂರ್ತಿಗಳೆನಿಸುವ ಘನಶಿವ । ಶರಣ ಚಿದಂಗದಾ ಭರಣ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನು ॥೮॥

ನಿರುಪಮದ್ವಯ ಚನ್ನವೀರ ಮದ್ಗುರುವಿನ । ಪರಮಂತಃಕರಣ ಕಟಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳೆಂದು ॥೯॥

---

(೨೬) ಸುಲಭದೆ ಜಪಿಸೋ ಷಣ್ಮಂತ್ರವ । ಮನ । ಪೊಲಿದಿಷ್ಟ ಲಿಂಗ ಸ್ವತಂತ್ರವ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಬಿಡುವೇದ ಪದಗಳಾಪೇಕ್ಷೆಯ । ಇನ್ನು । ಕಡಿಯೊ ದುರ್ಭವದ ಜಾತಿವೃಕ್ಷವ ।' ಪಡೆಯೋ ದೇಶಿಕನಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯ । ನೀನಿಡುಲಿಂಗ ದೊಳು ಪಿಂಗದಕ್ಷವ ॥೧॥

ಪರದ್ರವ್ಯಕೆ ಕೈಯ ನೀಡದೆ । ಕಾಮಾ । ತುರದಿಂದ ಪರವೆಣ್ಣನೋ ಡದೆ ॥ ಮರೆದೊಮ್ಮೆ ನರರ ಕೊಂಡಾಡದೆ । ಸ್ಥಾ । ವರದೈವಘನವೆಂದು ಪಾಡದೆ ॥೨॥

ವಿಷಯದಿಚ್ಛೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯದೆ । ಂದು । ವ್ಯಸನವೇಳನು ಕೂಡಿ ಬೆರೆಯದೆ ॥ ಅಸಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಿಂಜರಿಯದೆ । ಮಾ । ನಸದೊಳೀಶ್ವರ ವನು ಮರೆಯದೆ ॥೩॥

ಅರಿ ವರ್ಗವನು ಗೆಲ್ವ ಶೌರ್ಯವ ಅಂ । ತಃ । ಕರಣವಿಜಯ ದುರು ಧೈರ್ಯವ । ನಿರುತ ನಿಷ್ಠೆಯ ಭಕ್ತಿ ತೂರ್ಯವ । ನಿತ್ಯ । ಪೊರೆವ ಕಾರಣ ಸತ್ಕಾರ್ಯವ ॥೪॥

ದುಷ್ಟ ದುರ್ಮದ ಗಜಸಿಂಗದ । ಬಹು । ಭ್ರಷ್ಟಕಾಯನ ಮಾನಭಂಗವ ॥ ಅಷ್ಟವರಣಗಳಂತರಂಗದ । ತೋರು । ವಿಷ್ಟಲಿಂಗದ ಸುಪ್ರಸಂಗವ ॥೫॥

ಪರತರ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದವ । ವಾಮ । ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗ ನಿರ್ಭೇದವ । ಗುರುಚರಪರದ ಶ್ರೀಪಾದವ । ಅನ । ವರತ ಸಂತೃಪ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ॥೬॥

ಅನುಭವಿಗಳ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನು । ತನ್ನ ನೆನೆವರ ಪೊರೆವಸ ದ್ಗುಣವನು । ಮನು ಮಹಾಮಂತ್ರದಗ್ರಣಿಯನು । ಚಿ । ದ್ಘನ ಪಂಚ ಪರು ಷದ ಕಣಿಯನು ॥೭॥

ಮರುತ ಚಂಚಲ ಗುಣ ವೈರಿಯ । ಭಕ್ತಿ । ವಿರತಿ ಸುಜ್ಞಾನಾಧಿ ಕಾರಿಯ ॥ ದುರಿತ ದುರ್ಮಲದ ವಿದೂರಿಯ । ಶಾಂತಿ । ಕರುಣ ವಿನಯ ಸುವಿಚಾರಿಯ ॥೮॥

ಭೃತ್ಯ ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಪತರುವನು । ಪರ । ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ನಿಜದಿರ ವನು । ಸತ್ತುಚಿತ್ತಾನಂದ ಕರವನು । ನಿಜ । ಸತ್ಯವಾರಿಧಿಯ ಚಂದಿರ ವನು ॥೯॥

ಮರಣವಿಲ್ಲದ ನಿಜ ಹರಣವ । ಅಷ್ಟಾ । ವರಣದಂಗದ ಗುರುಕ ರುಣವ ॥ ಶರಣರ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಕಿರಣವ । ಮಾಯಾ । ವರ್ಣವಿಲ್ಲದ ಪರಿ ಪೂರ್ಣವ ॥೧೦॥

ವೀರಶೈವದ ಕಾಮಧೇನುವ ಜ್ಞಾನ । ಸಾರ । ಹೃದಯಕಂಜ ಭಾ ನುವ ॥ ವೀರಿದಾಚರಣೆ ಸಂಧಾನವ । ಚನ್ನ । ವೀರ ದೇಶಿಕನಭಿದಾನವ ॥೧೧॥

(೨೭) ಶ್ರೀಗುರೋತ್ತಮನೆ ಪಾಲಿಸೈ। ಬಾಗಿ ಬಂದವರ ನಿನ್ನಪ್ರೊ। ಲಾಗು ಮಾಡುವ ಸುಸೌಖ್ಯವ। ಸಾಗರಂ ಕೃಪಾಕರಂ ॥೧॥

ನೈಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ತ್ರಿಕಾಲದೋಳ್। ದೃಷ್ಟಿ ವಾಙ್ಮನ ಸುಭಾವದಿಂ ॥ ದಷ್ಟವರಣವೆಸ್ವಯುಂಗ।ದಿಷ್ಟಲಿಂಗವನು ಪೂಜಿಪೆ ॥೨॥

ಕಂಗಳಾಲಯದೆಲಿಂಗಮಂ। ಪಿಂಗದರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ॥ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಸುಧಾಕರಂ ॥ ಜಂಗಮಾಂಘ್ರಿಗಳು ಕಾಯಲಿ ॥೩॥

ಸಾಧುಸದ್ಗುರುಪದಾಂಬು ವೀ। ರೈದು ನಾಮದೊಳು ಭಕ್ತರಂ ॥ ಭೇದ ವರ್ಜಿತಮಾಳ್ಪ ಶ್ರೀ।ಪಾದ ತೀರ್ಥವೆ ಸುಪಾಹಿ ಮಾಂ ॥೪॥

ಶ್ರೀ ಗುರೋತ್ತಮನೆ ಶುದ್ಧಮಂ। ಭೋಗಲಿಂಗದ ವಿಸಿದ್ಧಮಂ ಯೋಗಿ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಂ। ಭೋಗಿಪೇಂ ತ್ರಿವಿಧ ಶೇಷಮಂ ॥೫॥

ಚಾರು ಸದ್ಗುರುವೆ ಜ್ಞಾನದ। ಸಾರಮಂ ತೆಗೆದು ಮಾಡಿದ। ಕಾರಣ ಕ್ಷೀಯ ಸುಮಾಲೆಯ। ಹಾರಮಂ ಧರಸಿಕೊಂಬೆನು. ।೭॥

ಅಂತರಂಗವನು ಹೊಂದಿ ನಿ।ಶ್ಚಿಂತನೆಂದೆನಿಸಿ ತೋರಿದ। ಶಾಂತ ಷಣ್ಮುಖದೊಳಿರ್ಪ ಷ।ಣ್ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುತಿರ್ಪೆನೂ ॥೮॥

ತನ್ನ ತಾನೆನಿಪ ಲಿಂಗಮಂ। ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲನೆ ಪೂಜಿಸಿ ॥ ಮುನ್ನನಾದಿಯನು ಹೊಂದಿದ। ಚನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಪಾಹಿ ಮಾಂ ॥೯॥

---

(೨೮) ಯಾರಧಿಕಾರವಿನ್ನೇನಯ್ಯ। ಸುವಿ।ಚಾರ ಸದ್ಗುರುರಾಯನಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತಮರಿಹಪರದೊಳು। ಪರ। ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪರೆಂಪೆಂಬರು। ದುರ್ಮುಖ ಹೊಲೆಯ ಪೆಸಗೊಂಡು। ತಾವು। ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೇಕಯ್ಯ. ॥೧॥

ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ। ಸರ।ಸ್ವತಿಯು ತಾನಧ್ಯಕ್ಷಳೆಂಬರು। ಗತಿಮೂಗುತಿಯನುಳ್ಳ ಮೂಗನು ದು।ರ್ಮತಿಯಿಂದ ಕಳಕೊಂಡಳೇಕಯ್ಯ ॥೨॥

ಭೂಮಿಯ ಜೀವರುತ್ಪತ್ತಿಕೆ ।ಚಲ್ವ। ಕಾಮನೆ ಮೊದಲಿಗನೆಂಬರು। ಆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಧವಗೆ। ಕಾಮ। ತಾ ಮೊದಲೆಂತು ಪುಟ್ಟಿದನಯ್ಯ ।೩॥

ಯಜ್ಞಾದಿ ಸರ್ವ ಕಾರಣಕೆಲ್ಲ। ನಿ।ರ್ವಿಘ್ನನೆ ಗಣಪತಿಯೆಂಬರು। ಅಗ್ನಿಗಣ್ಣನಿಂದಲಾತನ। ತಲೆ। ವಿಘ್ನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದುದೇಕಯ್ಯ ॥೪॥

ಏನು ಬೇಡಿದೊಡೀವ ಸುರತರು।ಕಾಮ। ಧೇನುಗಳುಂಟೆಂದ್ರಗೆಂಬರು। ತಾನೊಂದು ಬಯಸಿದೊಡಾತನ। ತನು। ಯೋನಿಮಂಡಲವಾದುದೇಕಯ್ಯ ।೫॥

ಹಲವು ಲೋಕಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ। ಒಬ್ಬ। ಜಲಜೋದ್ಭವನೆ ಮುಖ್ಯನೆಂಬರು। ಒಲುನಡುದಲೆಡೊಲಗಿರಲಾಗಿ। ತನ್ನ। ತಲೆಯ ಪುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳನೇಕಯ್ಯ ॥೬॥

ಜಗವ ಮೂರನು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ। ಒಬ್ಬ। ಖಗವಾಹನನೆ ಕರ್ತನೆಂಬರು। ಅಗಜೇಶ ಕಾಮನ ಸುಡುವಾಗ। ತನ್ನ। ಮಗನ ಪಾಲಿಸಿಕೊಳ್ಳನೇಕಯ್ಯ ॥೭॥

ಲೋಕಸಂಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ। ಉ। ದ್ರೇಕ ರುದ್ರನೆ ಕರ್ತನೆಂಬರು। ಏಕ ದಶಾವತಾರ ಮಾಡಿದ। ಕಲಿ।ಕಾಲರುದ್ರನೀನಾರಯ್ಯ॥೮॥

ಈಶನಿಂದಧಿಕ ದೈವಂಗಳು। ಕೈ। ಲಾಸದೊಳಿಲ್ಲವೆಂದೆಂಬರು। ದೇಶಮರಿಯಲೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ। ತಾ। ನೀಶಪಾಲಕನಾದುದೇಕಯ್ಯ ॥೯॥

ಪಾರ್ವತಿಪತಿ ಜೀವಮಾತ್ರರೊಳು। ತಾನು। ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ತಾನೆಂಬರು। ಪೂರ್ವತನ್ನಣುಗನ ತಲೆಯನು। ತಾನು। ಗರ್ವಿಸಿ ಹೊಡೆದುದದೇಕಯ್ಯ ॥೧೦॥

ವೀರಿದಷ್ಟಾವರಣಂಗವು। ಪಂಚಾ। ಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರುತಿಹ। ವೀರಶೈವಾಚಾರ ನಡೆನುಡಿಯು। ಚನ್ನ। ವೀರಮದ್ಗುರುರಾಯನಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆ ॥೧೧॥

---

(೨೯) ಶೈವನಲ್ಲದ ವೀರಶೈವ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮ। ಐವರಧಿದೈವ ಜಂಗಮದೇವನು ॥ಪಲ್ಲ॥

ನಾಮರೂಪಿಗನಲ್ಲ। ಸೀಮೆಹಂಗಿಗನಲ್ಲ। ಹೇಮದಾಶಿಗನಲ್ಲ। ಕಾಮಿನಿಯರ। ಕಾಮದವನಲ್ಲಜಡ। ನೇಮವಿಡಿದವನಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿಚರಮೂರ್ತಿ ಜಂಗಮದೇವನು ॥೧॥

ಓತು ಷಣ್ಮತನಲ್ಲ। ಭೂತಭವಿಷ್ಯನಲ್ಲ ಜಾತಿಸ್ಮರ ತಾನಲ್ಲ ಭೂತಳದೊಳು ॥ ಖ್ಯಾತಿಯುತನಲ್ಲವವ। ಧೂತವಾರ್ಗಿಗನಲ್ಲ। ಈತನೆ ಸಹಜ ಜಂಗಮದೇವನು ॥೨॥

ಮದುವೆಯಾದವನಲ್ಲ। ವಧುವನಾಳ್ದವನಲ್ಲ। ಮದವಸೀಳ್ದವನಲ್ಲ ಮಚ್ಚರಿಸುತ ॥ ಕದನಕರ್ಕಶನಲ್ಲ ಮದಡ ಜನವಶನಲ್ಲ। ಸದಮಲಾನಂದ ಜಂಗಮದೇವನು ॥೩॥

ಖಂಡಿತ್ವಮೊಗನಲ್ಲ। ಕೆಂಡಗಣ್ಣಿಗನಲ್ಲ। ಕಂಡಸಿಂದವರೊಡನೆ ಕಲಹವಿಲ್ಲ ॥ ರುಂಡಮಾಲಿಗನಲ್ಲ। ಗಂಡುಗಾಸಿಗನಲ್ಲ। ಗಂಡರಿಗೆ ಗಂಡ ಜಂಗಮದೇವನು ॥೪॥

ಪಡಿಯ ಚಾಟಕನಲ್ಲ। ಒಡನೆ ಬೂಟಕನಲ್ಲ। ನಡುವೆ ಜಾಟಕನಲ್ಲ ಶೈವನಂತೆ ॥ ಕಡಿವ ಕಾಟಕನಲ್ಲ। ಬಡವ ಕೀಟಕನಲ್ಲ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಒಡೆಯ ಜಂಗಮದೇವನು ॥೫॥

ಮುಗಿಲೊಳಿದ್ದವನಲ್ಲ। ತೊಗಲಪೊದ್ದವನಲ್ಲ। ಬಗೆಬಗೆಯ ಗಾರುಡದಸಿದ್ಧನಲ್ಲ ॥ ಹಗಲಗೆದ್ದವನಲ್ಲ। ಮಗನಮೆದ್ದವನಲ್ಲ। ಹಗರಣಿನಲ್ಲ ಜಂಗಮದೇವನು ॥೬॥

ಎಲುಮಾಲೆಧರನಲ್ಲ। ತಲೆಯೊಡಕಿಗನಲ್ಲ। ಜಲಜಡವೆತ್ತಿ ಮೆರೆವನಲ್ಲ। ಬಲುಮಹಿಮೆಪರನಲ್ಲ। ಕಲಹಧಾರಕನಲ್ಲ। ಸುಲಭ ಚರಮೂರ್ತಿ ಜಂಗಮದೇವನು ॥೭॥

ಕಣಿಯನು ಸುರುವನಲ್ಲ। ಮಣಿಯ ಧರಿಸುವನಲ್ಲ। ಕ್ಷಣಕೊಂದು ರೂಪ ಬೋಧಿಸುವನಲ್ಲ ॥೮॥

ಈ ರೀತಿಯೊಳು ಶೂನ್ಯಾಕಾರಮೂರ್ತಿಯು ತನ್ನ। ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸುಪ್ರಸನ್ನ। ದೋರಿಸಲಹಿದನೆನ್ನ। ಚಾರು ನಡೆನುಡಿ ಚನ್ನವೀರಮಹೇಶ ಜಂಗಮದೇವನು ॥೯॥

ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ತಿ.

(೩೦) ಬದುಕಿದೆ ನಾಂ ಬದುಕಿದೆ ಸತ್ಯ ಸದಮಲ ಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥ಪಲ್ಲ॥

ಬಾಗಿ ಬಂದವರ ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡುವ ಕರ್ತೃ। ಶ್ರೀಗುರು ಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥೧॥

ಕಂಗಳಾಲಯದಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತನುನೆಸ। ವಂಗೈಯ್ಯ ಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥೨॥

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಪರತತ್ವವೆ ನಿರುಪಾಧಿ। ಜಂಗಮ ಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥೩॥

ಸ್ವಯಚರ ಪರಶ್ರೀ ಚರಣದಿಂದೊಗೆದ ಚಿ। ನ್ಮಯತೀರ್ಥ ಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥೪॥

ತನು ಶುದ್ಧಮನ ಸಿದ್ಧಭಾವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿ। ದ್ಘನಶೇಷ ಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥೫॥

ಅಸಮರೂಪಕದ ತ್ರೈಪುಂಡ್ರ ಚಿ। ಹ್ನಿತ ಶ್ರೀಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥೬॥

ಚರಣಸಖನನಾಮವೆರಸದಮಾಲೆಯ। ವರಕಳೆ ಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥೭॥

ಲಿಂಗಾಭಿಧಾನ ಷಣ್ಮಂತ್ರವೆ ಚಿತ್ಪ್ರಾಣ। ಲಿಂಗ ಶ್ರೀಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥೮॥

ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸಾರ ಸದ್ಗುರು ಚನ್ನ। ವೀರಶ್ರೀ ಸಂಗನಬಸವನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ॥೯॥

ರಾಗ—ಸಾವೇರಿ.

(೩೧) ಗೋವಿಂದನಾದಿ ಗೋವಿಂದ। ನಮ್ಮ ಗೋವಿಂದಲಾವ ಪಾವನ ಪಾಂಡುರಂಗ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯು ಪಂಚಗೋವಿಂದ। ವೀರಶೈವಾಗಮೋಕ್ತವು

ಗೋವಿಂದ । ಜೀವಪಂಚಾಮೃತಗೋವಿಂದ । ಜಗಜ್ಜೀವ ಸಂತೃಪ್ತಿಯು
ಗೋವಿಂದ ॥೧॥

ಹವ್ಯಕವ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಗೋವಿಂದ। ಷಡುಗವ್ಯ ಸಮ್ಮಾರ್ಜನೆ ಗೋವಿಂದ।
ದ್ರವ್ಯಸಂಗಳಿಕೆಯು ಗೋವಿಂದ ॥ ಮಹ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವು ಗೋವಿಂದ ॥೨॥

ಗೋತ್ರಹೋತ್ರವು ನಮ್ಮ ಗೋವಿಂದ । ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಗಳೆಲ್ಲ
ಗೋವಿಂದ ॥ ಧಾತ್ರಿಪಾವನ ಗಾತ್ರ ಗೋವಿಂದ । ಸುಪವಿತ್ರ ಚಂತ್ರವು
ಗೋವಿಂದ ॥೩॥

ಅಭವ ವಾಹನವು ತಾ ಗೋವಿಂದ । ಬಹು ಶುಭಮಂಗಲೆಯು
ಜಾತ ಗೋವಿಂದ ॥ ವಿಬುಧಗಮನ ಶ್ವೇತ ಗೋವಿಂದ । ಕೃಷ್ಣನುಭಯಾಂ
ಬಕ ವ್ರತ ಗೋವಿಂದ ॥೪॥

ಮೂರುತಾಪ ವಿನಾಶ ಗೋವಿಂದ । ಸುವಿಚಾರಮೋಕ್ಷ ವಿಲಾಸ
ಗೋವಿಂದ ॥ ಸಾಂಸುಖ ವಿಶೇಷ ಗೋವಿಂದ । ಚನ್ನವೀರಮಗ್ಗುರುವಾಸ
ಗೋವಿಂದ ॥೫॥

ರಾಗ—ಭೈರವಿ.

(೩೨) ಜಡವೆಂದು ನುಡಿಯ ಬಹುದೆ ಶರಣಜನ ।ರೊಡಲೆನಿಪ
ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯ ಮರುಳೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಸರಸದಿಂದಡಿಗೆರಗಿದ ಶಿಷ್ಯನಂ । ತರದ ಚಿತ್ಕಳೆಯ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟ ॥
ಕರಪೀಠದಿಷ್ಟಲಿಂಗವಿದು ನಿನ್ನ। ಹರಣವೆಂದೊರೆದ ಗುರುವ ಮರುಳೆ ॥೧॥

ಕಂಗಳಾಲಯದೊಳಗೆ ಸದುಭಕ್ತ ।ನಂಗಮನಭಾವಂಗಳನೊಳ
ಕೊಂಡು ॥ ಜಂಗಮವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯ ಲಿಂಗಪೆಸರೊಡೆದಿಪ್ಪ
ಮರುಳೆ ॥೨॥

ಅರಿವೆ ಆಚಾರವಾಗಿ ಆಚಾರ ।ದಿರವಿಷ್ಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಆ ಲಿಂಗ ॥
ವರಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಸಂ।ಚರಿಪಪರಮಪಾವನಜಂಗಮಮರುಳೆ॥೩॥

ಪಾದೋದಕದಾಚರಣೆಯು ಪಿಡಿದಿಹ ।ನಾದಿ ಶರಣನ ಘನತೆಯ
ನೆರೆಕಂಡು ॥ ಪಾದಾಂಬು ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಎಂದು ಶಿವನೋ ।ದಿದಾಗ
ಮವ ಕೇಳು ಕೇಳು ಮರುಳೆ ॥೪॥

ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗ ಶುದ್ಧಲಿಂಗದೆ।ಚ್ಚರದೊಳಿಹ ಮನವೆ ಸಿದ್ಧ
ಉಭಯದನುವಲಿದ ಭಾ ।ವಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇಂತಪ್ಪ । ಗುರುಲಿಂಗಚರಪ್ರ
ಸಾದವ ಮರುಳೆ ॥೫॥

ಸುಳಿವ ಜಂಗಮಲಿಂಗದ ಸದುಹೃದಯ। ನಳಿನ ದಳಕುಳದಿ
ಪೊಳೆವ ಶಾಂತ ಚಿ।ತ್ಕಳೆಯು ಬೆಳಗಿನ ಪೂಜೆಯು। ಬಲಿಮುಬಬ್ಬುಳಿಯದ
ಚಿನ್ಭಸಿತವಮರುಳೆ ॥೬॥

ಅಂಗಗುಣಂಗಳ ದಹಿಸಿದ ಸುಜ್ಞಾನ। ಕಂಗಳಭಿಧಾನದಿಂದಲಿಂಗ
ದ ಚಿ। ದಂಗದಾಭರಣವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ। ಮಂಗಳಕರಕ್ಷಿ ಮಣಿಯ
ಮರುಳೆ ॥೭॥

ಪರಮ ಶ್ರೀಗುರುದೇವನ ಚೈತನ್ಯ ।ದಿರವೆನಿಪ ಚರಮೂರ್ತಿಯು ।
ಕರದೊಳಿಹ। ನಿರುತ ಚಿದ್ಘನಲಿಂಗದ ಪೆಸರೆನಿಪ। ವರಷಡಕ್ಷರಮಂತ್ರವ
ಮರುಳೆ ॥೮॥

ಸನ್ನುತಷ್ಟಾವರಣವೆ ಕ್ರಿಯ್ಯೆಗೆ। ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣ।
ಸನ್ನುತ ಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸುಳಿವ ಗುರು ಚನ್ನವೀರನ ವಿಗ್ರಹವ
ಮರುಳೆ ॥೯॥

ರಾಗ— ಕಸುವು ಷಟ್ಪದಿ

(೩೩) ಶ್ರೀಗುರುವಿನುಪದೇಶವಾಗಿರ್ದಡವಗೆ ಭವ । ರೋಗಿಮ
ಭೋಗಿ ಎಂದೆನಲಾಗದು ॥ಪಲ್ಲ॥

ಪಂಕಜಮಧ್ಯದೊಳೊಗೆದ ಪಂಕಜೋಪಾದಿಯೊಳು। ಶಂಕರನ ಮಸ್ತ
ಕವನೇರ್ವಂದದಿ ॥ ಬಿಂಕು ಬಿಗು ಮಾನವರ ಅಂಕಿತವ ಧರಿಸಿ ಗುರು
ದಂಕರೆಂದೆನಿಸುವರು ಶಿವಶರಣರು ॥೧॥

ಭೃಂಗಕುಸುಮದ ಕಂಪ ಹಿಂಗಲಾರದೆ ಜಿನುಗಿ। ಹ್ಯಾಂಗೆ ಝೇಂಕರಿ
ಸುವದು ಹಾಂಗೆ ಮಧುರ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕರು ತಮ್ಮಂಗ ಷಟುಸ್ಥಲರಿಪ್ಪ।
ಲಿಂಗ ಷಣ್ಮಂತ್ರದೊಳು ತೊಳಲುತಿಹರು ॥೨॥

ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರ । ಶರೀರಮುನಭಾವದೊಳು । ಕರದಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಂಗಳಾಗಿ । ಧರಿಸಿ ತ್ರೈಲಿಂಗದೊಡವೆರೆದ ಶಿವಶರಣಂಗೆ ನರಮನುಜರೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಬಾರದು ॥೩॥

ಪೊಡವಿಯರಿಯಲು ಮಣ್ಣುಮಡಕೆಯನು ಮಾಡುವರು । ಮಡಕೆ ವಡೆದರೆ ಮರಳಿ ಮಣ್ಣಪ್ಪುದೆ । ಎಡೆಬಿಡದೆ ಶ್ರೀಗುರುವಿನಡಿವಿಡಿದು ಲಿಂಗಾಂಗದೊಡವೆರೆದ ಸದ್ಭಕ್ತಭವಿಯಪ್ಪನೇ ॥೪॥

ಸ್ವಾತಿಜಲವುತ್ತು ತಾನೇತರೊಳಗಿರ್ದಡೆಯು । ನೀತಿವಪ್ಪಿ ಮರಳಿ ನೀರಪ್ಪುದೇ ॥ ಖ್ಯಾತಿ ಶರಣಂಗೆ ವಿಭೂತಿ ದೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿ । ಭೂತಳದೊಳುಳಿಯೆ ಮಾನವನಪ್ಪನೇ ॥೫॥

ಕಾಷ್ಠದಿಂದೊಗೆದಗ್ನಿ ಕಾಷ್ಠವನು ಸುಟ್ಟುರುಹಿ । ಕಾಷ್ಠಭೇದವದು ಕಡೆಯೊಳಿಪ್ಪುದೇ ॥ ದೃಷ್ಟಿದ್ವಾರದೊಳೊಗೆದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಾಗ್ನಿಯೊಳು । ಸುಟ್ಟು ನಿರ್ದೇಹಿ ತಾ ಜಡಜೀವಿಯೇ ॥೬॥

ಮರುತನ ಬಳಿವಿಡಿದು ಸಾರಿ ಗಮಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಸೌರಭಂ । ತಾ ಮರಳಿ ತಿರುಗಲುಂಟೇ ಮೂರುಸ್ಥಲವನು ಮೀರಿ ಆರುಸ್ಥಲವನು ಒಳವಿಡಿದು ದಾರಿಗೊಂಡವರಿತ್ತ ಮರಳಲುಂಟೆ ॥೭॥

ಅಂಬರಕೆ ಹೋದ ಹೊಗೆ ಕುಂಭಿನಿಗೆ ಮರಳುವುದೆ । ಕುಂಭಮಾನವನೆ ಕೇಳದರಂದದಿ । ಶಂಭು ಜಂಗಮದ ಪಾದಾಂಬುಜದ ಗಂಧಕೆ ತುಂಬಿಯಾದವರು ನರಜೊಂಜೆಯುಹರೇ ॥೮॥

ಕ್ಷೀರದಿಂದಾದ ಘೃತ ಕ್ಷೀರವಪ್ಪುದೆ ಮರಳಿ ಸಾರಿ । ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಾ ಪರಿಯೊಳು । ಚಾರು ನಡೆ ನುಡಿ ಚನ್ನವೀರಮುದ್ಗುರುವರನ ಕಾರುಣ್ಯವಡೆದು ಜಡಮತಿಯಪ್ಪರೇ ॥೯॥

ರಾಗ— ದೇಶಿ

(೩೪) ಪರಮಪಾವನ ಶ್ರೀಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಯಕ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥ ಶರಣ ಸಂತತಿಗೆ ಸದ್ಯೋಸ್ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಆರುವಿಸೆಚ್ಚರವಿಡಿದಸ್ಯವ ಮರೆವುದೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಾವಧಾವೃತಗರೆವುದೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥ ಪರರ ದ್ರವ್ಯದ ಮೇಲಣಾಶೆಯ

ತೊರೆದುದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ತ್ವರಿತದಾನವೆ ಮಹಪುಣ್ಯವೆಂದರಿದುದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೧॥

ಒಡಲವಿಡಿದು ತಾನೆ ನಡೆದಂತೆ ನುಡಿದುದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಹಿಡಿದ ನೇಮವ ಕಡೆತನಕ ಬಿಡದುದೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥ ವೃಡಶರಣಂಗೆ ಮಾರುತ್ತರಗೊಡದುದೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಒಡೆಯರಂಘ್ರಿಯ ದೃಢತನದಿ ಹಿಡಿದುದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೨॥

ದುರಿತವಂಚಕವೆಂಬ ವನಕೆ ಕುಠಾರವೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಅರಿವರ್ಗಗಿರಿಗೆ ವಜ್ರಾಯುಧಕಾರವೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ವರವೇದಾಗಮಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಸಾರವೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಶರಣ ಸಂಕುಳದ ಸನ್ಮಾನ ವಿಸ್ತಾರವೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೩॥

ಭವ ತಮವನು ಕೆಡಿಸುವ ಚಿದ್ಭಾನುವೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಶಿವಸುಖಾವೃತವಕರೆವ ಕಾಮಧೇನುವೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ತವೆಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಪೋಣಿಸುವ ಪ್ರಸೂನವೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಭುವನತ್ರಯದಿ ನೋಡೆ ಬಹುಪೂಜ್ಯಮಾನವವೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೪॥

ಕರಣನಿಕರವೆಂಬ ಶುನಿಗಳಿಗೆ ಬಡಿಗೋಲೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಕೊರತೆ ಸಂಸಾರ ತೊರೆಯ ಹಾಯ್ವಹರಿಗೋಲೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥ ಪರತತ್ವದನುಭಾವ ಮಥನದ ಕಡಗೋಲೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ವರಭಕ್ತಿ ಗಜವು ಚಪ್ಪರಿಪ ಸದ್ವಿನಿಗೋಲೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೫॥

ಓತು ಸಚ್ಚರಿತ ಸದ್ವಾಸನಾ ದೀಪವೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದು ಬೆಳಗುವ ಘನದೀಪವೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥ ನೀತಿ ನಿಜವಿದೆಂಬ ತಿಳಿನೀರ ಕೂಪವೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಆತುಮವಿಡಿದ ಪ್ರಪಂಚನಿರ್ಲೇಪವೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೬॥

ಆಚಾರವೆಂಬ ಸುಧಾಬ್ಧಿವರ್ಧನರಿಂದು ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ನೀಚವೃತ್ತಿಯ ನಳಿದುಳಿದ ಭಕ್ತರ ಬಂಧು ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥ ವಾಚಾಮಗೋಚರವಾಗಿ ತೋರುವದೊಂದು ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಗೋಚರಿಸುವ ಶಿವಶರಣ ಕೃಪೆಯಸಿಂಧು ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೭॥

ಕಾಯಕವಿಡಿದು ಕರ್ಮವನತಿಗಳೆವುದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ । ಮಾಯಾಮೋಹವೆ ಭವಪಾಶವೆಂದುಳಿದುದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನಗಳೆಂಬ ಚರ

ಣದಿ ಸುಳಿದುದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ। ಕಾಯುವಮಾನಸದ ದುರ್ಗುಣಗಳ ನಳಿ
ಸುದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೮॥

ಸುರಿತ ಭೋಗಕೆ ಪಟ್ಟಿದರಸಿಯು ಕಂಟದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ। ಪರಶಿವ
ಲಿಂಗದೊಳ ನಿಜುಹ ನೋಟದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ॥ ನಿರುತ ಜಂಗಮಲಿಂಗ
ದಾಸೋಹ ಮಾಟದೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ। ಗುರುಭಕ್ತಿವಿಡಿದು ಪ್ರಮಥರೊಡ
ನಾಟವೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೯॥

ಮದಗಜವಿಂಡ ಸಂಹರಿಸುವ ಸಿಂಹವೆ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ। ಸದಮಲ
ಸಹಜ ಸಜ್ಜನರಂತರಂಗವೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ॥ ಮುದವಲರುವ ಸದುಹೃದ
ಯುರೋತ್ತುಂಗವೇ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ। ಒದಗುವ ಸಟೆ ಕುಟಿಲರ ಮಾನಭಂಗವೆ
ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೧೦॥

ಶರಣುಹೊಕ್ಕವರ ದುರ್ಭವ ಪಾಶನಾಶ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ। ಹರ
ಣದಳಿವಿನ ಸುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ॥ ಮರಣ ರಹಿತಸದ್ಯೋ
ನ್ಮೋಕ್ಷಕೋಶ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ। ಕರುಣಸಾಗರ ಚನ್ನವೀರ ಮದೀಶ
ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವಣ್ಣಾ ॥೧೧॥

ರಾಗ—ರೇಗುಪ್ತಿ.

(೩೫) ನವಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗಗಳು ಭಜಿಸೂವೆ। ನಾ ಭಜಿಸೂವೆ। ನಿತ್ಯ
ನಿಜವಾಮಕರದಿಷ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಶೀಲಸದ್ಭಕ್ತಸ್ಸೈದಾಚಾರಂಗದ ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲಾಧಾರದ ಮೂರ್ತಿ
ಬ್ರಹ್ಮದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೧॥

ಅಹಂ ಅಳಿದ ಮಹೇಶನ ಗೌರವಂಗದ ಗುಹ್ಯಸ್ಥಾನದ ಖಂಡ
ಬ್ರಹ್ಮದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೨॥

ಶೋಭಿಪ ಸುಪ್ರಸಾದಿಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗದ ನಾಭಿಸ್ಥಲದ ಕಲಾ
ಬ್ರಹ್ಮದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೩॥

ಸದಮಲ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಜಂಗಮಾಂಗದ ಹೃದಯ ಸ್ಥಾನಾ
ನಂದ ಬ್ರಹ್ಮದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೪॥

ವಿಳಸಿತ ಶರಣನ ಸುಪ್ರಸಾದಂಗದ ಗಳದ ಶ್ರೀ ವಿಜ್ಞಾನ ಬ್ರಹ್ಮದಂ
ಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೫॥

ಸಕಲ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನ ಶ್ರೀಮಹದಂಗದ ಭ್ರೂಕುಟಿಸ್ಥಾನದ ವರ ಬ್ರಹ್ಮ
ದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೬॥

ತಂದೆ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ತ್ಯಾಗಾಂಗದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ನಿಷ್ಕಳ ಬ್ರಹ್ಮ
ದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೭॥

ಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಭೋಗಾಂಗದ ಶಿಖಿಕರ್ಪೂರಂಗಳಾಲಿಯ ಶೂನ್ಯ
ಬ್ರಹ್ಮದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೮॥

ಅಸಮಜಂಗಮಲಿಂಗ ಯೋಗಾಂಗ ದಹಿಸುವ ನಿರಂಜನ ಬ್ರಹ್ಮ
ದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೯॥

ಅವಿರಳಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗಸಂಯೋಗದ ಸುವಿವೇಕ ನವವಿಧ ಬ್ರಹ್ಮ
ದಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೧೦॥

ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸಾರಸದ್ಗುರು ಚನ್ನವೀರ ಪರಾತ್ಪರ ಬ್ರಹ್ಮದಂ
ಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ॥೧೧॥

ಪದ.

(೩೬) ಲಿಂಗವಾಡಿದರುಯ್ಯಾಲೆ। ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಸುಸಂಗಿಗಳ ಕರದೊ
ಳ್ಸಲೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಸತ್ಯದಿಂ ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯ। ಮಾಡಿಬಂದರ್ಥ ಚರಗುರುವಿನುಭಯ
ನಿತ್ಯದಾಸೋಹ ಪ್ರಿಯಭಕ್ತನ ಸುಚಿತ್ತಹಸ್ತದಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯ ॥೧॥

ಬದ್ಧವೀರಶೈವರೊರವ। ಬೇಡಿನವಿಶುದ್ಧನೈಷ್ಠಿಯೋಳ್ಮೆರವ। ನಿರ್ಭರ
ಸಿರವಸು। ಬುದ್ಧಿಕರದೊಳ್ ಗೌರವ ॥೨॥

ಆರೈದು ನಿಜಶೇಷವ। ಪಡೆದುಂಡು ಮೂರಾವಸ್ಥೆಯ ದಹಿಸುವ।
ಧೀರಪ್ರಸಾದಿಗೆಸೆವ। ನಿರಹಂಕಾರ ಕರಪೀಠದಿ ಶಿವ ॥೩॥

ಅಮಲ ಶಿವಲಿಂಗದಿ ಕ್ರಮ। ಸುಖದುಃಖಸಮಗೊಂಡು ಅಳವಟ್ಟು
ಶಮಯುಗ್ರಕೆಡಕೋತ್ತಮ। ಚರಿಸುವಸಮಾ ಅಸುಲಿಂಗಿ ಸುಮನ ಕರ
ದೊಳ್ ಜಂಗಮ ॥೪॥

ನಾನು ನೀನಳಿದ ಭೇದಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ತಾನೆ ನಿಜಸತಿಯುಳಾದ। ದಾನಿ।
ಶರಣನ ವಿನೋದ।ಮೆನಿಪ ಸುಜ್ಞಾನಹಸ್ತದಿಪ್ರಸಾದ ॥೫॥

ಜೀವಪರಮರ ಸಂಗಹೋದಂತೆ ಸಂಜೀವಲಿಂಗದೊಳೊಂದಿಹ
ನಾವಿಕನವನ್ಯೆ ಕಾಷ್ಠಹಾ। ನಮಲಸದ್ಭಾವಕರಪೀಠದಿ ಮಹಾ ॥೬॥

ಕಾಲಕಲ್ಪಿತವಿದೂರ। ತತ್ವದ ಸಕೀಲವರ್ಮಪಸುಸಾರಾ। ಶೀಲ
ನಡೆನುಡಿ ವಿಚಾರ ಪರಮಸುಖವಿ ಲೋಲಗುರುಚನ್ನವೀರಾ ॥೭॥

---

(೩೭) ಶ್ರೀಶಿವಾನುಭಾವಾಮೃತಾರ್ಣವ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಗಣೇಂ
ದ್ರಸಂ। ಕಾಶಪೂತವಿಭೂತಿ ಸ್ನಾನ ಸುಧೂಳಧಾರಣ ಜ್ಯೋತಿಸ ॥ವೇಶ
ಷಸ್ಸ್ಯತಶೀಲಭಾವನ ಭಕ್ತಪಾಲನವೀರ ಮ।ಹೇಶ ಶ್ರೀಚರಲಿಂಗದಂಘ್ರಿ
ಗಳೊಲ್ದು ಕಾಯಲಿ ಸತತಂ ॥೧॥

ಆಣವಾದಿ ಮಲತ್ರಯ ಪ್ರವಿದೂರ ತತ್ವವಿಚಾರಕ।ಲ್ಯಾಣ ಶ್ರೀ
ವೃಷಭೇಶ ಮುಖ್ಯ ಸ್ವಕೀಯ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಪ್ರಿಯ ನಿ॥ರ್ವಾಣರೂಪ
ಸಚಿತ್ಕಲಾಪ ಚಿತತ್ರಿರೂಪಪದದಿಷಡಕ್ಷಣಿಯೋಲ್ಪಿಡದಿರ್ಪ ಜಂಗಮಪಾ
ದವೆಮ್ಮನು ಕಾಯಲಿ ॥೨॥

ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವಿರಕ್ತಿ ಸಂಪದವಿತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದ ಗೊತ್ತು ಸ।ಧ್ಭಕ್ತ
ರಂತರ ಬಹಿರಂಗ ಪ್ರಸಂಗಿಕಂ ಮಹಾಲಿಂಗಿಕಂ ॥ತೋಕ್ತ ಷಡುಸ್ಥಲಸಾರ
ಯೋಗ ಸುಮಾರ್ಗ ಮೀರಿದ ಕ್ರಿಯಸಂ।ಯುಕ್ತ ಮುಕ್ತಿಫಲಪ್ರದಂ
ಚರ ಪಾದವೆಮ್ಮನು ಕಾಯಲಿ ॥೩॥

ದೇಶಗ್ರಾಮ ಸುಗೇಹ ಬಂಧನ ಮಾರ್ಜಿತಂ ಸಕಲೋರ್ಜಿತಂ॥
ಈಶ ಶ್ರೀ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮತೀರ್ಥ ಶೇಷವಿಭೂತಿ ಪ್ರೋ॥ಚ್ಚಿ ಶಿವಾಕ್ಷಿ
ಷಡಕ್ಷರಾದಿಕ ವರ್ಣ ಭೂಷಣ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ।ದಿ ಸತ್ವರ ಜಂಗಮಂಘ್ರಿ
ಗಳೊಲ್ದು ಕಾಯಲಿ ಸತತಂ ॥೪॥

ಜೀವಭಕ್ತ ಸದೇಶಗ್ರಾಮ ಸುವರ್ಣಾಲೋಷ್ಟ್ರಗಳೊಂದೆಯಂ।ವಾ
ವಗಂ ರಮಾಗಾಜನರ್ಗಳ ಸದ್ವಿಶೀಯ ಮತರ್ಕೆ ಸ। ದ್ಭಾವಿಕಂ ನಿರು

ಪಾಧಿಕಂ ಪರಮಾರ್ಥಿಕಂ ಸ್ವಯತಾಂತ್ರಿಕಂ ಪ್ರೋಕ್ಷುದೆನ್ನ ಜಪ್ರ ಜಂ
ಗಮಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳರ್ಥಿಯಿಂ ॥೫॥

ನೈಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ತಕ್ಷ್ಟ ಮುಟ್ಟದ ಕಂಡು ಕೇಳಿದರಾ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂದವಲೋಕಿಸುತ್ತಲಿ ಧೈರ್ಯರಂ ನೆರೆ ಮಾಳ್ಪನಂ। ತುಷ್ಟಪಾವನಾ
ಚಾರ್ಯ ಮಾಚರಣೈಕ ಪ್ರಣಾಸು ತುಷ್ಟ ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಂಗಮಂಘ್ರಿಗಳೊಲ್ದು
ಕಾಯಲಿ ಸತತಂ ॥೬॥

ಶ್ರದ್ಧೆ ನೈಷ್ಠಿಕ ಸಾವಧಾನ ಮಹಾನುಭಾವ ಮುಖಂಡ ಸಂ।ಶುದ್ಧ
ಭಕ್ತನ ಧ್ಯಾನ ನೋಟ ಸಮರ್ಚನಸ್ತುತಿಯಾವಗಂ। ಸಿದ್ಧಮಾಗವತರ್ಯ
ಮತ್ತಭು ಚನ್ನವೀರಮಹೇಶ ಪ್ರ।ಸಿದ್ಧಭಾವ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ
ಪಾದವೆಮ್ಮನು ಕಾಯಲಿ ॥೭॥

ಚಿತ್ರಪದ—ವೃತ್ತ.

(೩೮) ರಾಗವರ್ಜಿತ ಲಿಂಗ ಸುಖಂ।ಭೋಗಿ ಭವಾದಿ ವನ್ಹಿನಿಜಾ॥
ಯೋಗಿ ಜನಂಗಳ ಪಾಲಿಸುವ। ಶ್ರೀಗುರು ಸೇವೆಯೊಳೊಂದಿಪೆ ನಾಂ ॥೧॥

ಅಷ್ಟ ವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ। ವಿಶಿಷ್ಟ ಸುಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಸುವ॥
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸುಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಪಹ। ಇಷ್ಟಮಹಾಘನಲಿಂಗ ನಮೋ ॥೨॥

ಹೆಂಗಳಭೋಗವ ಹಿಂಗಿ ನಿಜಾ। ಲಿಂಗ ಸುಖಂಗಳ ಭೋಗಿಸುವ॥
ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣದ। ಜಂಗಮದಂಘ್ರಿಯ ಪೂಜಿಪೆ ನಾಂ ॥೩॥

ಸಾಧು ಸದ್ಗುರು ಲಿಂಗಾಚಾರ। ಪಾದವಸೋಂಕಿದ ಪಾವನ
ಪಾದೋದಕದಿಂದಂ॥ ಲಿಂಗಾಭಿಷೇಕದಿ ಚರಿತ್ರವನಾಚರಿಪೆ ॥೪॥

ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಕಾಣಿಸದಾ। ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕೆ। ಬಾಗಿ
ಚಿದದ್ವಯ ಭಕ್ತಿಯೊಳು। ಭೋಗಿಪತ್ರೈ ವಿಧ ಶೇಷವನು ॥೫॥

ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಿಯ ಭೀತಿಯನು। ಖ್ಯಾತಿಯ ಲಾಭದ ವಾಂಛೆಯನು॥
ಓತುವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಚಿಹ್ನನವ। ಭೂತಿಧಾರಣೆಗೈವೆ ಸದಾ ॥೬॥

ಮಾನಸ ವಾಚಕ ಕಾಯಕದಿಂ। ಜ್ಞಾನ ಸುಸತ್ಕ್ರಿಯ ಲಿಂಗನಭಿ।
ಧಾನ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನು। ಧ್ಯಾನಿಸುತಿರ್ಪೆನನಮೋ ॥೭॥

ಜಂಗಮಲಿಂಗದ ಚಿತ್ಕಳೆಯು । ಕಂಗಳ ಸಾಮದ ಚಿತ್ಕಳೆಯು। ಕಂಗಳ ನಾಮದ ಚಿನ್ಮಣಿಯು। ಮಂಗಳ ಮಾಲೇಯನಂಗದೊಳು । ಪಿಂಗದೆ ಧಾರಣಗೈವೆಸದಾ ॥೮॥

ತನ್ಮಯನೈಜವ ತಾನಂದು । ಸನ್ನುತ ಬ್ರಹ್ಮವನರ್ಚಿಸುವ ಚಿನ್ಮಯ ಜಂಗಮ ದೇವಸದಾ । ಚನ್ನವೀರನೇ ಪಾಲಿಸುದ್ಯೆ ॥೯॥

ವಜ್ರನಾಮಾವೃತ್ತ.

(೩೯.) ಪಾದಂ ಸದಾ ಪೂಜಿತಮಾವಲೋಲಂ। ಬೋಧಾಕಾರಂ ಬ್ರಹ್ಮಮಯಂ ಸುಶೀಲಂ ॥ ವೇದಾದಿತ್ರೈದಿಕ್ಕೆಗನಾದಿಮೂಲಂ। ಶ್ರೀದೇಶಿಕಂ ಪಾಹಿ ಸದಾವಕಾಲಂ ॥೧॥

ತ್ಯಾಗಾಂಗಸತ್ಕ್ರಿಯವಿಷ್ಟಲಿಂಗಂ। ಭೋಗಾಂಗ ಸುಜ್ಞಾನ ಸುಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂ ॥ ಯೋಗಾಂಗ ಸದ್ಭಾವದಾ ಭಾವಲಿಂಗಂ । ಜೋಗೈಸುತೆನ್ನ ಸಲಹೈ ಕೃಪಾಂಗಂ ॥೨॥

ಶೈವಾದಿದೈವಂಗಳ ನೋಡುನೀಗಿ । ಭಾವಾದಿ ತ್ರೈಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ । ಆವಾಗ ದೇಶಾಂತರ ದೈವಯೋಗಿ । ನೀವೆ ಸದಾ ಪಾಲಿಸುವ ದೈವಿರಾಗಿ ॥೩॥

ನೂರೊಂದು ಸೋಪಾನದ ಕೂಪದಿಂದ। ಆರಾಧ್ಯರಂಘ್ರಿದ್ವಯವ ಸೋಂಕಿ ಬಂದಂ॥ ಈರೈದು ಪಾದೋದಕ ನೇಮದಿಂದಂ। ಆರೈವುತಿರ್ಪ ತನಿಗಾನುಕಂದಂ ॥೪॥

ಚಿನ್ನಾದಚಿದ್ಬಿಂದುವೆ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧಂ। ಉನ್ನತಶ್ರೀಚಿತ್ಕಳೆಯೆಪ್ರಸಿದ್ಧಂ। ಹನ್ನೊಂದು ನಾಮಾಂಕಿತವಪ್ಪತಿರ್ದಂ । ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದರ್ಪಿತನೆ ಪ್ರಬುದ್ಧಂ ॥೫॥

ಶಾಂತಾದಿ ದಿವ್ಯರ್ಕಳೆ ತಾಂ। ಸಿತಾಂಗಂವಾಂತುರ್ವಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳುತ್ತಮಾಂಗಂ॥ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವಾಂಗದ ಶೋಭೆವೆತ್ತಂ। ಕಾಂತೆವಿಭೂತೇಶ್ವರಿ ಪಾಲಿಸೆಮ್ಮಂ ॥೬॥

89
1497

ಕಾಲಸುಕವರ್ಗಾಂಗಜಾ ಮಾಯಶೀಕ್ಷ್ಣ। ಮೂಲನಲಕ್ಷ್ಮಾಂರುತುವೆ ತಿಲಾಕ್ಷಂ ॥ ಮೂಲವಿಭೂಷಂಗದೊಳಿರ್ಪ ಮೋಕ್ಷಂ। ಶಿಲಾಂಶುಮಹೇಶ್ವರವೆಮ್ಮ ರಕ್ಷಂ ॥೭॥

ವ್ಯೋಮಾದಿಭೂತಂಗಳ ಸೋಮತಂತ್ರ। ಕಾಮಾದಿ ಷಡ್ವರ್ಗದ ಸಂಗಸಂತ್ರ। ವಾಮಾಂಗ ಹಸ್ತಾಬ್ಜದ ಲಿಂಗಮಂತ್ರ। ನಾಮಾದಿ ಮೂಲಾಕ್ಷರವೆ ಸ್ವತಂತ್ರಂ ॥೮॥

ಅಚಾರಹೀನಾಕ್ಷರ ಮಾನಭಂಗಂ। ಆಚಾರ ಸಂಪ್ರೀತರಿಗಂತರಂಗಂ॥ ವಾಚಮನಂಕಾಯದಿ ಸುಪ್ರಸಂಗಂ॥ ಶ್ರೀಚನ್ನವೀರೇಶ್ವರಪಿಷ್ಟ ಲಿಂಗಂ ॥೯॥

ರಾಗ—ಭೈರವಿ

(೪೦) ಶರಣರೊಡವೆರಸೆನ್ನನು। ದುರಿತ ದುರ್ಮರಣ ಜನರೊಡೆವೆರಸದೆ ಗುರುವೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಗುರುವಿನಡಿಗೆರಗಿ ಪಡೆದ। ಕರದಿಷ್ಟದರುವೆಂದೆರಗಿಸಿ॥ ಬೇರೆ ನರಜನ್ಮ ಕರಮರವೆಯು। ಮರೆಗೊಂಡ ದುರುಳ ತರುಳರ ವೆರಸದೆ ಗುರುವೆ. ॥೧॥

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾಣತಿಯನು ಕಾಣುತವೆ। ಪ್ರಾಣಮಯಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ॥ ಮಾಣದಿಹ ಕ್ಷೀಣಭೂತ ಪ್ರಾಣವಹ। ಶೋಣಿತಾತ್ಮರವೆರಸಿದೆ ಗುರುವೆ ॥೨॥

ನಾನಲ್ಲ ನೀನಲ್ಲವೆ ತಾನೆ। ಸುಜ್ಞಾನಜಂಗಮವೆನಿಸಿದಮೇಲೆ॥ ನಾನೆಂಬ ಹೀನಮತಿಯು। ಮಾನವ ಜ್ಞಾನ ಜನರ ವೆರಸದೆ ಗುರುವೆ ॥೩॥

ಪರಮಗುರು ಚರಣೋದಕವೆರಡೈದ ಸುರುಜಿಹ್ವೆಯೊಳ। ಗರುಹಿಸಿ ಬಳಿಕ ಪರಸತಿಯರಧರ ಸವಿಯ॥ ಮರೆಯದತಿ ದುರಸ ಕಾಂಕ್ಷರವೆರಸದೆ ಗುರುವೆ ॥೪॥

ಅಸವೈಕ ದಶಪ್ರಸಾದ ಅಸುವಿದೆಂದೊರೆದು ಘ್ರಾಣದಿ। ಬೆಸಸಿದ ತುದಿಗೆ ಪುಸಿದೈವಕೊಸರು ಮುಡಿದ। ಕುಸುಮವಾಸಿಸುವ ಪಿಸುಣರವೆರಸದೆ ಗುರುವೆ ॥೫॥

ಲಿಂಗಾಗ್ನಿ ಸಂಗದಿಂದ ಲಿಂಗವಹ । ಸಂಗಮುಯುಭಸಿತವೆನಿಸಿ ಮುಂದೆ॥
ಲಿಂಗವಿಹಿನಂಗಭವಿಯಾ। ಹಿಂಗದಾಲಂಗಿಸುವರಂಗವಿಸದೆ ಗುರುವೆ ॥೬॥

ಚಿದ್ರಸವೆಭದ್ರವಾದ । ರುದ್ರಾಕ್ಷಿನುಗ್ರನೇತ್ರದೊಳರುಹಿಸಿ ಸದ್ಯೋ॥
ಪದ್ರವಸ್ಯದ್ರವ್ಯವ ತೃಪ್ತಿಸುವ॥ ಕ್ಷುದ್ರಜನರವೆಂಸದೆ ಗುರುವೆ ॥೭॥

ಭವರಹಿತ ಶಿವಮಂತ್ರವಂ। ಅವಿರತಂ ಪ್ರವರ ಶ್ರೋತ್ರದೊಳರುಹಿಸಿ ಬಳಿಕ॥ ಭುವಿಯೊಳತಿ ಶಿವನಿಂದ್ಯದಾ। ಭವಿನುಡಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುವರೊಡವೆಂಸದೆ ಗುರುವೆ ॥೮॥

ಅಷ್ಟತನುನಷ್ಟವಾಗ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂ। ದಷ್ಟವರಣವೆನಿಸಿ ನಿಲಿಸಿ॥ ದುಷ್ಟಹರ ಶಿಷ್ಟಪಾಲರಕ್ಷಿಸೆ । ಸ್ಪಷ್ಟ ಗುರುಚನ್ನವೀರ ಗುರುವೆ ॥೯॥

ರಾಗ—ಭೈರವಿ.

(೪೧) ಶರಣನೆ ಶಿವನಲ್ಲದೆ ಜೇರೆ ಶಿವ। ನಿರುವನೇ ನೀ ತಂದು ತೋರಾ ನಾ ಕಾಣೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಪರಮ ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವು । ಚರಣಜಲ ಸುಪ್ರಸಾದ ವರ ಭಸಿತಚಿದಂಗ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಂತ್ರವೆನಿಪಷ್ಟಾ । ವರಣತನುಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೋರುತಿಹ ॥೧॥

ಶಿವನಿಗೀರೈದು ಹಸ್ತ ಉಂಟು ನೋ । ಶಿವನಿಗಿಲ್ಲೆಂಬ ಶುಂಭ ನೀ ಕೇಳು ॥ ತನೆಶರಣರೊಳು ತೋರುವ ದಶವಾಯು । ನಿವಹವೆ ದಶಕರಗಳಹುದಾಗಿ ॥೨॥

ಈಶಂಗೆ ಪಂಚವದನ ಉಂಟು ನೋ। ಡೀ ಶರಣಗಿಲ್ಲೆಂಬುವ ಶುಂಭ ನಾಸಿಕವು ಜಿಹ್ವೆ ನೇತ್ರತ್ವಕ್ಕುಶ್ರೋ। ತ್ರವ್ಯ ಪಂಚಕವೀತನು ಉಂಟಾಗಿ ॥೩॥

ಅಗ್ನಿಗಣ್ಣೊಂದೀಶಗುಂಟೆದು ಪ್ರಾಜ್ಞಕವಿಗಳು ಪೇಳ್ವರಂತಿರಲಿ ॥ ಆಜ್ಞೇಯ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದಿ ಶರಣಂಗೆ । ಸುಜ್ಞಾನ ನೇತ್ರ ಒಂದುಂಟಾಗಿ ॥೪॥

ಹರಿಯು ವಂಶದೊಳೊಪ್ಪುವ । ತರಣಿ ಶಶಿಕಿರಣವುಳ್ಳುಭಯ ನಯನ ಒಂದಾಗಿ॥ ಶರಣಂಘ್ರಿಯು ಕೊನೆಯೊಳರಲಾಗಿ। ಹರನಯನ ಚರಣನೆಂಬ ಪೆಸರೊಡೆದ ॥೫॥

ವೃಷಭನಡಿಯೊಳೋರ್ವ । ಮಡದಿಯುಂಟೆಂದು ನುಡಿವ ಜಾಣರು ಕಾಣರು॥ ಬಿಡುವ ಮರುಳೆ ಕಡುವ್ರತವಿ ನಡೆವ ಶರಣ। ನಡೆಯೊಳತಿ ದೃಢಮಡದಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ॥೬॥

ಕಂಗಳ ಶಿರೋಭಾಗದಿ ಸುಜ್ಞಾನ। ದಿಂಗಿತ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಶಿರವೆನಿಸಿ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಶರಣನ ಕರದೊಳಿಹ । ಲಿಂಗವೆ ಕರಕಪಾಲವಾಗಿರ್ಪ ॥೭॥

ಆರುಪೆಶಿರ ಮರವೆ ಮುಂಡಹುದಾಗಿ। ದುರವೆನಿಸುವ ಮುಂಡವ ನತಿಗಳೆದು॥ ಪರತರ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಷಣ್ಮಾತ್ರದರು ಮಾಲೆ ಶಿರವೆಂಬ । ಶಿರಮಾಲೆ ಕೊರಳೊಳಿಹ ॥೮॥

ಅಂಗಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ತಾನುತ್ತು । ಮಾಂಗದೊಳು ಸತ್ಯೋದಕ ॥ ವಾಗಿ ಸುರಗಂಗೆ ಎನಿಸುವದರಿಂದ ಶರಣಂಗೆ । ಗಂಗಾಧರನೆಂಬ ನಾಮ ಉಂಟಾಗೆ ॥೯॥

ಶಶಿಯು ಶಾಂತಿ ಷೋಡಶ ಚಿತ್ಕಳೆಯೊ। ಳೆಸೆವ ಜಂಗಮ ಶರಣನ ಶಿರದ ಹಿಂ॥ ದೆಸೆಯೊಳಿಹ ಕಾರಣ ಶರಣಂಗೆ। ಶಶಿಮೌಳಿ ಎಂಬ ನಾಮ ಉಂಟಾಗಿ ॥೧೦॥

ಎಂಜಲತಿ ಭುಂಜಕರಿಗೆ ಅದು ಬಹಳ। ನಂಜುಳ್ಳ ಸುಪ್ರಸಾದ ಅನುಭವಿಸು ॥ ತಂಜದಿಹನದು ಕಾರಣ ಶರಣಂಗೆ। ನಂಜುಂಡನೆಂಬ ಪೆಸರುಂಟಾಗಿ ॥೧೧॥

ಪೂಶಿಸುವ ಶುದ್ಧಸಿದ್ಧಪ್ರಸಿದ್ಧಮಹ। ಶೇಷಪ್ರಸಾದತ್ರಯ ತನ್ನಂಗವಾಗಿಹ ಕಾರಣ ಶರಣಂಗೆ। ಶೇಷಧರನೆಂಬ ನಾಮ ಉಂಟಾಗಿ ॥೧೨॥

ಅಗ್ರಹಂಕಾರವೆಂಬ ಪುಲಿಗಜದ। ಉಗ್ರದುರುವಣೆಯ ಉಳಿದ ಶವೆ॥ ಶೀಘ್ರವಿರಹಂಕಾರಗಳೆಂಬ । ವ್ಯಾಘ್ರಗಜದುಕೂಲಾಂಬರವನು ಪೊದೆವ ॥೧೩॥

ಕಾಲಕಲ್ಪಿತವನಳಿದು ಅನವರತ। ಮೂಲ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನು ಜಪಿಸಿ ಸುಖ॥ ಶೀಲನಾಗಿಹ ಕಾರಣ ಶರಣಂಗೆ। ಕಾಲಹರನೆಂಬ ನಾಮ ಉಂಟಾಗಿ ॥೧೪॥

ಕಾಮವೆನಿಸುವ ಬಯಕೆಯ ಲಿಂಗದೊಳು। ನೇಮದಿಂದಿರಿಸಿ ಬಳಿಕ ತಾನು ನಿಃ॥ ಕಾಮಿಯಾಗಿಹ ಕಾರಣ ಶರಣಂಗೆ। ಕಾಮಹರನೆಂಬ ನಾಮ ಉಂಟಾಗಿ ॥೧೫॥

ಮುಂದಿನುತಿ ಎಂದೆನಿಸುವ ಜ್ಞಾನ। ಮಂಧಕಾರವನೆಲ್ಲ ಸುಜ್ಞಾನ॥ ದಿಂದಲಡಿಮೆಟ್ಟ ತುಳಿದ ಕಾರಣದಿಂ। ಅಂಧಕಾಸುರ ವೈರಿಯು ಪೆಸರೊಡೆದ ॥೧೬॥

ಸುಪಥಸುಜ್ಞಾನ ನೇತ್ರದಿಂ ನೋಡಿ। ದುಪಿತಶೀಲದೊಳೊಪ್ಪುವ ತನು ತ್ರಯುಗ॥ ಉಪಹತಿಯನೆರೆ ಕೆಡಿಸಿದ ಶರಣಂಗೆ। ತ್ರಿಪುರಹರನೆಂಬ ನಾಮ ಉಂಟಾಗಿ ॥೧೭॥

ಲೋಲ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯತ್ರೈ। ಶೂಲವನು ಧೃಡಹಸ್ತದಿ ಪಿಡಿದುಭವ॥ ಮೂಲವನು ಕಿತ್ತಿತ್ತಿಡ ಶರಣಂಗೆ। ಶೂಲಧರನೆಂಬ ನಾಮ ಉಂಟಾಗಿ ॥೧೮

ಅವನಿಯೊಳು ರಜತಮುಗಳು ಬಹು ದೋಷ। ನಿವಹವೆಂದವನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಉಳಿದ॥ ಸತ್ವವನಂಗೀಕರಿಸಲೊಡನೆ ಶರಣಂಗೆ। ಧವಳಾಂಗನೆಂಬ ನಾಮ ಉಂಟಾಗಿ ॥೧೯॥

ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರದಿ ಪೇಳುವ ಇಂದ್ರಾದಿ। ದೇವತೆಗಳಿರವ ಕೇಳಾ ಶರಣನ॥ ಮೂವತ್ತುಮೂರುಕೋಟಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು। ದೇವತೆಗಳು ಎನಿಸುತಿರ್ಪುದರಿಂದೆ ॥೨೦॥

ಹರಿ ವಿರೋಧಿಗಳೆನಿಸುವ ರಕ್ಕಸರ। ಪರಿಯ ಕೇಳಿ ಶರಣನಂತರದೊಳಿಹ॥ ತೊರವತ್ತಾರುಕೋಟಿ ಕರಣಗುಣ।ದಿರವೆ ರಕ್ಕಸರ ಮತ್ತವಾಗಿರ್ಪ ॥೨೧॥

ಪರಮಭಕ್ತಿ ಬಸವಗೂ ಎಳ್ಳನಿತು। ವಿರಳವಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪುವ ಭಕ್ತಿಯನು॥ ಪೊರೆಯುಲಿ ನಡಿಸಲಾಗಿ ಶರಣತಾ। ವರವೃಷಭಾರೂಢನೆಂಬ ಪೆಸರೊಡೆದ ॥೨೨॥

ಸೊಗಸು ತೋರುವ ಚತುರ್ದಶ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ। ನಗಲದವಕಧ್ಯಕ್ಷನೆ ತಾನಾಗಿ॥ ನಗುತಲಾಳುವ ಶರಣಂಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು। ಜಗದಪತಿಯೆಂಬ ನಾಮ ಉಂಟಾಗಿ ॥೨೩॥

ವಿಶ್ವತೈ ಜಸಪ್ರಾಜ್ಞ ಜೀವತ್ರಯದ। ವಿಶ್ವಪ್ರಪಂಚಮುಳಿದು ಲಿಂಗೈಕ್ಯದಸ್ವತಂತ್ರನ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣದಿ। ವಿಶ್ವಾದಿಕರ್ತನೆಂಬ ಪೆಸರೊಡೆದ ॥೨೪॥

ಚರಣದೊಳು ಪಾವುಗೆಯನು ಧರಿಸಿ ಎಡ। ಕರದೊಳಿಷ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮವಪಿಡಿದು ತಾ॥ ವರಭಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲಂಕರಿಸಿ। ಗುರು ಚನ್ನವೀರನೆಂಬ ಪೆಸರೊಡೆದ ॥೨೫॥

---

(೪೨) ಪರಮಪಾವನ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನೆ ಚನ್ನವೀರ। ನಿರುಪಮ ನಿರಘ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿರ್ಲೇಪನೇ ಚನ್ನವೀರ ॥ಪ॥

ಶರಣಹೃದಯ ಮಂದಿರಧಿಕಾರನೆ ಚನ್ನವೀರ। ಕರುಣಸಾಗರ ವೇದಾಗಮ ಶ್ರುತಿಸಾರನೆ ಚನ್ನವೀರ॥ ಶರಣಾದಿ ಗುಣರೂಪ ಹತಿಯಾವಿದೂರನೆ ಚನ್ನವೀರ। ಹರಣವೈರಿಗಳನು ಗೆಲಿದ ಸುಧೀರನೆ ಚನ್ನವೀರ ॥೧॥

ವಿನಮಿತ ಜನರ ಭವದ ಬೇರ ಕೀಳ್ವನೆ ಚನ್ನವೀರ। ಅನುಭವ ಸಾರದರ್ಥವನುರೆ ಪೇಳ್ವನೆ ಚನ್ನವೀರ॥ ಮನವಚನದೊಳುದಯಿಸುವ ಮಂತ್ರಗೇಳ್ವನೇ ಚನ್ನವೀರ। ಘನಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ಕೇಳ್ವನೇ ಚನ್ನವೀರ ॥೨॥

ಅಷ್ಟಾವರಣವೆ ಅಂಗವಾಗಿ ತಾ ತೋರ್ಪನೆ ಚನ್ನವೀರ। ಇಷ್ಟವೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರ್ಪನೇ ಚನ್ನವೀರ॥ ಸೃಷ್ಟಿಪಾವನವಾಗಿ ಚರಿಸುತ್ತೈತಿರ್ಪನೇ ಚನ್ನವೀರ। ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರ ಕಾಡುವ ಕಷ್ಟದರ್ಪನೇ ಚನ್ನವೀರ ॥೩॥

ಭೂತಪಂಚಕವಾದವನು ತುಳಿವಾತನೇ ಚನ್ನವೀರ। ಧಾತುಸಪ್ತಕ ಪಂಚಸೂತಕ ಕಳೆವನೇ ಚನ್ನವೀರ॥ ನೀತಿಯುಳ್ಳವರಂತರಂಗವ ತಿಳಿವನೇ ಚನ್ನವೀರ। ಭೂತಳದೊಳು ಭಕ್ತಿಹಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದವನೇ ಚನ್ನವೀರ ॥೪॥

ವೀರಶೈವವನು ಬೋಧಿಸುವ ಆಚಾರ್ಯನೇ ಚನ್ನವೀರ। ನೂರೊಂದು ಸ್ಥಲದ ಜನ್ಮಕೆ ಚಿತ್ಸೂರ್ಯನೇ ಚನ್ನವೀರ॥ ಆರುಸ್ಥಳಂಗಳ ವಾದ ಸತ್ಕಾರ್ಯನೇ ಚನ್ನವೀರ। ವಿಾರಿದಾಚರಣೆ ಮಾರ್ಗವುಳ್ಳ ಶೌರ್ಯನೇ ಚನ್ನವೀರ ॥೫॥

ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುವಿಗೆ ಕರದೊಳು ಸೃಜಿಪನೇ ಚನ್ನವೀರ। ವಾಮಹಸ್ತದೊಳಿಷ್ಟ ಲಿಂಗವ ಭಜಿಪನೇ ಚನ್ನವೀರ॥ ತಾಮಸ ಮೊದಲಾದ ಭ್ರಮೆಗಳ ತ್ಯಜಿಪನೇ ಚನ್ನವೀರ। ನೇಮದಿಂದಲಿ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನವನೆ ಭಜಿಪನೇ ಚನ್ನವೀರ ॥೬॥

ಆಚಾರ ಘನವೆಂದು ವಾಚಿಸಿ ನುಡಿವವನೇ ಚನ್ನವೀರ। ವಾಚಕದೊಳು ತಾ ನುಡಿದಂತೆ ನಡಿವವನೇ ಚನ್ನವೀರ॥ ನೀಚವರ್ತನದ

ಬೇರ ಕಡಿವಾತನೆ ಚನ್ನವೀರ। ಶ್ರೀ ಚರಗುರುವಹ ಪರಮುಕ್ತಿಗೊಡೆಯನೆ ಚನ್ನವೀರ ॥೭॥

ಸತ್ಯಲೋಕದೊಳಿಹ ಪ್ರಮಥರುತ್ತುಂಗನೇ ಚನ್ನವೀರ। ತಥ್ಯವಿಥ್ಯದಲಿ ಕಾಡುವ ಮಾಯಾಭಂಗನೇ ಚನ್ನವೀರ॥ ಸತ್ತವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಹಲಿಂಗನೇ ಚನ್ನವೀರ। ಉತ್ತುಮ ಬಸವರಸನ ಘನಗುರುಸಂಗಮನೆ ಚನ್ನವೀರ ॥೮॥

ಆಸನುಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೇಡಿದ ನೀವಸುರತರು ಚನ್ನವೀರ। ವಸುಧೆಪಾವನ ಮಾಡುವವಕೆ ನಿರುತರು ಚನ್ನವೀರ॥ ಶಶಿಯಂತೆ ಷೋಡಶ ಕಳೆಭಂತರೂಪನೆ ಚನ್ನವೀರ। ಬಸವನ ತನುಮನ ಭಾವದೊಳಿಹ ಗುರು ಚನ್ನವೀರ ॥೯॥

ರಾಗ ನೀಲಾಬರಿ.

(೪೩) ಎಂಥ ಕನಸ ಕಂಡೆನೆ ಕೇಳೌ ಸುಜಾಣೆ। ಕಾಂತಮುನಿಸುಗೊಂಡನೆ॥ ಇಂತು ಕನಸ ಕಂಡು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಿಹನೆವಿ। ಕಾಂತದಿ ತಿಳಿಯ ಪೇಳೌ ದಯಾಳೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಆಲದ ಮರನೊಂದಕ್ಕೆ ಅತ್ತಿಯಕಾಯಿ। ಬಾಳೆತಂತಿಹುದ ಕಂಡೆ॥ ಬಾಲೆ ಎನ್ನನು ನಿಷ್ಮಲೋಲ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ವೃಕ್ಷ। ಮೂಲವೆ ಬಯಲಾಯಿತೆ ಕೇಳೌ ಸುಜಾಣೆ ॥೧॥

ತುಂಬಿದ ಕೆರೆಯೊಂದಕೆ ಬಾಯ್ದೆರೆದಿರ್ಪ। ಒಂಬತ್ತು ತುಂಬ ಕಂಡೆ॥ ಒಂಬತ್ತರೊಳಗೊಂದು ತುಂಬ ಬಂಧಿಸಲಾಗಿ। ತುಂಬಿದ ಕೆರೆ ಬತ್ತಿತೆ ಕೇಳೌ ಸುಜಾಣೆ ॥೨॥

ಮಡಿದಿಯರೊಡ ನಿಲ್ಲದೆ ನಾನೊಬ್ಬಳೆ। ಕೊಡನೀರ ತರುತಿದ್ದೆನೆ॥ ನಡುವದಾರಿಗೆ ಹೊತ್ತಕೊಡವ ಒಗೆದು ನೀರ। ಬಿಡದೆ ಹೊತ್ತರುತಿರ್ದೆನೆ ಕೇಳೌ ಸುಜಾಣೆ ॥೩॥

ಊರವಿಲ್ಲದ ಜೇಳಿನವರದ ಬೇನೆ। ಗೂರಲ ನೆರಳಿತಲ್ಲೆ॥ ಬೇರು ಹುಟ್ಟೆ ಎಲೆ। ಯಾರೂ ಮುಟ್ಟದ ಹಚ್ಚಲು ರುಜೆನಳಿಯಿತಲ್ಲೆಯೌ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ॥೪॥

ಈ ರೀತಿ ಕನಸಿನೊಳುನಿ। ಬೈರಗಿನಿಂದೊರ್ವಳೆ ಒರಗಿರ್ದೆನೆ॥ ಸಾರಸುಂದರ ಚನ್ನವೀರನಪ್ಪಲು ನಿದ್ರೆ। ಹಾರಿ ಕಣ್ದೆರೆದೆನಲ್ಲೆ ಇಂತಾಯಿತಲ್ಲೆ ॥೫॥

---

(೪೪) ಅಣ್ಣಾ ನೀ ಕೇಳೊ ಪಂಚಾಂಗವ ಕೇಳಿ। ದಣ್ಣಗಳೆಲ್ಲರ ಭಂಗವ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ದ್ವಾರಾವತಿಯೊಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನುಶುಭ। ವಾರ ಸುಲಗ್ನವ ಬೇಗಗೊಂಡು॥ ಧಾರೆಯೆರಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹದಿ। ನಾರು ಸಾವಿರ ಕಾದ ಭಂಗವ ॥೧॥

ರಾಮ ಸೀತೆಯರಿಗೆ ಲಗ್ನವ ತಮ್ಮ। ಸ್ವಾಮಿ ವಶಿಷ್ಠ ಮಾಡಿರಲಾಗಿ॥ ಆ ಮಹಾ ಸೀತೆಯ ಯತಿ ರಾವಣನು ಒಯ್ದು। ರಾಮನ ವನವಾಸ ಭಂಗವ ॥೨॥

ವರ ಶುಭ ವೇಳೆಯ ಬೆಸಗೊಂಡು ನಿತ್ಯ। ಬರುವ ಬ್ರಹ್ಮಶಿವಸಭೆಯೊಳಗೆ ಶಿರವೈದರೊಳು ನಡುತಲೆಯನು। ಪುರಹರನಿಂದ ಕಳಕೊಂಡ ಭಂಗವ ॥೩॥

ಸರಸ್ವತಿದೇವಿ ಜೋಯಿಸರಿಂದಲನವ। ರತ ಶುಭಾಶುಭ ವಿವರಿಸಿ॥ ಶರಭಾವತಾರನ ದೆಸೆಯಿಂದಲವಳುರು ಮುಖರತಿಯಾದ ಭಂಗವ ॥೪॥

ತಾನೆ ದೇವೇಂದ್ರ ಪಂಚಾಂಗವ। ಸನುಮಾನ ಮನ್ನಣೆಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ॥ ಮೌನಿಯ ಶಾಪದಿ ತನುವೆಲ್ಲ ಬಹು। ಯೋನಿಮಂಡಲವಾದ ಭಂಗವ ॥೫॥

ಇನನುದಯದೊಳಿದ್ದು ಮನ್ಮಥ ಶುಭ। ದಿನಶುಭ ತಿಥಿಗಳ ಕೇಳುತ್ತ ಘನಶಿವ ನಕ್ಷೆಯ ಬಿಸಿಯಿಂದ। ತನ್ನ ತನುವನೀಗಿದ ಮಾನಭಂಗವ ॥೬॥

ವಾರ ತಿಥಿ ಯೋಗ ಕರಣವ ಶುಭ। ತಾರಿಗಳೊಳು ದಕ್ಷಯಾಗವ॥ ಪೊರೆಸಲು ವೀರಭದ್ರನು ಸೆರೆ। ಸೂರೆಮಾಡಿದ ಮಾನಂಭಗವ ॥೭॥

ಕಷ್ಟಕರ್ಮವ ನೀಗಬೇಕೆಂದು ಬಹು। ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಪಂಚಾಂಗವ ಕೇಳಿ॥ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಪಂಚಪಾಂಡವರು ದೇಶ। ಭ್ರಷ್ಟರಾದ ಮಾನ ಭಂಗವ ॥೮॥

ಮೂರೇಶ ದಶಕೋಟಿ ದೇವತರು ಶುಭ। ತಾರೆ ದೈವವೆಂದಾರಾಧಿಸಿ ॥ ತಾರಕಾಸುರನಿಂದ ಲೊದೆಯುತಿಂದು। ಮಾರವೈರಿಯು ಮರೆ ಹೊಕ್ಕರೇಕಯ್ಯ ॥೯॥

ಕುರುಡ ಕುಂಟಿನ ಹಲ್ಲು ಮುರಕನ ಒಮ್ಮೆ। ಗುರುತಲ್ಪಕನ ಬಲವನುಕೇಳಿ ‖ ಚರಿಸಲಾಗದು ವೀರಶೈವರು ಎಂಬ। ವರಪುರಾತನರ ವಚನಗಳುಂಟು ॥೧೦॥

ದೃಢಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹವ। ಧೃಢನಿಷ್ಠೆಯೊಳು ಶುಭ ದಿನವೆಂದು ॥ ಒಡೆಯ ಸದ್ಗುರು ಚನ್ನವೀರನ ಪಾದವಿಡಿದ ಭಕ್ತರಿಗಾವ ಭಯವಿಲ್ಲ ॥೧೧॥

---

(೪೫) ಧೃಢವಾಗದವಿರಳ ನಡೆನುಡಿ ಎಂದು ನೀ। ತಡಬಡಗೊಂಡೆಲೆ ಬಡ ಮನವೆ ॥ಪ॥

ಸತ್ಯ ಸದ್ಗುರುವಿನ ತೊತ್ತು ಸೇವೆಗೆ ತನು। ವಿತ್ತ ನಾ ನಿಜಭಕ್ತನಾದೆನೆಂಬೆ॥ ಕರ್ತೃ ಗುರು ಕರೆದು ಕಿಂಚಿತ್ ಸೇವೆಯ ಪೇಳೆ। ಹೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬಿಡಿರೆಂಬೆ ಕತ್ತೆ ಮಗುವೆ ॥೧॥

ಅನುಪಮ ಲಿಂಗದ ನೆನಹು ನೆಲಸಿ। ಎನ್ನ ಬಿನುಗು ಬುದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲವಳಿದವೆಂಬೆ॥ ನಿನಗನ್ಯವಾಗಿಹ ಧನಕಾಮಿನಿಯರೊ। ಳಿನಿತು ಮೋಹವ ಬಿಡೆ ಶುನಕ ಮನವೆ ॥೨॥

ಅಂದಿಂದು ಗಳಿಸಿ ತಂದ ಧನವನೆನ್ನ। ತಂದೆ ಜಂಗಮಕ್ಕೀವೆನೆಂಬೆ॥ ಬಂದ ಜಂಗಮ ದೇವರೊಂದು ಕಾಣಿಯ ಬೇಡೆ। ಹಿಂದೆ ಮೋರೆಯಾಗುವೆ ಹಂದೆ ಮನವೆ ॥೩॥

ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ನಾನು ಒಡೆಯರ ದಾಸೋಹ। ವಿಡಿದವರಲ್ಲದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬೆ॥ ಒಡೆಯ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತದೆಡೆಯೊಳ್ ಭಿಕ್ಷ ಎನ್ನೆ। ನಡೆ ಮುಂದಕ್ಕೆಂಬುವೆ ಹಡಿಕಿ ಮನವೆ ॥೪॥

ಎನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಸದ್ಗುರುಚರ। ದುನ್ನತವಾದ ಬೀಡಾರವೆಂಬೆ॥ ಮುನ್ನಬಂದರೆ ತಾಸು ಚನ್ನಾಗಿ ಕುಳಿತರೆ। ಇನ್ನು ಸಾಕೇಳೆಂಬೆ ಕುನ್ನಿ ಮನವೆ ॥೫॥

ಹೊರಗೆ ಕಂಡರೆ ಎನ್ನ ಹರಣದೊಡೆಯ ಶಿವ। ಶರಣ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬೆ॥ ಕರೆದ ಭಕ್ತನೆಂದು ಮರುದಿನ ಮನೆಗೆ ಬರೆ। ಗರುವಿಡಿದು ತಾ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ ಮರುಳು ಮನವೆ ॥೬॥

ರೊಕ್ಕದಿಂದಲಿ ಸೊಕ್ಕು ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದಲಿ ದುಃಖ। ದುಃಖವೆಂಬುದು ಯಮಲೋಕವೆಂಬೆ॥ ರೊಕ್ಕದೊಳಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಮುಕ್ಕಾಣೆ ಹೋದರೆ। ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯ ಬಿಡೆ ತುಕ್ಕ ಮನವೆ ॥೭॥

ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಹೆರ ವಲ್ಲಭೆಯರ ಸಂಗ। ಸಲ್ಲದ ನಡತೆಗಳೆಂದೆಂಬುವೆ॥ ಹುಲ್ಲೆಗಂಗಳೆಯರ ಚಲ್ವಿಕೆಗಳ ಕಂಡು। ಚಲ್ಲಾಟವಾಡುವೆ ಖುಲ್ಲ ಮನವೆ ॥೮॥

ನಡೆಯಂತೆ ನುಡಿ ನಿಜನುಡಿಯಂತೆ ನಡೆಯುತ। ಕ್ಕಡಿಯಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದೆ॥ ನಡೆ ನುಡಿಯೊಂದಾದೆನೆನ್ನಡೆಯ ಚನ್ನವೀರ। ನಡಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಪಡೆಯೋ ಮನವೇ ॥೯॥

(ರಾಗ ಪುನ್ನಾಗತೋಡಿ ತಾಳ ಆದಿ.)

(೪೬) ಸೂತಕಪಾತಕ ವಿಲ್ಲವೆಂದೊರೆವಪು। ನೀತ ಸದ್ಗುರುವಚನವ ॥ಪ॥

ಶಿವಭಕ್ತ ಗರ್ಭದಿಂದೊಗೆದ ಶಿಶುವಿಗೆ। ಶಿವಲಿಂಗವನು ಕಂಠದೊಳ್ ಧರಿಸಿ ॥ ಶಿವಮಂತ್ರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಫಣೆಯೊಳ್ ವಿಭೂತಿಯಂ। ತನೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ಹುರಿಗೊಯ್ಯುವುದು ಬಳಿಕ ॥೧॥

ಶರಣಸತಿಯರೊಲ್ದು ಶಿಸುವ। ಕರದಿಂ ಪಿಡಿದುರು ಬೆಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೆಯ ಮೈಯೊಳು ಪೂಸಿ ॥ ಗುರುಪಾದೋದಕದಿಂದ ಲೆರೆದವಗೊಸ್ತ್ರವ ಪೊಚ್ಚಿ। ವರವಿಭೂತಿಯನು ಫಾಲದೊಳಿಟ್ಟು ಮುದದಿ ॥೨॥

ಗುರುಮಾರ್ಗಾಚಾರದ ಕ್ರಮದಿಂದೆಲ್ಲಗಳು। ನೊರೆವಾಲು ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಲೆವಾಲು ಸಕ್ಕರೆಯು॥ ಸರಸದಿ ಪೊರೆವುತ ಅಮೃತವನುಣಿಸಲು ದಯು। ದಿರವಿನಿಂ ಪೊರೆವುದು ದಿನದಿನಂಪ್ರತಿಯೊಳ್ ॥೩॥

ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದೇವ ಭಕ್ತರ್ಗನ। ವರತ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾರಾಧಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಮಾಡಿ॥ ನಿರುತದಿಂ ತನುಮನಧನ ಮುಖ್ಯದ್ರವ್ಯವ। ಪರಿಣತೆಯಿಂ ಕೊಡುವುದೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ॥೪॥

ಇನಿತಲ್ಲದನ್ಯ ಬಿನುಗು ಭವಿಜನದಂತೆ। ಜನನ ಸೂತಕ ಕರ್ಮವನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸುತ॥ ಮನೆಯೊಳ್ಹೈದನೆಯ। ದಿನದೊಳಿರಲು ಗೂಳು ಸೋಂಕನು ಮೂವೇಳೆಯ ದೃಷ್ಟಿಪಾದ ಬಾಲಗ್ರಹ ॥೫॥

ಸಕಲ ಸಂಕಲ್ಪ ಸೂತಕ ಜಡಜನ್ಮ ಪಾ। ತಕ ಕರ್ಮವ ಕಣಿ ಜೋಯಿಸ ಮುಖದಿಂ॥ ವಿಕಳತೆಯಿಂ ಕೇಳಿ ಮಾಡುವ ನ। ರರೆಯ ವಭವಿಯುವಗಾಚಾರವಿಲ್ಲ ॥೬॥

ಅವಗೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದ। ಮವಿರತವಿಲ್ಲ ಮತ್ತಾವಭಕ್ತನಲ್ಲಿ॥ ರವಿಚಂದ್ರರುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕ ನರಕದೊಳು ಬೀ। ಳುವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದಾದ್ಯರೊಚನಸಾರುವದು ॥೭॥

ಗುರುಕರಜಾತಗೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚಕಗೆ ಶ್ರೀ। ಚರಲಿಂಗಭ ಜಕಂಗೆ ತೀರ್ಥ ಸೇವಿತಗೆ॥ ಕರುಣಪ್ರಸಾದಭೋಗಿಗೆ ದೇವಭಕ್ತರ್ಗೆ। ಪಂಚಸೂತಕಮೆಂದೆಂದಿಗಿಲ್ಲಿ ॥೮॥

ಕರಕಂಜಪೀಠದೊಳ್ ಮೆರೆವ ಪ್ರಾಣೇಶಮು। ದ್ಗುರು ಚನ್ನವೀರನ ಪಾದಸೇವೆಯೊಡನೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ॥ ಕರದೊಳ್ಬಾಳುವ ಸದ್ಭಕ್ತ। ಶರಣಗೆ ಇಹಪರದೊಳು ಪೂಜ್ಯರವಗೆ ॥೯॥

---

(೪೭) ನಂಬಿದೆ ಗುರುವೆ ನಂಬಿದೆ। ಬಹುಡಂಭಕಶಿವನ। ನಂಬಲಾರದೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ॥ಪ॥

ಗುರುವೆ ಪರಾತ್ಪರ ಪರವಸ್ತುವೆಂದೆ। ಗುರುವ ಮೀರುವ ಪರವಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕೇಳಿ ॥೧॥

ನಗರೋರಧಿಕ ಸತ್ಯವಿದಿತ ಶಾಸನವೆಂದು। ಜಗದೊಳು ಸಾರುವ ಶೃತಿಯುಕರ್ಣದಿಕೇಳಿ ॥೨॥

ಗುರು ಮುನಿದರೆ ಹರ ಕಾಯಲರಿಯನೊಮ್ಮೆ। ಹರಮುನಿದರೆ ಗುರುಕಾಯ್ವನೆಂಬುದಕೇಳಿ ॥೩॥

ನಾಸ್ತಿತತ್ವಂ ಗುರುಪರವೆಂಬುವಶೃತಿ। ಶಾಸ್ತ್ರವೀ ಜಗದೊಳು ಪೊಗಳುತಿರಲು ಕೇಳಿ ॥೪॥

ಭ್ರಮರಕೀಟ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಸದ್ಗುರುಪಾದ। ಕಮಲಕೆರಗಿ ಶಿಷ್ಯ ಗುರುವೆಯಾಗುವನೆಂದು ॥೫॥

ಎಂದೆಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಹೊಂದಿದ ವರಭವ। ಬಂಧನಗೊಳಿಸಿದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೬॥

ತವೆ ತನ್ನ ಭಜಿಸಿದ ಹರಿಯ ನೀರ್ಹೈದು ಬು। ರ್ಭವದೊಳು ಬರಿಸಿದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೭॥

ಹಲವು ಕಾಲವು ತನ್ನ ನೆಲಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮನ। ತಲೆಯ ನೀಗಿದನೆಂದು ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೮॥

ಅನುದಿನ ತನ್ನಡಿಗೆರಗಿದ ಸುರಪನ। ತನುಲಜ್ಜೆವೆರಸಿದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೯॥

ಇಂದು ತನ್ನಯ ಮಸ್ತಕವನೊಂದಿ ಕ್ಷಯರೋಗದಿಂದ। ಕುಂದುವನೆಂದು ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೦॥

ಎಲ್ಲ ಕಾಲವು ತನ್ನ ಬಲಗೊಂಡ ಸೂರ್ಯನ। ಹಲ್ಲ ಕಳೆದನೆಂದು ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೧॥

ತನ್ನ ಬಾಳದೊಳಿಹ ವಹ್ನಿಯು ನಾಲಿಗೆ। ಯನ್ನು ಸೀಳಿದನೆಂದು ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೨॥

ಹಿರಿಯ ಮಾವನ ಮುಖ್ಯ ಸಿರವನರಿದು ಸಣ್ಣ। ಕುರಿಯ ತಲೆಯನಿತ್ತ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೩॥

ಹಿತವ ಸಾಧಿಸಿ ತನ್ನ ಕುಸುಮದೊಳೆಸೆವ ಮ। ನ್ಮಥನ ಸುಟ್ಟುರುಹಿದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೪॥

ನೆರೆ ತನ್ನಾಭರಣವಾದುರುಗನ ಶಿರದೊಳು। ಧರೆಯ ಭಾರವ ನಿತ್ತ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೫॥

ಇರುಳು ಹಗಲು ತನ್ನ ಸ್ಮರಿಸುವ ವಾಣಿಯುಮೂ। ಕೊರಿತೆ ಎಂದೆನಿಸಿದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೬॥

ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಮುನ್ನಿನ ಭವದೊಳು। ಬನ್ನಬಟ್ಟಿದ ಕೇಳಿ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೭॥

ಧೀರ ತನ್ನಯು ಭಕ್ತ ನಾರಾಯಣನ ಸತಿ। ಜಾರೆ ಎಂದೆನಿಸಿದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೮॥

ಮರವೆಯಿಂದಲಿ ತನ್ನ ತರುಳನೆಂದರಿಯದೆ। ಕೊರಳಹರಿದನೆಂದು ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೧೯॥

ಕೊಡನೀರ ಕೊಟ್ಟಣದ ಬಡವ ನಂಬಿಯು ಕೂಸ। ಹೆಡಬಡಿಸಿ ಕೊಂದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೦॥

ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ಸಣ್ಣಿಸುವ ಹಿಂಸೆಯು ಮಾಡಿ। ಪಿಸಿತಾಹಾರವ ತಿಂದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೧॥

ಹೊರಕುಲದವನಂತೆ ಶಿರದ ಡೋವೆಯೊಳು ತಾ। ತಿರುಗಿ ತಿಂಬುವನೆಂದು ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೨॥

ಶೂಲದಿ ಪೆಣ್ಣಶಿರದೊಳು ಕೊರಳೊಳ। ಗೆಲುಮಾಲೆಯು ಧರಿಸಿದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೩॥

ಕರಿದೊಗಲುಟ್ಟಿತಿ ಶರಣಾಚರಣೆಗೆ। ಸರಿಬಾರದವನೆಂದು ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೪॥

ಸೂತಕವಿಡಿದ ಪಾತಕರಂತೆ ಯಜ್ಞೋಪ। ವೀತವ ಧರಿಸಿದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೫॥

ಈ ರೀತಿಯೊಳು ಜನಿವಾರವ ಧರಿಸಲು। ಹಾರುವ ಕುಲದವನೆಂದು ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೬॥

ಸುರಪ ಶೂದ್ರಜ ವೈಶ್ಯ ಹರಿಯು ಕ್ಷತ್ರಿಯನು। ಹರನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂಬುದರಿದು ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೭॥

ಲಿಂಗ ಸೂನಂಗ ತದಂತ ಗ್ರಹಣವೆಂದು। ಲಿಂಗವಂಗವಿಸದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೮॥

ಅತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದ ಶಾಂಗುಲ ಮಧ್ಯ ಲಿಂಗವ। ನಿತ್ಯ ತಾ ಭಜಿಸಿದ ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೨೯॥

ಕಂಗಳು ಮೂರುಳ್ಳ ಶಿವನಾದರೇನಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಒಂದಿಲ್ಲದೆಂದಂಗವಿಸದೆ ನಿನ್ನ ॥೩೦॥

ಸಿಪಿವಿಷ್ಟಗಾಚಾರವನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡ। ಲಪವಿತ್ರ ನಡತೆ ಎಂದರಿದು ಜರಿದು ನಿನ್ನ ॥೩೧॥

ಹರನಿಂದಲಧಿಕ ಸದ್ಗುರುವೆಂದು ಜಗದೊಳು। ಹರನ ಜರಿದು ನಿನ್ನ ಚರಣವೆ ಗತಿ ಎಂಪು ॥೩೨॥

ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸಾರ ಸದ್ಗುರು ಚನ್ನ। ವೀರ ಮತ್ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೆಂದು ॥೩೩॥

(೮೮) ನೋಡಿರಮ್ಮಾ ಕೈಲಾಸಲಿಂಗದ ಜಾತ್ರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ। ನಾಡ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ಇದರ ಗೋಪ್ಯವು ಬೇರಿದೆ ॥ಪ॥

ಧರೆಯಾಕಾಶಕೆ ಮಾರ ಸೊಂಕದ ಘನತೇರು ಕಾಣುತಿದೆ। ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಲು ನವ ನೆಲೆಗಳ ಕೀಲೊಂದು ಕಾಣುತಿದೆ॥ ಹುರಿಗೂಡಿದ ಮಿಣಿ ಹತ್ತರಿಂದ ಬಿಗಿದೊಪ್ಪಿ ತೋರುತಿದೆ। ಗೊರವ ಮಂಡಲದತ್ತ ನೋಡಲುರೆ ಕಳಸವದೆಸೆಯುತಿದೆ ॥೧॥

ಮತ್ತೆ ದ್ವಿಶತ ಷೋಡಶ ಪಟದ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ। ಸುತ್ತಿ ನೋಡಲೊಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲದ ಕತ್ತಲಳಿವುತಿದೆ॥ ಬತ್ತಿತೈಲಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗುವ ಜ್ಯೋತಿ ಕಾಣುತಿದೆ॥ ಕರ್ತು ನೀಲ್ಗಿರಿಲಿಂಗ ಸಹಿತ ರಥ ತಾನೆ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ॥೨॥

ಮುಂದಣ ದಿಕ್ಕಿಲಿ ನಂದಿ ನಾಮದ ಬೆಟ್ಟ ಒಪ್ಪುತಿದೆ। ಚಂದ ಚಂದದಿ ಸಾಲುದೀವಿಗೆ ಮೇಲು ಕಾಣುತಿದೆ॥ ದುಂದುಭಿ ನಗಾರೆ ಕಾಳೆ ಗಂಟೆಯ ಬಹುನಾದ ಕಾಣುತಿದೆ। ಇಂದು ಕೈಲಾಸುರ ದೈತ್ಯನ ಕೊಂದಾನಂದ ತೋರುತಿದೆ ॥೩॥

ಅಷ್ಟವರಣದರುದುರಿಗೆ ಹಲ್ಲಣವೈದು ಕಾಣುತಿದೆ। ಕಷ್ಟಜೀವರು ನಡೆವ ಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಚರಿಸುತಿದೆ॥ ಮೆಟ್ಟಿ ಹಾರಲು ರಥ

ಸೋಪಾನವನಿಕ್ಕಿ ನಿಲ್ಲುತಿವೆ। ದಿಟ್ಟಿ ನೀಲ್ಗಿರಿ ರಾಹುತನಿಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು ಮೆರೆಯುತಿದೆ ॥೪॥

ಹಿರಿಯ ಗುಡ್ಡದೊಳೊಂದಾಶ್ಚರ್ಯ ಕಾಣುತಿದೆ। ಅರಿತ ಮಹಿಮಂಗಾರುವರ್ಣದ ವೃಕ್ಷ ತೋರುತಿದೆ॥ ಸ್ಮರಿಸಿ ನೋಡಲು ಮೂರು ಬಣ್ಣದದುಯ್ಯಾಲೆಯುಲೆಯುತಿದೆ। ಮರವೆಯು ಜನ್ಮಕಿನ್ನು ಕೇಳು ಕಂಯಾಲವೆನಿಸುತಿದೆ ॥೫॥

ಗಂಧ ಪರಿಮಳದಂಗಡಿ ಸಾಲೊಂದು ಕಾಣುತಿದೆ। ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಅರವಟಿಗೆ ಅನ್ನಛತ್ರ ಒಪ್ಪುತಿದೆ॥ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿಲಿ ನವರತ್ನ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದಲೆಸೆವುತಿದೆ। ಒಂದುದೆಸೆಯಲಿ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಮೆರೆವುತಿದೆ ॥೬॥

ಭವಗಪುರದನುಕೂಲಕೆ ವಗ್ಗರನೇಕರಲ್ಲಿ ಹಾಕುತಿವೆ। ತವೆಯೋಳ್ಕೋಟಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮಂತ್ರವ ನೆನೆಗೊರವರೊಪ್ಪುತಿದೆ। ಶಿವಸಂದಕರಲ್ಲಿ ಕಡುಗಲಿ ವೀರರೆಸೆವುತಿದೆ। ಇವರೊಳಧಿಕ ಗುರು ಚನ್ನವೀರ ಮೈಲಾರ ಲಿಂಗವಹರೇ ॥೭॥

---

(೪೯)ಭವಿಯು ಭಕ್ತರ ಭೇದ ವಿವಿಧ ವರ್ತನೆಯಿಂದ। ಭವಿ ಭವಜೀವಿ ಭಕ್ತ ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತ ॥ಪ॥

ಅಂಗವಿಷಯ ವ್ಯಸನಂಗಳಿಚ್ಛೆಯಪಾರ। ಹೆಂಗಳೆಯರ ಕಾಮಿಸುವದೇ ಭವಿ॥ ಅಂಗತ್ರಯವ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕಿತ್ತು। ಲಿಂಗಸಂಯೋಗಕಾಮಿ ಶ್ರದ್ಧಭಕ್ತಾ ॥೧॥

ಪರತತ್ವದಿರವನು ಕರತಳಕಿತ್ತಗುರು। ನರನೆಂದು ಕೋಪಿಸುವ ಪಾತಕಭವಿ॥ ದುರಿತಪಂಚಕ ನಿತ್ಯಗೆರಗುವ ಮಸಸಾದಿ। ಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಪಿನೈಷ್ಠಾ ಭಕ್ತ ॥೨॥

ಒಡಲಾಸೆಯಿಂದ ದ್ರವ್ಯಕೊಡನ ಗಳಿಸಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ। ಕೊಡನೊಂದ ಕಾಸನೆಂಬ ಲೋಭಿಯೇಭವಿ॥ ಒಡೆಯಜಂಗಮಲಿಂಗವಡಿ ಯಂಬ ಶೇಷವ। ಬಿಡೆನೆಂಬ ಲೋಭಿ ಸಾವಧಾನಭಕ್ತ ॥೩॥

ಅತಿಮೂಢ ಪಿತಮಾತೆ ಮತಿಹೀನ ಸತಿ ಸುತರತಿ। ಹಿತರೆಂದು ಮೋಹಿಸುವವನೆ ಭವಿ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಶರಣ ಸಂತತಿಯ ಬಂಧುಗಳೆಂದು ಅತಿ ಮೋಹವಿರಲನುಭಾವಿಭಕ್ತಾ ॥೪॥

ಪದಮಲಾತ್ಮಕರ ಕಂಡು ಇದಿರೆದ್ದು ಶರಣೆನ್ನ। ದಧಮ ಧರ್ಮದ ಪದಮಾಂಭವಿ॥ ವಿದಿತ ಶೈವರಲಿ ಮಾವೇದ್ಯವೀರಶೈವ। ಅಧಿಕವಿಲ್ಲೆಂಬುಮಾನಂದಭಕ್ತಾ ॥೫॥

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೆಚ್ಚರಿಂಗಳ ಕೂಡೆ। ಮುಚ್ಚರಿಸುವನವ ಹುಚ್ಚಭವಿ॥ ಇಚ್ಛೆಯೊಳಿರದನ್ಯ ತುಚ್ಛ ಸಂಸಾರದಿ ಮುಚ್ಚರಿಸುವ ಸಮರಸಭಕ್ತಾ ॥೬॥

ಆರುಭಕ್ತಿಗಳಿಂದಾರು ವೈರಿ ವರ್ಗವ ಗೆಲ್ವ। ಶೂರನಲ್ಲದ ನರಕ್ರೂರಭವಿ॥ ವೀರ ಮಹೇಶ ಚನ್ನವೀರ ಮದ್ಗುರುವಿನ। ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಗೆಲ್ವ ಧೀರಭಕ್ತಾ ॥೭॥

---

(೫೦)ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗುದಿಸಿದಶರಣರಿ। ಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸು। ಅಷ್ಟ ವರಣಸ್ವರೂಪ ಮದ್ಗುರುಚನ್ನವೀರ ನಮೋ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಗುರುವೆ ಪರಶಿವಶರಣರನುಭವದಿರವೆ ದಯದಾ। ಗರವೆ ಸುಖಸಾಗರವೆ ವರಸತ್ಕ್ರಿಯ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರವೆ॥ ಗುರುದೀಕ್ಷಾಗುರುವೆ ಶಿಕ್ಷಾಗುರುವೆ ಮೋಕ್ಷಾಗುರುವೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್। ಗುರುಪರಾತ್ಪರಬೊಮ್ಮ ಸದ್ಗುರುಚನ್ನವೀರನಮೋ ॥೧॥

ಲಿಂಗವಾಚಾರಲಿಂಗ ಗೌರವಲಿಂಗ ಪರಶಿವ। ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಶೇಷಸುಲಿಂಗ ಮಹಘನಲಿಂಗ ಕರದಿಷ್ಟ॥ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣವು ಲಿಂಗಭಾವವು ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಕಳಲಿಂಗ ಶೂನ್ಯಕ। ಲಿಂಗಪರಮ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಭುಚನ್ನವೀರ ನಮೋ ॥೨॥

ಜಂಗಮವೆ ನಿರುಪಮ ನಿರವಯ ಜಂಗಮವೆ ನಿಜಪರಚರಸ್ವಯ। ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗಾಂಗವೆರಡರ ಸಂಗ ಸಹಾಶ್ಚರ್ಯ॥ ಜಂಗಮವೆ ತ್ರೈಲೋಕಪಾವನ ಜಂಗಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿವಾಹನ। ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಭುವರ ನಿರಂಜನ ಚನ್ನವೀರ ನಮೋ ॥೩॥

ಗುರು ಪಾದೋದಕ ಲಿಂಗದಡಿ ಜಲ ಪರಮ ಜಂಗಮದಂಘ್ರಿ ತೀರ್ಥ। ಸ್ಪರಿಶನಾಂಬುವ ಘಾರಜಲವಾಪಾಯನೋದಕವು ॥ ಕರ ಸಲಿಲ ಪರಿಣಾ ಮವಾರಿಯು ನಿರುತ ನಿರ್ನಾವಮಾಂಬುಸತ್ಯಾ। ಚರಣ ಜಲವೆರಡೈದು ಹರಣ ಚನ್ನವೀರನವೊ ॥೪॥

ಗುರುಲಿಂಗದ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧವು ವರಸು ಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವು। ಸ್ಫುರಿ ತವಾಪ್ಯಾಯನ ಸಮಯ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ರಹಿತ ॥ ಕರಣ ಚಾರಹಿತ ಪ್ರಸಾದಿಯು ನಿರುತ ಸದ್ಭಾವವು ಸಮತಮಃ। ಪರಮವರ ದಶಶೇಷ ಕಾಯನೆ ಚನ್ನವೀರನವೊ ॥೫॥

ಶಿರವೇ ಭಕ್ತಾ ಭುಜದ್ವಯಂಗಳು ವರ ಮಹೇಶ ಪ್ರಸಾದಿ ಶರೀರ। ಹರಣ ಲಿಂಗಿಯು ಚರಣಯುಗ ಶರಣೈಕ್ಯರುಗಳಷ್ಟು॥ ವರಣ ತನುವೆಂಟು ತೆರೆನೆಂದರಿದು ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಸ್ಥಾನದಿ। ಪರಮಚಿಭ್ಭಸಿತವನು ಧರಿಸುವ ಚನ್ನವೀರ ನವೊ ॥೬॥

ಹರನರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನು ಫಣಿಯೊಳು ಧರಿಸಲೊಂದದರಿಂದ। ಹರಿಯಜ ಸುರಪಮನು ಮುನಿ ದಿವಿಜತತಿಗಳೆ॥ ಶರಣುಹೋಗುತಿಹರು ಹರಗಧಿಕ ಶಿವಶರಣರಹುದೆಂದರಿದು। ಕರಶಿರ ಕರ್ಣ ಕಂಠಾಭರಣ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನು ಧರಿಸುವ ಚನ್ನವೀರ ನವೊ ॥ ೭ ॥

ಆರುಲಿಂಗಗಳಾರು ಲಿಂಗಗಳಾರು ಶಕ್ತಿಗಳಾರು ಭಕ್ತಿಗ। ಳಾರು ಹಸ್ತಗಳಾರು ವಕ್ತ್ರ ಪದಾರ್ಥ ಷಡ್ವಿಧವು॥ ಆರುಶೇಷಗಳಷ್ಟ ವಿಧದಿಂ ತೋರುತಿರ್ಪ ಸಕೀಲ ವರ್ಮಗ। ಳಾರುವಿಧ ಷಣ್ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿಯೆ ಚನ್ನ ವೀರ ನವೊ ॥ ೮ ॥

ಪರಮ ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ಚರಣಜಲವು। ವರ ಶೇಷಭಸಿತವು ಚಿರದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವೆನಿಪಷ್ಟ ॥ ವರಣವಂಗಾಚಾರ ಪಂಚಕ ಹರಣ ನಡೆ ನುಡಿ ಚನ್ನ। ವೀರ ಚರಣಮತ್ಕರ ಮನ ಸುಭಾವ ದೊಳಿರಲಿ ಸಂತಸದೊಳು ॥ ೯ ॥

(೫೧) ಶ್ರೀ ಗುರುವೆ ಎನ್ನ ಮುನ್ನಾಳ್ಗೊಂಡ ಕತದಿಂದ। ಲೀಗಾ ಸೀವೇಬನ್ನಿ ಕಾಯಿ। ಆಗಮಾಂಮ್ನಾಯಸೇವಕ ಹೃದಯನಿಳಯನೆನ ಲಾಗಿ। ಎನ್ನೊಳಗಿಪ್ಪೆ ಕಾಯಿ ॥ ಪಲ್ಲ । ಸ್ಮರನಸುಟ್ಟುರುಹಿ। ಕಾಲನ ಸಿರವ ನಿಳುಹಿದತ್ತುರುಪುಣ್ಯಯುತಪಸಿಕಾಯಿ। ಶರಣರಘ ಕುಲತಿಮಿರ ಮಾರ್ತಂ ಡನೆನಿಸುತಿಹ ಸುರಪಿನುತ ಭವ ಕಾರೆ ಕಾಯಿ। ಗುರುವೆನೀವೆ। ನ್ನೊಳವಗುಣ ಗಣವ ನೋಡದೆನ್ನರಸೆ ಕರುಣದ ಕಡಲೆಕಾಯಿ। ತರುಳ ನಾನೆನ್ನ ನೀನಿಂತು ಕಾಡಿದಡೊಲ್ದು ಪೊರೆವರಿ। ನ್ನಾವವರೆಕಾಯಿ ॥ ೧ ॥

ಸದಯಾಂತರಂಗ ನೀನೆ ಮುನಿಯಲಾಗಿ ನಾಂ ಪದುಳದಿಂದಿ ಹುದೆಂ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ। ಮದಡ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಡಿಸಿ ವ್ಯತ್ಯ ಸಂಹರ ಶುಭ ಪ್ರದ ನಿತ್ಯನೆನಿಶೆಂಬಿಕಾಯಿ ॥ ಬುಧ ವನ ವಸಂತ ನಿನ್ನಡಿವಿಡಿದು ಪೊಡವಿ ಯೊಳು ಬದುಕುತಿರ್ಪೆ ಕಾಕಿಕಾಯಿ। ಕದುಬಿಕೋಟಲೆಗೊಂಡು ಜನನ ಮರಣದಬಾಧೆಗೊದಗುವದಿದೇಂ ಬಾಳೆಕಾಯಿ ॥ ೨ ॥

ನೀನೆ ಕೃಪೆಯಾಗೆ ಭವಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬುತ್ತಿಯನು ನಾನು ಬೇಸತ್ತಡಕೆ ಕಾಯಿ॥ ಹೀನವೆನಿಸುವ ದುಷ್ಟಮತದಿ ಬಳಲುವ ದುಃಖ। ಏನು ಎನಗಿಚ್ಚಿಲ್ಲ ಕಾಯಿ ॥ ಅನತ ಸುರಕ್ಷಶರಣಾಳಿ ಶಂಕರನೆಂಬನೂನ ತರವಹ ಕೌಲಿ ಕಾಯಿ। ಏನನರಿಯದ ಮದಾಂಧಕನ ಕೈವಿಡಿದು ನೀನೊಯ್ದು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಕಾಯಿ ॥೩॥

ಭವಮಾರ್ಗದೊಳು ಬಂದು ಭವಿಯಾಗಿ ಯಮಪುರಕ್ಕವತರಿಸುವ ದಕ್ಕಾರೆಕಾಯಿ ॥ ಭವನಂಘ್ರಿಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲದೆ ಮನದೊಳಿನ್ನೊಂದು ಶಿವ ಶಿವಾ ಎಂಬಿಕ್ಕೆಕಾಯಿ ॥ ಭವಮೃಡ ಮಹೇಶನೆಂದೆನುತ ನೆನೆವವರ ನಿಜ ಭವನಕ್ಕೈದಿಪ ಸೋಮೆಕಾಯಿ। ಭವ ಭವ ಭವೌಘ ನಿಮ್ಮಡಿವಿಡಿದು ಮತ್ತಡಸೆ ದಿವಿಜ ದನುಜರು ನಗರಿಕಾಯಿ ॥೪॥

ಹರ ಭಿಕ್ಷ ಭೀಮವಿಷಕಂಠೋಗ್ರನೆಂದು ನಾಂ ಪರಿಭವಿತಕ್ಕಲಸಂ ದಿಕಾಯಿ। ಶರಣ ಸತಿಯರಸ ನೀನೆನಿಸಿರ್ದು ಮತ್ತೆನ್ನೊಳ್ ವಿರಸ ಗೊಂಡಿಹದೇ ಕವಡೆ ಕಾಯಿ ॥ ಗುರು ಚನ್ನವೀರ ನೀನೆ ಭಕ್ತಿ ಇಷ್ಟಾ ರ್ಥಕರನೆನಿಸುತಿಹ ಹೆಸರಕಾಯಿ। ಪರಮ ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಪದ್ಮವ ಹೊಂದಿ ಪರಮನೆಂದೆಂಬ ಸಿರಿಕಾಯಿ ॥೫॥

(೫೩) ನೋಡು ನಡೆ ಶ್ರೀಚನ್ನವೀರನ ವೇಶಾದವರವ ಜೋಗ ಕೊಡುವ ಸುಗುಣರನ್ನನ ॥ಪ॥

ಜೋಡುದೃಷ್ಟಿ ಎರಕವಾಗಿ ನೋಡು ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಲೋಕವೊಡನೆ ರಹಿತನ। ವಿರಕ್ತಚರಣನ ॥೨ ಪ॥

ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹವು ಮದ ಮತ್ಸರವೆಂಬ। ಸೀಮೆ ಮುಟ್ಟ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲಿ॥ ಭೀಮರೂಪು ನೋಡು ಭವಕೆ ಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತ ಜನರುಗಳಿಗೆ। ರಮಣ ಏಕವಾದ ಜಂಗಮ। ಕೈಲಾಸಧಾಮ ॥೧॥

ಅಷ್ಟಾವರಣವಂಗವಾಗಿಹ। ಪಿಡಿದಿರುವ ನೇಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ನಡಿಸುತಿಹರು। ಕಟ್ಟವೆಂಟು ಮದವನೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಗುಟ್ಟ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟ ಚರಿಸುತಿಹರಾವಿಗೆ। ಕೇಳಾತ ಯೋಗಿ ॥೨॥

ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ರುದ್ರನಕ್ಷಿಯ। ಮಾಲೆಯನು ಪಿಡಿದು। ಸ್ತೋತ್ರ ದಿಂದ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವ। ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಪೇಳಿ ನಲಿದು। ಮಸ್ತಕವನ್ನು ತೂಗಿ ಪೂಗಿ ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದ ಹಸನಗೈಯುತ। ಪ್ರಭುಕೇಳಾತ ॥೩॥

ಧೂಳಪಾದೋದಕವಲ್ಲದೆ ಉಳಿದಾದ ಜಲವು ಸ್ಥೂಲವೆಂದು ತಿಳಿದ ದೇವನು। ಶೀಲಸೋಮಾರಾಧ್ಯರಂತೆ ಬಸವಲಿಂಗನೆಂಬ ಚಿಂತೆ ವೇಳೆ ವೇಳೆಕೆ ಉಳಿಯುತಿಹರ। ಕೇಳವರ ಸಾರು ॥೪॥

ಧರೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಕಾಶಿ ಎನಿಸುವ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಗುರುನಂದೀಶನಾತ್ಮಜ। ಹರನರೂಪು ಚನ್ನವೀರನ। ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿ ಭವಗಳಲಿ ಉರುಹಿ ಪರಮ ಪದವ ಪಡೆದನ ಪೇಳಲಿನ್ನೇನು ॥೫॥

---

[೫೪] ಜಯದೇವ ಜಯದೇವ ಜಯಜಂಗಮಲಿಂಗ। ಶುಭ ಗೌರವಲಿಂಗ। ಜಯಮಾ, ಚರ ಗುರು ಶಿವ ಚರ ಶೇಷ ಮಹಲಿಂಗ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಗುರು ಕರ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಗುರುಸೇವೆಯುಮಾಡಿ। ಚರಲಿಂಗವೆಂದೆಂಬ ನಿರವಂಚನೆಯರಿದು। ವಂಚನೆಯನು ಮರೆದು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ದಾಸೋಹಿ ವಿನಿಸಿರುವಾ। ಸ್ಥಿರ ಭಕ್ತಂಗೊಲಿದಿಹ ಪರಮ ಚರಲಿಂಗ ॥೧॥

ಪರಸ್ತ್ರೈವ ಪರಧನ ಪರಸ್ತ್ರಿಯ ಕಾಂಕ್ಷೆಯನು। ಪರಜೀವರ ಹಿಂಸೆಯನು ಪರನಿಂದೆಯುಸ್ಯೈದು ಪಾತಕವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸೂತಕವ ಪರಿಹರಿಸಿ। ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವಿ। ಬಹುಸಿಷ್ಠಾಪರನಾದ। ನಿಜ ಶಿಷ್ಟಕರನಾದ। ಚರ ಮಹೇಶಂಗೊಲಿದಿಹ ಪರಮಗುರುಲಿಂಗ ॥೨॥

ಗುರುಲಿಂಗಕೆ ತನುಗೊಡೆ ತನು ರೂಪೆಲ್ಲ ಶುದ್ಧ। ಘನ ರೂಪೆಲ್ಲ ಶುದ್ಧ। ಚರಲಿಂಗದಿ ಮನವಿಡೆ ಮನ ರುಚಿಯೆ ತಾ ಸಿದ್ಧಾ। ಘನ ರುಚಿಯೆ ತಾ ಸಿದ್ಧಾ। ಚರಕೆ ಧನ ಗೊಡಲು ಧನ ತೃಪ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ। ಘನ ತೃಪ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪರತರ ಶೇಷಂ ಗೊಲಿದಿಹ ನಿರುಪಮ ಶಿವಲಿಂಗಾ ॥೩॥

ಪ್ರಾಣಾದಿ ದಶವಿಧ ವಾಯುಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ। ಜೀವಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ। ಪ್ರಾಣಸ್ಥಾನದೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದರಿದು। ರೇಣು ಮಹ ಸುಖ ದುಃಖ ಸ್ತುತಿ ನಿಂದ್ಯಪರವಾ। ಸಮಗಂಡಿರುವ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಒಲಿದಿಹ ಪ್ರಾಣ ಚರಲಿಂಗಾ ॥೪॥

ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಪ್ರಪಂಚವ ಮರೆದು। ವಂಚನೆಯನು ಕಳೆದು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೆ ಪಂಚಲಿಂಗವೆಂದರಿದು। ಮಹಲಿಂಗವೆಂದರಿದು। ಪಂಚಮಹ ಲಿಂಗವೆ ನಿಜ ಪತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು। ತಾ ಸತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಪಂಚಮುಖ ಶರಣಂಗೊಲಿದಿಹ ಶೇಷ ಲಿಂಗಾ ॥೫॥

ಅರಿ ಷಡ್ವರ್ಗವನಳಿದು ಆರೂರ್ಮೆಯ ಗೆಲಿದು। ನಿಜವರ್ಮವ ತಿಳಿದು। ನಿರುತಷ್ಟ ವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಪಲಟಗೆಯಲಿ ಮಾಡಿ। ಫಲ ಪದವಿಯ ಬೇಡ। ಉರಿ ಕರ್ಪೂರ ಯೋಗದಂತಿರುತಿಹ ಲಿಂಗಾಂಗ। ಯೋಗದ ನಿಜಸಂಗ। ಪರತತ್ವನಿಜೈಕ್ಯಂಗೊಲಿದಿರುತಿಹ ಮಹಲಿಂಗಾ ॥೬॥

ಶಿವಭಕ್ತ ವೀರ ಮಹೇಶ ಶೇಷ ಪ್ರಸಾದಿ। ತವೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ। ಶರಣೈಕ್ಯಸ್ಥಲವಾ। ಗುರುಚರಪರಮರು। ನವಸ್ಥಲದೊಳಗಿರುತಿಹ ನವಲಿಂಗವೆ ತಾನಾಗಿ। ನವಲಿಂಗವೆತಾನಾಗಿತವೆ ರಾಜಿಪಗುರು ಚನ್ನವೀರ ಮಹಯೋಗಿ ॥೭॥

ಅಷ್ಟಾವರಣ ಷಟ್‌ಸ್ಥಳ-ಪಾರ್ಥಿಕ.

(೫೪) ಶ್ರೀ ಪರಮ ತರತತ್ವಮೂರ್ತಿಯಷ್ಟಾವರಣ। ರೂಪಕದೊಳವ ತರಿಸಿ ಸದ್ಭಕ್ತಮೊದಲಾದ। ವ್ಯಾಪಕ ಷಟುಸ್ಥಲ ಚಿದಂಗವಾಗಿರ್ಪ ಸತ್ಕ್ರಮವದೆಂತೆನೆ ಪೇಳುವೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಮಂಗಳ ಸುದೀಕ್ಷ ಗುರು ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ವಯ। ಜಂಗಮವು ಸ್ಪರ್ಶನಾಂಬುವದು ಪಾದೋದಕವು। ಕಂಗೊಳಿಸುವಾಪ್ಯಾಯನ। ಪ್ರಸಾದಂ ಭೂತಿ ನಿಜವಿಭೂತಿಯು ಪರಶಿವಾ॥ ಕಂಗಳಭಿಧಾನದ್ವೈನೊಗದ ಮಣಿ ಮಾಲೆಗಳ ಪಿಂಗದೆ ನಕಾರಾದಿ ಷಣ್ಮೂಲಮಂತ್ರವನು। ಅಂಗವಿಸಲದು ತಾನೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಚಿದಂಗದಷ್ಟಾವರಣವು ॥೧॥

ಪರಮ ಪಾವನಶೀಕ್ಷ ದೇಶಿಕನು ಗುರುಲಿಂಗ। ಚರಜಂಗಮವದರ ಜಲವೆ ಪಾದೋದಕವು। ವರಸಮಯ ಸುಪ್ರಸಾದಂ ಭಸ್ಮವಿಭೂತಿ ನಾಲ್ಕಾರುವವನವುಳ್ಳ॥ ಪರಶಿವಾಕ್ಷಿಯು ಮಣಿಯೆ ಸರಗೊಳಿಸಿ ಧರಿಸುವದು। ನಿರುತದಿ ಮಕಾರಾದಿ ಷಣ್ಮೂಲ ಮಂತ್ರವನು। ಚ್ಚರಿಸಲದು ವರ ನೈಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ ಮಹೇಶನ ಚಿದಂಗದಷ್ಟಾವರಣವು. ॥೨॥

ಸತ್ಯಸದ್ಯೋನ್ಮೋಕ್ಷದಾಚಾರಶಿವಲಿಂಗ। ಮತ್ತೆ ಜಂಗಮಸದಾಪ್ಯಾಯನ ಪಾದೋದಕವು ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಂಜೇಂದ್ರಿಯವಿರಹಿತ ಪ್ರಸಾದ ಚಿದ್ಭಸಿತ ನಿಜವಿಭೂತಿಯು॥ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮೂರೇಳು ಮುಖದ ಚಿದ್ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ। ಚಿತ್ತದಿ ಶಿಕಾರಾದಿ ಷಣ್ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಿರಲು। ವರ ಸಾವಧಾನಿ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಚಿದಂಗದಷ್ಟಾವರಣವು ॥೩॥

ಪರಮ ಗುರುವಿನ ಗುರುವು ಬಳಿಕ ಜಂಗಮಲಿಂಗ। ನಿರುಪಾಧಿ ಜಂಗಮ ಉಕಾರ ಜಲಪಾದೋದಕವು। ನಿರುತದಂತಃಕರಣ ಚಿತುರಹಿತ ಪ್ರಸಾದ ಕ್ಷಾರ ನಿಜವಿಭೂತಿಯು॥ ಎರಡೆಂಟು ಮುಖದ ಚಿದ್ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಣಿದೊಡವು ನಿರುತದಿ ವಕಾರಾದಿ ಷಣ್ಮೂಲ ಮಂತ್ರವನು। ಮರೆಯದೆಚ್ಚರವಿರಲು ಅನುಭಾವ ಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಚಿದಂಗದಷ್ಟಾವರಣವು ॥೪॥

ಮುಂತೆ ಶ್ರೀ ಪರಮಗುರುವರ ಶೇಷಲಿಂಗ ಸ್ವಾ। ತಂತ್ರಜಂಗಮವು ಪರಿಣಾಮಪಾದೋದಕ ಓ ರಂತೆ ನಿಜ ಸುಪ್ರಸಾದಿಯು ಸುಪ್ರಸಾದಸಂರಕ್ಷ ನಿಜವಿಭೂತಿಯು॥ ಇಂತೆಸೆವ ನವಮೇಕಮುಖದ ಘನರುದ್ರಾಕ್ಷಿ। ಸಂತತ ಯಕಾರಾದಿ ಷಣ್ಮೂಲಮಂತ್ರವನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲದು ನಿಜಾನಂದ ಶರಣನ ಚಿದಂಗದಷ್ಟಾವರಣವು ॥೫॥

ಗುರುವೆ ಪರಮಾರಾಧ್ಯ ಮಹಲಿಂಗ ನಿಜಪರಾ। ತ್ಪರವೆ ಜಂಗಮವು ನಿರ್ನಾಮ ಪಾದೋದಕವು। ಪರಮ ಸದ್ಭಾವಪ್ರಸಾದಪ್ರಪಂಚದಹ ಪಂಚವಿಧ ವಿಭೂತಿಯು॥ ಚಿರಹತ್ತುಮುಖದ ಪರಶಿವಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳ। ಧರಿಸಿ ಓಂಕಾರಾದಿ ಷಣ್ಮೂಲಮಂತ್ರವನು। ಸ್ಮರಿಸಲದು ತಾನೆ ವರ ಸಮರಸನಿಜೈಕ್ಯನ ಚಿದಂಗದಷ್ಟಾವರಣವು ॥೬॥

ಗುರುವಾರು ಲಿಂಗ ಷಡ್ವಿಧ ಜಂಗಮಗಳಾರು। ಚರಣ ಜಲವಾರು ಪ್ರಸಾದ ಷಡ್ವಿಧ ಭಸಿತ। ಪರಿಯಾರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಣಿಮಾಲೆಯಾರು ಷಡ್ವಿಧ ಮೂಲಮಂತ್ರಂಗಳೂ॥ ವರಣ ಎಂಟಾರು ತೆರನಾಗಿ ಲಿಂಗಾಂಗದೊಳು। ಧರಿಸಿ ಶೋಭಿಸುವ ಷಟುಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಸದ್ಧರ್ಮದಿರವೆ ಮದುರುವೆ ಸುರತರುವೆ ನಡೆ ನುಡಿ ಚನ್ನವೀರ ಪಾಲಿಸುದೆಮ್ಮನು ॥೭॥

ಷಟ್‌ಚಕ್ರ ಪರಾಗ-ಪರಿವರ್ಧಿನಿ.

(೫೫) ಸಾಲು ಚಕ್ರದಳಕುಳದ ಸುಹಂಸನ। ಕೀಲನರಿದು ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಾಂಗದ ಮೂಲಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವ ಮರೆಯದೆಜಪಿಸುವನೆ ಜ್ಞಾನಿ॥ಪಲ್ಲ॥

ಲೇಸೆನಿಪಾಧಾರದ ಚೌದಳದ ನಿವಾಸದೊಳಿರುತಿಹ ಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯ। ವಾಸನೆಯನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಚತುರ್ವಿಧ ಸಾರಾಯವನರಿದೂ॥ ನಾಸಿಕ ಮುಖದಾಚಾರ ಸುಲಿಂಗದ ಶೇಷ! ಸುಗಂಧವನನುಭವಿಸುತ ಜಪ। ಸಾಸಿರದೇಳ್ನೂರಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟನು ಜಪಿಸುವನೇ ಭಕ್ತನು ॥೧॥

ನಿರುಪಮಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದ ಷಡ್ದಳ। ದಿರವಿನೊಳಿರುತಿರ್ಪಾರಿ ಷಡ್ವರ್ಗದ। ಉರವಣೆಗೆಡಿಸುವ ಪರಮ ಷಟುಸ್ಥಲದನ್ವಯವನೆ ತಿಳಿದೂ॥ ವರ ಜಿಹ್ವಾನನ ಮೂರುಲಿಂಗದ। ಸರಸಪ್ರಸಾದವ ಸವಿದು ಜಪವ ಸಾಸಿರವೆರಡ್ನೈಶತ ತೊಂಭತ್ತೆರಡನು ಜಪಿಸುವನೆ ಮಹೇಶ ॥೨॥

ವರ ಮಣಿಪೂರಕ ದಶದಳದೊಳು ಸಂಚರಿಸುವ ದಶವಿಧ ಮಾರುತ
ಗುಣಂಗಳ। ತ್ವರಿತದಿ ಕೆಡಿಸುವ ದಶವಿಧ ಚರಣ ಜಲಾಚರಣೆಯು
ತಿಳಿದು॥ ಚಿರನಯನಾಸ್ಯದ ನಯ ಶಿವಲಿಂಗದರೂ। ಪರಿದು ಪ್ರಸಾದವ
ಸವಿದು ಚತುಸ್ಸಾಸಿರದ ತ್ರಿವಿಧ ಶತ ವಿಂಶ ಜಪವ ಜಪಿಸುವನೆ
ಪ್ರಸಾದಿ ॥೩॥

ದ್ವಾದಶದಳದಿಂದೊಪ್ಪುವ ನಾಹತ। ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದೊಳಿಹ। ದ್ವಾದಶೇಂ
ದ್ರಿಯಂಗಳ। ಮೂದಲಿಸುವ ಘನದ್ವಾದಶ ಪ್ರಣವುಪ್ರಸಾದವ ನೆರೆ ತಿಳಿದು॥
ಸಾದೇಹವೆ ಮುಖವಹ ಚರಲಿಂಗಸ। ದೋದಿತ ಸ್ಪರ್ಶನ ಶೇಷ ಸವಿದು
ಜಪ। ವೈದು ಸಾಸಿರ ಶತಪಂಚೈ ನಾಲ್ಕನು ಜಪಿಸುವನಸುಲಿಂಗಿ ॥೪॥

ಬೀರು ವಿಶುದ್ಧಿಯು ಷೋಡಶದಳದೊಳು ತೋರುವ ಷೋಡಶಪುದ
ದತಮುಂಧವ। ತೋರುವ ಷೋಡಶ ಚಿತ್ತಳೆಗಳ ಸದ್ಗುರು ಮುಖ
ದಿಂದರಿದು। ಚಾರು ಶ್ರೋತ್ರ ಮುಖದ ಪ್ರಸಾದಲಿಂ। ಗಾರೂಢತೆಯಿಂ
ಶೇಷವ ಸವಿ। ದಾರು ಸಾಸಿರವ ನವಶತ ದ್ವಾದಶವನು ಜಪಿಸುವನೆ
ಶರಣ ॥೫॥

ಸಿಟ್ಟಿಸಲಾಜ್ಞೆಯ ದ್ವಿದಳಬ್ಜದೊಳಿಹ। ಭ್ರಷ್ಟದ್ವಿ ಮಮಕಾರ
ಹಂಕಾರಗಳ। ಬಿಟ್ಟು ಲಿಂಗಾಂಗದ ನಡೆನುಡಿಗಳ ದೃಢವಿಡಿದಾಚ
ರಿಸೆ॥ ದಿಟ್ಟ ಹೃದಯ ಮುಖವಹ ಮಹಲಿಂಗ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸುತೃಪ್ತಿ ಪ್ರಸಾ
ದದ ಭೋಗಿಸು। ತಷ್ಟಶತದ ಚೌಪಷ್ಟಿ ಜಪವನುರೆ ಜಪಿಸುವನೆ
ಮಹದೈಕ್ಯ ॥೬॥

ಆರೈಯ್ಯಲ್ಕೊಂದೆ ಮೂರಾದುದು। ಆರಾದುದು ಮುವತ್ತಾರಾದುದು।
ಬೀರುವ ಇನ್ನೂರು ಹದಿನಾರಾದುದು। ಶತದಳ ವರ್ತನೆಗೆ॥ ತೋರುವ
ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾಸಿರದಾರು। ನೂರು ಜಪವ ತಾಂ ಷಟುಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮದ।
ಸಾರ ಸುಬೋಧೆಯ ಸದ್ಗುರು ಚನ್ನವೀರೇಶ್ವರ ಜಯ ಸತತಂ ॥೭॥

(ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಾವೃತ್ತ)

(೫೬) ಶ್ರೀ ವೀರಶೈವಾಚಾರಾಂಗಂ। ಭಾವದಿ ತ್ರೈಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಂ।
ಶೀವಿ ಯುಗ್ಮಂ ಕೂಡಲಸಂಗಂ॥ ದೇವಂ ಚನ್ನಂ ವೀರೋತ್ತುಂಗಂ॥೧॥

ದಾನಂಧರ್ಮಂ ಕ್ರಿಯಾಚಾರಂ। ಮೌನಧ್ಯಾನಂ ಜ್ಞಾನೋ
ದ್ಧಾರಂ॥ ನಾನಾ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರಂ ದೂರಂ। ಶಾನಾಚಾರಂ ಚನ್ನವೀರಂ ॥೨॥

ಅಷ್ಟಾವರಣಾಂಗಂ ದೇಹಿ। ಇಷ್ಟ ಕ್ರಿಯಾ ಲಿಂಗಂ ಸ್ನೇಹಿ॥ ನಿಷ್ಠೆ
ಯಿಂದಂ ಪೂಜಾ ಮೋಹೀ। ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಚನ್ನವೀರಂ ಪಾಹಿ ॥೩॥

ಶಾಂತ್ಯೈರೂಢಂ ಪಾದಾ। ಕ್ರಾಂತಪಾಲಂನಿಶ್ಚಿಂತಂ। ನಿಭ್ರಾಂತಂ
ನಿತ್ಯಾನಂದಂ ಮುಕ್ತಿ। ಕಾಂತಂ ಚನ್ನವೀರಂ ಪಾಹಿ ॥೪॥

ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ಯಂ ಮಾಗಲ್ಪಘಂ। ತಾನೆ ಪಾದಾಕ್ರಾಂತಂ ಮಾಗಲ್॥
ನೀನೆ ನಿತ್ಯವೆಂದಂಪೇಳ್ದಾ। ಸ್ವಾನುಭಾವಾಚಾರ್ಯಂ ಪಾಹಿ ॥೫॥

ವೃತ್ತಂ ಮಧ್ಯಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆಳ್ಗ। ವಕ್ತ್ರಂ ಪೀಠಂ ಷಣ್ಮಾ
ತ್ರಂಗಳ್॥ ಗೊತ್ತಂಬೀರುತ್ತಿರ್ಪಂದೈವ್ವತಂ। ತತ್ವಾಚಾರಂ ಲಿಂಗಂ ಪಾಹಿ॥೬॥

ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಂ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಸಂಯುಕ್ತಂ। ತಾ ಷಣ್ಮಂತ್ರ ಧ್ಯಾನಾ॥
ಸಕ್ತಂ ಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯಂ ಮದ್ವಿರಕ್ತಂ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಂ ಪಾಹಿ ॥೭॥

ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಂ ಅಂಘ್ರಿಯುಗ್ಮಂ। ಗುಷ್ಮಸಂಜಾತಂ ಭೂವಾತಂ॥
ಇಷ್ಟಲಿಂಗಸ್ನಾನಂಗೈವಂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚನ್ನವೀರಂ ಪಾಹಿ ॥೮॥

ಹೃದಾಚಾರ್ಯರಿಂದೋತ್ಪತಂ। ಶುದ್ಧವಿಷ್ಟಲಿಂಗಂ ಜಾತಂ॥ ಸಿ
ದ್ಧಂ ಸದ್ವಿರಕ್ತಂ ನ ಪ್ರ। ಸಿದ್ಧಂ ತ್ರೈವಿಶೇಷಂ ಪಾಹಿ ॥೯॥

ದಾವಾಲ್ಯಾಂಗಂ ಕ್ರಿಯಾಸಂಗಂ। ಆವಂ ಕಾಲಂ ಪೂಜಾಮೂಲಂ॥
ಭಾವಾದಾಂತೆ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆ ಶ್ರೀಭೂತಿ ನೀ ಮನ್ಮಾತೆ ॥೧೦॥

ಕ್ಷುದ್ರೋಪದ್ರೋದ್ರೇಕಂಗಳ್ನಷ್ಟದೃಶ್ಯಂಗಳ್ಮಾಡಲ್ಮಾಟ್ಟಂ। ರುದ್ರಾ
ಕ್ಷಾಲಂಕಾರ ಚಿತ್ಸಾಮುದ್ರಂ ಚನ್ನವೀರಂ ಪಾಹೀ ॥೧೧॥

ಪಾಪಂ ಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯಂ ವಹ್ನಿ। ತಾಪತ್ರೈ ಕರ್ದಮಕಾದಿತ್ಯಂ॥ ಗೋಪ್ಯಂ
ತರ್ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಂ। ಶ್ರೀಪಂಚಾಕ್ಷರಮೂಲಂ ಮಂತ್ರಂ॥೧೨॥

(೫೭) ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರಣ್ಣಗಳಿರಾ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಗುರುವಿನ ಣಾಗಧರೆಯೊಳಿರೆಯಬಂದ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ ॥ಪ॥

ಧರೆಗೆ ಹಿರಿಯಭೂತನೊಬ್ಬ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಅವಗೆ ಎರಡು ಕೋಡು ಮೂಡುತಾವೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ನಿರುತ ಪರಮ ಶಿವನು ಅವನು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಕೈಯ್ಯ ಸೆರೆಯ ಸಿಕ್ಕು ಹೋಗುತಾನೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೧॥

ಕಂಡ ಮಂಡಲೀಕನೊಬ್ಬ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಭೂಮಂಡಲವನು ಕೆಡಿಸುತಾನೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೊ। ಭಂಡ ಭಜನೆಗಳನು ಬಿಡಿಸಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಜಗದ ಗಂಡನೆನಿಸಿಕೊಂಬುತಾನೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೨॥

ಬಿಳಿಯ ತಲೆಯ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಜೀವ ವಳಿದು ಜಗದಿ ಸುಳಿವನೊಬ್ಬ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಇಳೆಯೊಳವನ ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಲೋಕವಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಮುಂದೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೩॥

ಮತ್ತೆ ಕಲಿಯ ಕಟ್ಟಳೆಯನು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಮೋಹಿಸುತ್ತ ಅಣ್ಣತಂಗಿಕೂಡಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಅವರು ಸತ್ಯವಂತರೆನಿಸುತಾರೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೪॥

ತಂದೆಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಿಂದ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ತಾಯಿ ಭೋಗಿಸುವರು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನು ನೀಗಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೊ। ಅವರು ಸಂದ ಶರಣರೆನಿಸುತಾರೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೊ ॥೫॥

ಶ್ವೇತಭೂತಿಯಂಗ ಫಣಿಯ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ। ತಾನು ಸೋತು ಮನೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ನೀತಿದಪ್ಪಿ ನಡೆವರನ್ನು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಭವಘಾತಿನೊಳಗೆ ಕೆಡವುತಿಹರು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೬॥

ಅಣೆಯೊಳೊಗೆದು ಶರಣರಡಿಗೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಮಣಿದು ಮಣಿಯ ಪೆಸರ ವಡೆದಳಬಲೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಅಣಿಮಮಹಿಮಗರಿಮೆಯಿಂದ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಜಗವ ತೃಣವ ಮಾಡಿ ದಹಿಸುತಾಳೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೭॥

ಆರುವರ್ಣ ಮುಳ್ಳ ಪಕ್ಷಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಮುಂದೆ ಹಾರುತೈತಿ ಗಗನದತ್ತ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ॥ ಮೀರಿ ಶರಣ ಹೃದಯ ಗೂಡ್ತ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ತಾನು ಸೇರಿ ಹಾರದಿನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ ॥೮॥

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಜನಿಸಿದವರು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಮುಂದೆಇಷ್ಟ ಇಷ್ಟ ಪಡೆಯಬಹುದು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಇಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವಗೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಮುಂದೆಕಷ್ಟ ಕರ್ಮ ಭಯಗಳುಂಟು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೯॥

ಎಮ್ಮ ಪುತ್ರಗಮನನೊಬ್ಬ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಅವಗೆ ಧರ್ಮಎಂಬ ನಾಮ ಉಂಟು ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ॥ ಕರ್ಮ ಜಗವ ಕೊಲ್ಲುತಾನೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಹೇಳಲಮ್ಮೆ ಅವನ ಬಾಧೆಗಳನು ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ ॥೧೦॥

ಪೂಪರಂತ ಪೆಸರಿನವನು ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ॥ ತಾನು ಮೋಸದಿಂದ ಮರೆಯ ಮಾಡಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಆಸೆ ಎಂಬ ಗುಟಕ ನಿಕ್ಕಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಬಲೆಯ ಬೀಸಿ ಜಗವ ಕೊಲ್ಲುತಾನೆ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ ॥೧೧॥

ತಲೆಯು ಇಲ್ಲದಂಗನೆಯಳು ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ। ತಾನು ಹಲವು ಜಗವನಾಳುತಾಳೆ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ॥ ಹುಲಿಯ ತಲೆಯ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಜಗವ ಸುಲಭದಿಂದ ನುಂಗುತಾಳೆ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ ॥೧೨॥

ಶತ್ರು ತಮಗೆ ಮಾರ ಮಲೆತು ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ। ಚಿತ್ರಕಲ್ಲದುರ್ಗ ತಾನು ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ॥ ಮಿತ್ರರಾಜನುತಾಬರಲು ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ। ನೋಟಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಹೋಗುತದೆ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ ॥೧೩॥

ಹುಟ್ಟ ಗುರುಡ ರಾಜನೊಬ್ಬ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಅವಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟುತೈತಿ ಮುಂದೆಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ॥ ಕಟ್ಟಳುಂಬಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ। ಜಗವ ಬಿಟ್ಟುಓಡಿಹೋಗುತೈತಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೧೪॥

ಅಂತಃಪುರದಒಡೆಯನೊಬ್ಬ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ। ತಾನುಕುಂತಳಾಂಗನೆನಿಸುತಾನೆ ಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ॥ ಕುಂತುನಿಂತರವಗೆ ಮರಣ ಕಣಿಯಕೇಳರೋ। ಚರಿಸುತಿಂತುಜಗವನಾಳುತಾನೆಕಣಿಯಕೇಳಿರೋ ॥೧೫॥

ಹತ್ತು ನಡೆವ ದಾರಿಯೊಳಗೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಒಂದು ಸತ್ತ ಹೆಣ ದಸು ಳುವುಕಂಡು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥ ಮುತ್ತಿ ತಿಳುವ ಬಳಗ ಬಹಳ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಅವರು ಸತ್ತ ಹೆಣವು ಒದುಕುತ್ತೈತಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೧೬॥

ನವಖಂಡಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ಆಳುತಾಳೆ ಮುಂದೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಅವಳ ಕಾಲ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕಣಿ। ಪಾಪನಿವಹ ಹೆಚ್ಚುತೈತಿ ಮುಂದೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೧೭॥

ಒಂಟಿಮುಖದ ದೇಹದವನು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಒಬ್ಬ ಎಂಟು ಜಗವ ಸೇರುತಾನೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಎಂಟು ಏಳು ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಬಹಳ ತುಂಟನೆನಿಸಿಕೊಂಬುತಾನೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೧೮॥

ಕಾಳುದೇಹ ಕೇಳದಂತ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಇವಳು ಬಾಳು ಗೆಟ್ಟು ಊರಸೂಳೆಯ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಏಳುಮಲೆಯ ಹಾಲ ನೀಡಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಮುಂದೆ ಕೋಳುಕೊಂಬುತಾಳೆ ಜಗವ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ॥೧೯॥

ಆರು ವೈರಿವರ್ಗದವರು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಮುಂದೆ ಸೂರೆಗೊಂಬುತಾರೆ ಜಗವ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಮೂರುಲೋಕದೊಳಗೆ ನೋಡೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಅವರ ಸಾರಿ ಗೆಲುವರಾರು ಕಾಣೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೨೦॥

ಅಂಜೆಗಮನೆ ಗಂಡಗಿಂದ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ತಾನು ಮುಂಚೆ ಹುಟ್ಟಿ ಮೂರುಜಗವ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಪಂಚ ಲಿಖಿತ ವಿಧಿಗಳಿಂದ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಭವದ ಸಂಚಿನೊಳಗೆ ಕೆಡಹುತಿಹಳು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ॥೨೧॥

ಧರಣಿಯಣ್ಣ ಹಿರಿಯನೊಬ್ಬ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ತಾನು ಕರಣಮಥನ ಕರ್ಕಶದೊಳು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ತರಣಿ ಶಶಿಗಳುಳ್ಳನಕ್ಕ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ತನ್ನ ಸ್ಮರಣೆದಪ್ಪಿ ಹೋಗುತಾನೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೨೨॥

ಮೂರುಮುಖದ ನಾರಿ ತಾನು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಮುಂದೆ ಮೂರು ಜಗದ ಜೀವರುಗಳ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಘೋರತರ ವಿಕಾರ ರಸವ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ತನ್ನ ಮೂರುಮುಖದಿ ಹೀರುತಾಳೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೨೩॥

ಮೃಗಧರಾರ್ಕರೀರ್ವರಿಂದೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಮೂರು ಜಗದ ಕೃತ್ಯ ನಡೆವುತೈತಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಹಗಲು ಇರುಳು ಎರಡರೊಳಗೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ನಾಲ್ಕು ಯುಗವು ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುತೈತಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೨೪॥

ತಥ್ಯಪಾರಮಾರ್ಥ ಮಿಥ್ಯ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಎಂದು ಮಿಥ್ಯ ಭೋಗ ತಥ್ಯವೆಂದು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ತೊತ್ತು ಓಲೆ ಕಂಠಪಿಡಿದು ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಈ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಖಿಸುತಾಳೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥೨೫॥

ಖಂಡಭಂಡ ಶೆಟ್ಟಿಕಾರ್ತಿ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಅವಳ ಗಂಡಗೆರಡು ನಯನವಿಲ್ಲ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಗಂಡಹೆಂಡರಿಬ್ಬರಿಂದ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸರಕು ಮಾರುತಾರೆ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೨೬॥

ಕಾರಣಿಕ ಪುರುಷರೆಲ್ಲ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಸುವಿಚಾರಿಸಲ್ಕೆ ಮಧುರ ಬೆಲ್ಲ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ॥ ಆರು ಅರಿಯದಂತ ಸೊಲ್ಲ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ। ಚನ್ನವೀರ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ ಬಲ್ಲ ಕಣಿಯ ಕೇಳಿರೋ ॥೨೭॥

---

(೫೮) ನಂಬುವದೆಮ್ಮ ಮೈಲಾರ ಲಿಂಗದ ಸೊಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಡಂಭಕ ಮಾತಲ್ಲ ಕಾರಣಿಕನೆ ಬಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥ಪ॥

ಪರತತ್ವದಿರವೆಮ್ಮ ಗೊರವನ ಶೌರ್ಯವ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ನೆರೆ ಮೂರು ಲೋಕವನಿರದೆತ್ತಿ ತೂಗುವ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಹರಿಯಜ ರುದ್ರರಿಗಳಿಗಧಿಕಾರವ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಮುರಿದೊತ್ತಿ ಹರನ ಕೈಸೆರೆ ತಂದು ತೋರುವ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧॥

ಕರಿಯಾಲದೊಳಗೊಂದು ಮರುಜೀವಣಿಯು ಪುಟ್ಟಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಕರದಲ್ಲಿ ಬರುತಿದೆ ಸುಪಥ ದಾರಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ನೆರೆ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಪರಸರುಷವ ಕಟ್ಟಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ನಿರುಪಮರೈತಂದು ಗವಿ ಸುವಸೀ ಬಟ್ಟೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೨॥

ಮೂರುಲೋಕದೊಳಿಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಯ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಸಾಂದ್ದು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಪರತಂತ್ರಿಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಗಾರುಡ ಕುಟಿಲ ಕುಹಕದೊಳಭ್ಯಂತ್ರಿಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಬೇರಿಟ್ಟು ಕಾಣದವಂಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರಿಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೩॥

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವೆ ವಗ್ಗರಂಣತಂಗಿಯುಕೂಡಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಸತ್ಯಪುತ್ರನ ಪಡೆದರ್ಥಿಯಿಂ ಮುಖನೋಡಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಹತ್ತಭಿಧಾನವ-ನಿಟ್ಟು ಜೋಗುಳ ಪಾಡಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಕರ್ತುವೇಳ್ಗಿರಿ ಲಿಂಗನೆಂದೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೪॥

ಹನ್ನೊಂದು ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಪನ್ನಂಗ ಮಹಿಮೆಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಪನ್ನಂಗ ಸೇವಿಸಿದಣ್ಣನೆಂದಿಗೂ ಸಾಯ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ತನ್ನಂಗ ತ್ರೈ। ವಿಧ ಪನ್ನಂಗ ನಿಜಕಾಯ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಚನ್ನ ನೀಲ್ಗಿರಿ ಲಿಂಗಮುನ್ನತದೊಲುಮೆಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೫॥

ಧವಳಂಗದವಳೊಬ್ಬ ನವ ಮನ್ಮಥೆಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಶಿವನಂಶಿಭೂತರಿಗಗಣಿತ ಪ್ರೀತಿಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಭವವಿದೂರನ ಪೂಜಾಪ್ರಥಮ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಅವಸಾನಕಾಲಕ್ಕೆ ಆವಳೆ ಸಂಗಾತಿಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ।೬॥

ಶರಣರಾಭರಣವಾಗಿಹಳೊಬ್ಬ ಬಾಲೆಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಪರಿಕಿಸಲೀರೇಳು ಮುಖದ ಚಿಜ್ವಾಲೆಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಚರಣಸಖನ ನಾಮವೆರಸಿದ ಮಾಲೆಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಉರಗಭೂಷಣದಂತೆ ಧರಿಸುವ ಲೀಲೆಯ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೭॥

ಪಂಚಂಗದವನೊಬ್ಬ ಹಾರುವ ಬರುತಾನೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಸಂಚಿತವನು ಮೀರಿ ಸಾರುತ್ತೈತರುತಾನೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ವಂಚಿಸಿದವರಿಗೆ ದೂರನಾಗಿರುತಾನೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಹಿಂಚುಮುಂಚಿಡೆ ಬಲ ಮಧ್ಯ ಸ್ವಸ್ಥಿರತಾನೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೮॥

ಕಾರಣಿಕವ ನಮ್ಮ ಗೊರವನ ದಯವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಸಾರುತ ಬರುವ ನೋಡಿತರ ಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಮೀರಿದಾಚರಣೆಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಧಾರುಣಿಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದೀಗುಟ್ಟು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೯॥

ಅರಗಿನ ಪುರಕೆ ಬಹಳುರಿ ಹತ್ತಿ ಸುಡುತ್ತಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಅರಗು ಕೆರಗದುರಿ ನಂದದಲಿರುತಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಕರಿಯೂಲದೊಡೆಯನ ಪುರವನು ಪೋಗಲಾಗ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಅರಗು ಕರಗಿ ತುರಿ ನಂದಿತು ಕಡು ಬೇಗ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೦॥

ನೀರು ಮಧ್ಯದಿ ಕಿಚ್ಚು ಊರೆಲ್ಲ ಸುಡುತಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಮೀರಿ ತಾ ಮೊದಲಿರ್ದ ನೀರಟ್ಟಿ ಸುಡುತಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಊರು ನೀರನು ಸುಟ್ಟು ಮೂರು ಬೊಟ್ಟಿಡುತಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಮೂರುಲೋಕದ ಪ್ರಜೆ ನೋಡಿಕಂಗೆಡುತಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೧॥

ಹತ್ತು ನಡೆವ ದಾರಿ ಗೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಒಂದು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಸತ್ತಶ್ರವಕೆ ಜಗ ಮುತ್ತಿ ಮೋಹಿಪನೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಕರ್ತು ನಿಲ್ಗಿಂ ಲಿಂಗವರ್ತಿಯಿಂದೈತಂದು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಸತ್ತವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಿತ್ತ ಸುದ್ದಿಯನಿಂದು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೨॥

ಮಡದಿ ಒಬ್ಬಳು ನೀರಕೊಡ ಹೊತ್ತು ಬರುತಾಳೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಕೋಡನ ಒಡೆದು ನೀರ ಬಿಡದೆ ಹೊತ್ತರುತಾಳೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಧೃಡದಿಂದ ಸಪ್ತೇಳು ಕಡಲ ಬತ್ತಿಸುತಾಳೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಪೊಡವಿ ಈರೇಳಕ್ಕೆ ಒಡೆಯಳೆನಿಸುತಾಳೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೩॥

ಕೋಣನ ಕೊಂಬಿಲಿ ನೇಣು ಕಾಣಿಸುತಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ನೇಣುವಿನ ಬಲೆಯೊಳು ಮೂಲೋಕವಡಗಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ನೇಣುಕೋಡುಗಳ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲು ಕಡು ಬೇಗ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಕೋಣನಳಿದು ಮುಕ್ತಿ ತಾಣವೆನಿಸುತಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೪॥

ಆನೆಯನೇರಿ ಮಾವುತನೊಬ್ಬ ಬರುತಾನೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಆನೆ ಮಾವುತನೊಂದು ಆಡು ನುಂಗುತಲಿದೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಆನೆ ಮಾವುತ ಸಹ ಭಕ್ಷಿಸಿದಡಾನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಏನು ಹೇಳಲಿ ಬೆಕ್ಕು ನುಂಗಿದ ಕೇಡನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೫॥

ಕೆತ್ತಲೆ ಪುರವನು ತೊತ್ತೊಬ್ಬಳಾಳ್ವಳು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ತಥ್ಯಮಿಥ್ಯವ ಮಾಡಿ ಪತ್ರವ ಬರೆವಳು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ತೊತ್ತಿನ ಮೊಲೆ ಮೂಗ ಕತ್ತಿ ಬಿಸುಟಲಾಗ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ತಥ್ಯ ಮಿಥ್ಯದ ಕತ್ತಲಳಿದೀತು ಕಡು ಬೇಗ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೬॥

ಕರಪೂರ ಧರೆಗೊಬ್ಬ ಧರೆ ಮೂರನಾಳ್ವನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಶರಕರದೊಳು ಬಂದು ತಿರಿದುಂಡು ಬಾಳ್ವನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ನೆರೆನಂಬಿದವರ ಭವದ ಬೇರ ಕೀಳ್ವನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಹರಣವನಳಿದು ತನ್ನಿರವನು ಪೇಳ್ವನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೭॥

ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದ ಪಕ್ಷಿ ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯ ಕೂಡಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಬರಿದೆ ಮೂಲೋಕನ ಚರಿಸಾಡುತಿದೆ ನೋಡಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದ ಪಕ್ಷಿ ಗರಿಯ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ನೆರೆಮೂರುಲೋಕವು ಸ್ಥಿರ ಬಾಳುತಿರೆ ಮೇಲು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೮॥

ಕುಲವಂತರೊಳಗೊಬ್ಬ ತಲೆಯಿಲ್ಲದಿರುತಾನೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಛಲದಿಂದ ತ್ರೈವಿಧ ಮಲವ ಭುಂಜಿಸುತಾನೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಮಲವಭುಂಜಿಸುವಂಥ ಛಲವಳಿದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಕುಲಗಟ್ಟಿ ತಲೆ ಬಂದು ಸುಲಭದೋರುವ ಲೀಲೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೧೯॥

ಆರು ಬಣ್ಣದ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿತು ಗಗನಕ್ಕೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಮೀರಿತು ನೋಡಿನ್ನು ಈರೇಳು ಭುವನಕ್ಕೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ತೋರಿತು ತಲೆಯು ತನ್ನಿರವಿನ ಸುಮನಕ್ಕೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಹಾರಿತು ಶರಣರ ಹೃದಯ ಚಿದ್ಭವನಕ್ಕೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೨೦॥

ಪರತತ್ವ ಧೀರವೀರ ಕುರುಹ ಪೇಳಿದ ಸೊಲ್ಲು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ಅರಿತ ಮಹಿಮರಾಗಿಸಿದು ಪಾಲುಸವಿಬೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ॥ ಅರಿಯದ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಳವಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ। ನಿರುಪಮ ದ್ವಯ ಚನ್ನವೀರ ಮದ್ಗುರು ಬಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ॥೨೧॥

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾ.

(೫೯) ಇಮ ಶಿವಾನುಭವಾಮೃತಾರ್ಣವ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಗಣೇಂದ್ರಸಂ। ಕಾಶ ಪೂತ ವಿಭೂತಿ ಸ್ನಾನ ಸುಧೂಳ ಧಾರಣ ಜ್ಯೋತಿಸ। ರ್ವೇಶ ಷಡ್ವ್ರತ ಶೀಲಭಾವನ ಭಕ್ತಪಾಲನ ವೀರಮಾ॥ ಹೇಶ ಶ್ರೀ. ಚರಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೊಲ್ದು ಕಾಯಲಿ ಸಂತತಂ ॥೧॥

ಆಣವಾದಿ ಮಲತ್ರಯ ಪ್ರವಿದೂರ ತತ್ವವಿಚಾರ ಕಲ್ಯಾಣ ಶ್ರೀವೃಷಭೇಶ ಮುಖ್ಯ ಸ್ವಕೀಯಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಪ್ರಿಯನಿ। ರ್ವಾಣರೂಪ ಸುಚಿತ್ಕಲಾಪ ಜಿತ ತ್ರಿಹಾಪಪ್ರದೀಕ್ಷ ಷಟ್ಪಾಣಿಯೊಳ್ಪಡದಿರ್ಪ ಜಂಗಮ ಪಾದ ಎಮ್ಮನುಕಾಯಲಿ ॥೨॥

ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವಿರಕ್ತಿಸಂಪದ ಬಿತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದ ಗೊತ್ತು ಸದ್ಭಕ್ತರಂತರ ಬಹಿರಂಗ ಪ್ರಸಂಗಿಗಂ ಮಹಲಿಂಗಿಕಂ॥ ಉಕ್ತಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಸಾರ ಯೋಗ ಸುಮಾರ್ಗ ಮೀರಿದ ಕ್ರಿಯಸಂ। ಯುತ್ತ ಮುಕ್ತಿಫಲ ಪ್ರಪಂಚರ ಪಾದವೆಮ್ಮನು ಕಾಯಲೀ ॥೩॥

ದೇಶ ಗ್ರಾಮ ಸುಗೇಹ ಬಂಧನವಾರ್ಜಿತಂ ಸಕಲೋರ್ಜಿತಂ। ಈಶಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮತೀರ್ಥಶೇಷ ವಿಭೂತಿ ಪ್ರೋ। ಛ್ರಿಸಿವಾಕ್ಷಿ ಷಡಕ್ಷರಾದಿಕ ವರ್ಣ ಭೂಷಣ ಪುಣ್ಯಪ್ರೋತ್ರಾಸೆ ಸತ್ಪರಜಂಗಮಾಂಘ್ರಿಗಳೊಲ್ದು ಕಾಯಲಿ ಸಂತತಂ ॥೪॥

ದೇವಭಕ್ತಸದೇಶಗ್ರಾಮ ಸುವರ್ಣ ಲೋಷ್ಟಗಳೊಂದೆಯಂ। ದಾವಗಂ ರಮಗಾಜೊನರ್ಗಳ-ನದ್ವಿತೀಯ ಮತರ್ಕ್ಯಸ। ದ್ಭಾವಿಕಂ ನಿರುಪಾಧಿಕಂ ಪರಮಾರ್ಥಿಕಂ ಸ್ವಯತಂತ್ರಿಕಂ। ವ್ಯೋಮದನ್ನಜಸ್ರ ಜಂಗಮಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳರ್ಥಿಯಿಂ ॥೫॥

ನೈಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ತಟ್ಟೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಕಂಡು ಕೇಳಿದರಾಕ್ಷಪಾ। ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದವಲೋಕಿಸುತ್ತಲೆ ದೈನ್ಯರಂ ನೆರೆಮಾಳ್ಪ ಸಂ। ತುಷ್ಟಪಾವನ ಚರ್ಯಮಾಚರಣೈಕ ಪ್ರಣಮುದಾರ್ಯಮಾ॥ ತುಷ್ಟ ಶ್ರೀ ಪರಜಂಗಮಾಂಘ್ರಿಗಳೊಲ್ದು ಕಾಯಲಿ ಸಂತತಂ ॥೬॥

ಶ್ರದ್ಧೆ ನೈಷ್ಠಿಕ ಸಾವಧಾನ ಮಹಾನುಭಾವನುಮಖಂಡ ಸಂಶುದ್ಧಭಕ್ತನ ಧ್ಯಾನನೋಟ ಸಮರ್ಚನ ಸ್ತುತಿಗಾವಗಂ॥ ಸಿದ್ಧವಾಗವತರ್ಯ ಮತ್ಪ್ರಭುಚನ್ನವೀರ ಮಹೇಶ ಪ್ರಸಿದ್ಧಭಾವ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದವೆಮ್ಮನು ಕಾಯಲಿ ॥೭॥

ಸುಲಭನಾಮವೃತ್ತ

(೬೦) ವರಸುರತರುವೆ। ಕರರು ಹದಿರವೇ। ಪರಿಸದ್ಗುರುವೇ। ಚರಣಕೆ ರಗುವೆ ॥೧॥

ಸದಮಲ ಶಿವಲಿಂಗದ ಹೊಲಬನು ಪೇಳದ ಗುರುವಿನ ಶ್ರೀಪಾದಕೆರಗುವೆ ನಾಂ ॥೨॥

ನವ ವಿಧವೆನಿಸಿರ್ಪವಿರಳ ಶಿವಲಿಂಗವನನವರತಂ। ತವೆ ಭಜಿಸುವೆನಾಂ ॥೩॥

ಶಿವನ ಭಜಿಸಿ ದುರ್ಭವ ಬಿಡದದರಿಂ। ಶಿವನ ತ್ಯಜಿಸಿ ಲಿಂಗವ ಭಜಿಸುವೆ ನಾಂ ॥೪॥

ಗಜಜಿನಧರನಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಸುಚರವಂ। ತ್ರಿಜಗವರಿಯೆ ನಾಂ ನಮಿಸುವೆ ಸತತಂ ॥೫॥

ಶಮೆ ದಮೆಯುತ ಜಂ। ಗಮದ ಸುದುದಕಂ ಮಹಕರದೊಳು ನಾಂ ನಮಿಸುವೆ ಸತತಂ ॥೬॥

ಅವಿರತಾಚಾರ ಪಾದವನು ಭಜಿಸಿ ಶೀ। ರ್ಥವ ನೆರೆ ಪೊಡೆಕೊಂಡವಧರಿಸುವೆ ನಾಂ ॥೭॥

ಸದುಗುರುವಿನ ಲಿಂಗದ ಚರದ ತ್ರಿವಿಧ। ಪದಸುಖಪರಿಣಾಮದೊಳಿಹೆ ನಾಂ ॥೮॥

ಲಸಿತ ಭಸಿತವಂ। ನೊಸಲೊಳಿಸೆದು ನಾಂ। ಬಸವ ಪೆಸರ ಮೂರೆಸಳ ಧರಿಸುವೆ ನಾಂ ॥೯॥

ಸ್ವಯುವೆನಿಸುವ ಚಿನ್ಮಯು ಪರಶಿವನ। ಕ್ಷಯುಮಣಿಗಳ ಮಾಲೆಯ ಧರಿಸುವೆ ನಾಂ ॥೧೦॥

ಅವಿರಳಪರಿಪೂರ್ಣವೆ ಸ್ವಯಪರಂ। ಶಿವನ ಪೆಸರ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸುವೆ ನಾಂ ॥೧೧॥

---

(೬೦) ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ। ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿ ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ। ಮಾನಸಕಾಯಕವಾಚಕದೊಳು। ತನ್ನತಾನೆಬೆಳಗುತಿದೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ತನ್ನ ವಾಮಕರಪೀಠಪಾತ್ರೆಯೊಳು ನಿರ। ಭಿನ್ನಭಕ್ತಿಯರಸತೈಲದಿ ॥ ಸನ್ನುತ ನಡೆನುಡಿ ಬತ್ತಿವಿಡಿದು ಸುಪ್ರ। ಸನ್ನ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಯೋತಿಯು ತನ್ನ ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ ॥೧॥

ಪರತರ ಹೃದಯ ಪ್ರಣತಿಯೊಳು ಷಣ್ಮಂತ್ರ। ದರುವೆಂಬ ಸೂರಸತೈಲವ ಹೀರುತ ॥ ವರದೃಢಚಿತ್ತಬತ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊಳು ಲಿಂಗ। ಕಿರಣದೊಬ್ಬುಳಿಯ ಸುಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯು ತನ್ನತಾನೆಬೆಳಗುತಿದೆ ॥೨॥

ಚಾರು ಸದ್ಭಾವ ಪ್ರಣತಿಯೊಳು ತತ್ವವಿ। ಚಾರ ಸಂಸಾರ ಘೃತವ ನೀಂಟುತ ॥ ಮೀರಿದಾಚರಣೆ ಬತ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊಳು ಚನ್ನ। ವೀರಮದ್ಗುರು ಮಹಾಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯು ತನ್ನ ತಾನೆ ಬೆಗಳುತಿದೆ ॥೩॥

---

(೬೨) ಜಯ ಮಂಗಲಂ ಸದಾ ಶುಭಮಂಗಲಂ। ಜಯ ಜಯತು ಜಂಗಮದಂಘ್ರಿಗೆ ॥ಪಲ್ಲ॥

ನಿರುತನಿರಾಲಂಬ ನಿರ್ಗುಣ ನಿಜಾನಂದ ನಿರಘ ನಿರುಪಾಧಿಕ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಾ। ನಿರವಯ ನಿರಾವರಣ ಪರತರ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಿರವೆ ನಿಜವೆನಿಪ ಜಂಗಮದಂಘ್ರಿಗೆ ॥೧॥

ಚಿರನಿರಂಜನ ಶೂನ್ಯ ಪರನಿಷ್ಕಳಂಕ ಮಹ ಪರಮಪ್ರಸಾದ ಚರಶಿವ ಗುರುಪ್ರಿಯ। ನಿರುತಸದ್ಭಾವ ಪ್ರಾಣೇಷ್ಟಲಿಂಗಾಂಗಳಂತರ ಸುಚೈತನ್ಯಜಂಗಮದಂಘ್ರಿಗೆ ॥೨॥

ಅಂಗಲಿಂಗಾಂಗನವು ಹಂಗೆ ಹಸ್ತವು ಶಕ್ತಿ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಭಕ್ತಿಯು ಪದಾರ್ಥಶೇಷ। ಸಾಂಗವಾಗಿಯೆ ಸಕೇಲಂಗಳ ತಿಳಿದು ಮಹಲಿಂಗಾಂಗದೈಕ್ಯ ಜಂಗಮದಂಘ್ರಿಗೆ ॥೩॥

ಪರಮ ಪಾವನ ಚರಿತ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಳೆಭರಿತ ಗುರುಲಿಂಗವೆರಡಕೆ ಹರಣವ ನಿರುತ। ಪರತತ್ವವನ್ನರಿತ ಚಾರು ರೂಪಿನಿಂ ಬರುತ ಪರಿಮಳಿಸುತಿರ್ಪ ಜಂಗಮದಂಘ್ರಿಗೆ ॥೪॥

ಮುನ್ನನಾದಿಯ ಶರಣ ತನ್ನಯ ಸ್ವರೂಪವನು ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಯ ಕರದಿ ಪಿಡಿದು। ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಮಿಸದೆ ನನ್ನಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸುವ ಚನ್ನ ಸತ್ಕ್ರಿಯ ಜಂಗಮದಂಘ್ರಿಗೆ ॥೫॥

ಬೋಳುದಲೆತಿಳಿಗಾವಿತೋಳಿಗಾಧಾರ ಜಪಮಾಲೆಪಿಡಿದಡಿಗೆ ಪಾವುಗೆಯ ಧರಿಸಿ। ಕಾಳುಮಾಯಾಕೋಲಾಹಲನಲ್ಲಮ ನಿರವ ತಾಳಿ ಚರಿಸುವ ಸುಜಂಗಮದಂಘ್ರಿಗೆ ॥೬॥

ಕರಪೀಠದೊಳು ಲಿಂಗ ವರ ಲಲಾಟದಿ ಭಸಿತ ಕೊರಳಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನು ಧರಿಸಿ। ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನನವರತ ಜಪಿಸುತಿಹ ಗುರು। ಚನ್ನವೀರ ಜಂಗಮದಂಘ್ರಿಗೆ ॥೭॥

ಸಂಪೂರ್ಣ.

890/1497.